

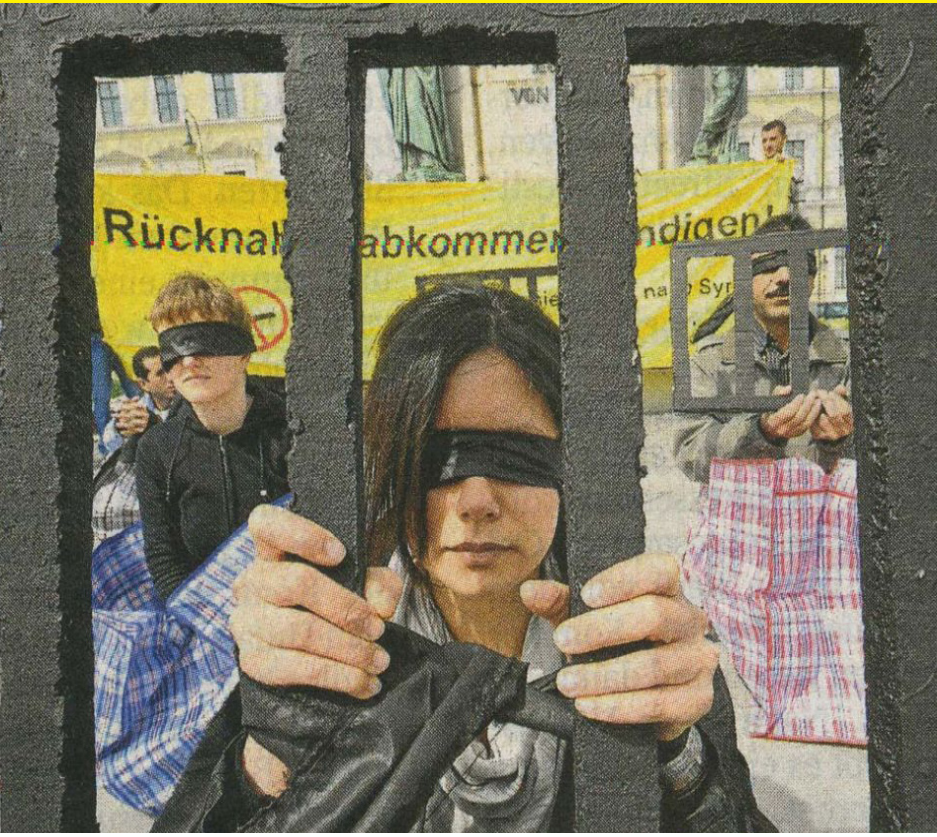
EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Sayı: 211 • Mayıs 2011 • Masrafı: 2€

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.net

AVRUPA GÖÇMENLERE SINIRLARINI KAPATTIYOR!

sayfa 3'te

BASYAZI

Kongrelerin ardından!

Son birkaç aylık süreçte; kadınlar, gençlik, dernekler, federasyonlar ve en son ATİK kongresini başarı ile tamamlamış bulunuyoruz. Bu yılki kongrelerimizin ana teması; ATİK program taslağının tartışılarak sonuçlandırılması idi. Geçen yıl program oluşturmak için başladığımız tartışmalar neticesinde, son birkaç aydır yoğun tartışmalar sonucunda, programımızı netleştirerek oluşturmuş durumdayız. Geçen yılki yaptığımız alt konferans da tartışmalar sonucunda, aktivistlerimizin birçok konuda net olmadıklarını, ciddi kafa karışıklığına sahip olduklarının tespitini yapmıştık. Bu anlamda bu netsizliğin asgari düzeyde çözüme kavuşturularak ortadan kaldırılması, yanlış anlayışların düzeltilmesi, siyasal netliğin açığa çıkarılıp kazanılması ve birkaç noktada belli yaklaşımlarımızın doğru bir yönetime konulması için kongreler sürecinde yoğun tartışmalar yürüttük.

sayfa 2'de

ATİK 21. Kongresi Başarıyla Sonuçlandı ATİK Mücadele Hattını Yükseltiyor

3 gün süren ATİK 21. Kongresi, yapılan tartışmalarla programa son şeklini verdi. Bir buçuk yıl süren tartışmalar ve alt konferans neticesinde Kongre'ye taşınan düşünce, öneri ve değişiklikler çerçevesinde yoğun ve canlı tartışmaların yaşanması dikkat çekti.

sayfa 4'te

BAŞYAZI**Kongrelerin ardından!**

Son birkaç aylık süreçte; kadınlar, gençlik, dernekler, federasyonlar ve en son ATİK kongresini başarı ile tamamlamış bulunuyoruz. Bu yılki kongrelerimizin ana teması; ATİK program taslağının tartışılarak sonuçlandırılması idi. Geçen yıl program oluşturmak için başladığımız tartışmalar neticesinde, son birkaç aydır yoğun tartışmalar sonucunda, programımızı netleştirerek oluşturmuş durumdayız. Geçen yılki yaptığımız alt konferans da tartışmalar sonucunda, aktivistlerimizin birçok konuda net olmadıklarını, ciddi kafa karışıklığına sahip olduklarının tespitini yapmıştık. Bu anlamda bu netsizliğin asgari düzeyde çözüme kavuşturularak ortadan kaldırılması, yanlış anlayışların düzeltilmesi, siyasal netliğin açığa çıkarılıp kazanılması ve birkaç noktada belli yaklaşımlarımızın doğru bir yönelime konulması için kongreler sürecinde yoğun tartışmalar yürüttük.

Yapılan bu yoğun tartışmalar sonucunda ortaya çıkan programımız, belli noktalarda bazı faaliyetçilerimizi ikna etmemiş olabilir, burada dikkat edilmesi gereken yan, tüm taraftar ve üyelerimizin tartışmalara katılmak için gösterilen çabadır. Bu anlamda, gerek dernekler kongrelerinde gerekse federasyon kongrelerinde; demokratik işleyiş en geniş bir şekilde işletilerek sürece katkıda bulunmak isteyen bütün arkadaşların düşünce ve önerilerinin alınmasıdır. En son ATİK kongresinde azımsanmayacak sayıda delege arkadaşımız söz hakkını kullanarak tartışmalara katılım sağlamıştır, tüm bu tartışmalar sonucunda yapılan bazı öneriler kabul edilmeyerek farklı düşünceler kabul edilmiş olabilir, bu durum demokratik işleyişin bir gereğidir. Demokratik kitle örgütlerinde ikna etme ve ikna olma meselesi başvuru esas yöntemdir. Kongreye katılan birçok delegemiz farklı düşünceler ve öneriler kongreye sunabilirler, önemli olan, sunulan bu önerilerin kongreye katılan

delegelerin çoğunluğunun ikna olarak kabul etmesidir. Kongrelerimizde değiştirme, dönüştürme, ikna olma ve ikna etme alanları olmasının yanı sıra, en geniş demokrasinin işletilmesinin de alanıdır.

Gelinen aşamada, verilen emek, yapılan tartışmalar sonucunda, oluşturduğumuz programımızın önemi ciddiyetle kavranılarak, bilince çıkarılıp alanların özgün sorunlarıyla birleştirilerek pratiğe uygulanmasına geçilmesi aşamasıdır. Yani tartışmalar sonucunda irademizin onaylayarak kabul ettiği programın hayata uygulanması dönemidir.

Programımız; Türkiyelilerin Avrupa'ya göç nedenlerini el alarak, göçün başlangıcından bugüne kadarki yaşadıkları değişimi ve aşamaları inceleyerek yaşanan değişimlerin tespitini somut bir şekilde nedenleri ile birlikte ortaya koymuş. Buna bağlı olarak, göçmen kadınların ve gençlerin uğradıkları değişime dikkat çekerek nasıl bir yönelime girilmesi gerektiğinin altını çizmiştir.

Programımız; neden göçmen olduğumuzu, örgütlenmeye neden ihtiyaç duyduğumuzu bu ihtiyacın bir ürünü olarak kurulan ATİK' in hangi toplumsal zemin üzerinde yükseleceğinin gerekçelerini net bir şekilde ortaya koymuştur. Programımız; Avrupa Birliğinin; emperyalist sermayenin birliği olduğunu, ezilen ve sömürülen halkların çıkarlarını temsil etmediğini, bu birliğe karşı, anti-emperyalist mücadelenin büyütülmesi gerektiğini açık bir şekilde ilan etmiştir. Programımız; Avrupa'da çeşitli demokratik kitle örgütleri ile ortak eylemler noktasında, gerekse Uluslar arası arenada anti-emperyalist platformlar oluşturmayı bir görev olarak kabul etmiş. Buna benzer birçok noktada kendi önüne somut görevler koyarak, göçmen işçi-emekçilerin her türlü demokratik haklarını korumak, elde etmek için anti-emperyalist, anti-faşist çizgide mücadele edeceğini kamuoyuna ilan etmiştir.

Avrupa'da otuz beş yıllık mücadele tarihi olan konfederasyonumuzun, 25. Yılında programını netleştirerek, anti-emperyalist, anti-faşist çizgide Türkiyelili göçmenlerin demokratik örgütü olarak önemli bir adım atmıştır. Şimdi bu adımın ikinci etabını atma zamanı gelmiştir. Çok iyi bir program hazırlamak için ilk adımı, diğer ikinci adımı ise, programımıza hayat verecek esas adımdır. Hazırladığımız program dört dörtlük kusursuz bir program olsa dahi pratiğe uygulanmadığı sürece çok fazla kıymeti harbiyesi olmayacaktır.

Bugün Avrupa'daki temel sorunumuz; göçmen işçi ve emekçileri örgütleme meselesidir, tabi ki, göçmen işçi-emekçileri örgütlemek görevini yerine getirmek için işe ilk önce kendimizden başlamamız bir zorunluluktur. Bütün yönetici aktivistlerimiz, bulunduğu pozisyona uygun bir düşünce ve yaşam tarzına girmeleri gerekir. Yani önce kendimizde, en yakınımızda, sorunlu ve zaafly yanlarımızı değiştirmek için harekete geçeceğiz, kendisinin zaafly yanlarını değiştirmeyen bir aktivist, başkasını değiştirip örgütleyemez. Kendisini yenilemeyen, geliştirerek değiştirme iradesini göstermeyen bir yönetici başkasını değiştirerek kazanama gücüne sahip olamaz. Bugün olmasa olmaz en acil görevimiz: kendimizi eski geri alışkanlık ve zaaflylarımızda arındırarak değiştirmektir, zaaflylarımızda arınarak atacağımız her adım bizi en yakınımızla buluşturmanın yolunu açarak programımızın hayatla bütünleşmesini de beraberinde getirecektir.

Tüm yönetici komitelerimizde görev yapan aktivistlerimiz; görev ve sorumlulukların neresinde olduklarını kendilerine mutlaka sormaları gerekir. Türkiyelili göçmen işçi-emekçiler bizim varlık nedenimiz ise, bizde bu ihtiyacın bir ürünü olarak ortaya çıktıysak, bu ihtiyaca cevap olmakta varlığımızın zorunlu bir gereksinimidir. Cevap olmak için de göçmen işçi-emekçilere mutlaka

ulaşarak onları örgütlemek esas görevlerimizin başında gelmektedir. Güçlü bir demokratik kitle örgütü yaratmak istiyorsak, ki istiyoruz, sağlıklı bir müdahale, bilinçli ve sürekli bir yönelime girerek onları örgütlemeliyiz. Ki güçlü bir örgüt ve nitelikli kadrolar çıkarma potansiyelini yakalamış olalım.

Bugün göçmen işçi-emekçilere gitmemizi kolaylaştıracak onlarca neden sayabiliriz, fakat biz birkaçını ve önemli olanları saymak istiyoruz. Birincisi; emperyalistler içinde buldukları ekonomik kriz nedeniyle tasarruf paketleri adı altında işçi-emekçilere yönelik hak gasplarını yoğunlaştırmaları. İkincisi; yine ekonomik krizin gerekçelerini göçmen işçi-emekçilere fatura ederek, ayrımcı ve ırkçı politikaları devreye koymaları. Üçüncüsü; anti-terör yasaları adı altında, yeni ırkçı yasalar çıkarılarak, demokratik hak talepleri noktasında dahi, gelişecek mücadelelerin bastırılması. Bununla birlikte göçmenlikten dolayı yaşadığımız onlarca sorun bizlerin kitlelere gitmesini kolaylaştıracak nedenler arasındadır. Bu kadar neden ve gerekçe varken en yakınımızda ki insanımıza giderek işle başlamamızın önünde ki engelleri elimizin tersi ile itebilecek güce ve kapasiteye sahibiz.

Sonuç olarak, yeni bir döneme, yeni bir programın oluşturulmasının avantajı ile başlamış bulunmaktayız. Programımızın bu avantajını iyi kullanıp hayatla buluşturmak için, bütün alanlarımız derli toplu bir tartışma yürüterek, bir plan oluşturup bu plan dahilinde hareket etmelidirler. Oluşturacağımız bu planda kısa ve orta vadeli hedeflerimizi somutlaştırmalıyız ki, bu hedeflere ulaşacak uygun yeni yöntemleri de belirleyebilelim. Bütün aktivistlerimizin sorumlulukları yeni dönemde daha yoğun olacağı bilinciyle hareketle, mayıs ayının sıcaklığı ve coşkusu ile adımlarımızı hızlandırmalıyız.

ATİK
AHM - ATİK Haber Merkezi

**Internet: www.atik-online.net
e-mail: atik2@atik-online.net**

Impressum:

V.i.S.d.P
I. Yildirim
Postapart nummer 15809
6802 JX Arnhem - Nederland

Yazışma Adresleri:

Nelson Mandela plein 1
2575 T.H. Den-Haag - Nederland

haber göndermek için:

mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net

e-mail: atik2@atik-online.net

AVRUPA GÖÇMENLERE SINIRLARINI KAPATİYOR!

Avrupa Komisyonu sınır kontrollerine şimdiden başladı

İtalya ve Fransa'nın uyguladığı baskılar Avrupa Komisyonu'nun Şengen antlaşmasının değiştirilmesi yönündeki tavrında yankı buldu.

Avrupa Komisyonu Şengen antlaşmasının yeniden gözden geçirilmesini içeren yeni önerilerini basınla paylaştı.

Bu önerilere göre Avrupa Birliği vatandaşlarının ve Avrupa Birliği vizesine sahip olanların uzun yıllardan beri süren ve Şengen bölgesinde sınırlar arası kontrolsüz seyahat iznini kapsayan yasa değiştirilerek, Şengen bölgesinde yeniden sınır kontrollerine geçiş yapılacaktır.

Avrupa Komisyonu: "Şengeni somutlaştıracamız"

Ani bir göç akımı durumunda maddi olanaksızlıklarla karşılaşan ya da sorumluluğunu yerine getirmeyen ülkelerin hareket alanını düzenlemeyi amaçladıklarını dile getiren Avrupa Komisyonu yetkilileri "Hedefimiz, ortak kurallarımızın daha rahat ve isabetli uygulanabilir olabilmesi için ve AB üyesi ülkelerin kendi aralarındaki diyalog yollarını açmak için Şengen antlaşmasını somutlaştırmaktır" şeklinde konuştu.

Yasa yok ama....

Gerek İtalya ve Fransa'nın AB'ye sundukları Şengen antlaşmasının reforme edilmesi talebi, gerekse de Avrupa Komisyonu'nun Fransa ve İtalya'yı destekleyen açıklamaları **henüz yasal zemin bulmamışken, sınır kontrollerinin şimdiden başlamış olması tartışmalara yol açtı.**

Kuzey Afrika'daki isyan dalgasıyla İtalya'da gündeme gelen göçmen "sorunu"yla birlikte, İtalyan hükümeti binlerce göçmene vize hakkı sunarak göçün Fransa'ya yayılmasına sebebiyet vererek, Fransız hükümetini öfkeliendirmişti. Daha sonra ikili bir görüşme yapan Fransız Cumhurbaşkanı Sarkozy ve İtalyan Cumhurbaşkanı Berlusconi ortak bir dilekçeyle AB'den Şengen antlaşmasının reformunu talep etmişti.

Danimarka Da Sınır Kontrolleri Başlatıldı

Danimarka hükümeti, "illegal göç ve kriminalite" yi kontrolde tutabilme amaçlı, İsveç ve Almanya sınırlarında pasaport ve arama uygulamalarına geçtiğini açıkladı.

Kuzey Afrika'daki gelişmelerle birlikte, illegal göçmenliği engelleme amaçlı Şengen Bölgesinde'ki sınır kontrollerinin yeniden yürürlüğe girmesi tartışmaları, resmi yasal uygulama beklenmeden yürürlüğe konulma-

ya başlandı bile.

Sağcı Parti Baskı Yaptı, Hükümet Boyun eğdi

Danimarka Maliye Bakanı Claus Hjort Frederiksen'in yaptığı açıklamaya göre, bundan böyle tüm sınırlarda, limanlarda ve havaalanlarında geçişteki gibi pasaport kontrolleri yapılacaktır. Ülkede süren tartışmalarda, özellikle sağcı Danimarka Halk Partisi bu yönde hükümet üzerindeki uzun dönemdir baskı uyguluyor.

AB Komisyonu Sözcüsü: Şengen antlaşmasını ihlal ediyorlar

Öte yandan bir açıklama yapan bir AB Komisyon sözcüsü, sınır kontrollerinin 1995'ten bu yana geçerli olan Şengen antlaşmasını bir fiil ihlal ettiğini ve gerek sınır kontrol memurları aracılığıyla, gerekse de polis aracılığıyla yapılan bu kontrollerin yasayla uyumunu söyledi. İlginç olan detay ise Şengen kontrollerinin uygulama kararıyla yürürlüğe koyanın AB Komisyonu olması.

1995'te yapılan Şengen antlaşmasına göre, bu bölge içerisinde sınır kontrolleri kaldırılmış, ama özellikle Kuzey Afrika'daki isyan dalgasıyla birlikte oluşan göçmen akımını engellemeye çalışan ve başını İtalya ve Fransa'nın çektiği ülkeler tarafından Şengen antlaşmasının yeniden gözden geçirilmesi istenmişti. Şengen reformu henüz yasal bir zemin kazanmış olmasa da, bazı ülkeler sınır kontrolleri uygulamalarına geçmiş durumda.

Almanya da sınır kontrollerine geçecek

Almanya İçişleri Bakanı, ülkesinin derhal sınır kontrollerine geçiş yapması gerektiğini söyledi.

Brüksel'deki AB İçişleri Bakanlarının Şengen antlaşmasını tartışacakları zirveye gitmeden önce bir basın açıklaması yapan CSU'lu Alman İçişleri Bakanı Hans Peter Friedrich, ani göç akımlarına karşı müdahalenin esnekleşebilmesi için, Şengen antlaşması-

nın reforme edilmesi gerektiğini söyledi. Friedrich, Şengen antlaşmasına göre bölge içi sınır kontrolleri azamiye indirgenmişken, bölgenin dışındaki tehlikelere karşı sınırların yeterince güvenli olmadığını belirtti.

Fransa ve İtalya "Göç Karşı Elele"

İtalyan Cumhurbaşkanı Berlusconi ile Fransız Cumhurbaşkanı Sarkozy ülkelerine sığınan göçmenlere karşı

İçişleri Bakanları Şengeni Tartışacak

Özel bir oturumla Brüksel'de biraraya gelecek olan 27 Ülkenin İçişleri Bakanı, Kuzey Afrika yoğunluklu göçmen akımına karşı tavır belirlemek için toplanacak. Şengen antlaşmasındaki yenilikler ve değişimlerle birlikte göçmenlere karşı politikalar yönündeki karar, Haziran sonunda açıklanacak.

AB İçerisinde Çatlık Sesler

Uzun süredir Avrupa basınına meşgul eden Şengen antlaşmasının reformunda, Avrupa Birliği ülkelerinin kendi aralarında da fikir uyuşmazlığı yaşadığı dikkat çekiyor. Fransa ve İtalya gibi ülkelere göre, sadece "ağırlaşmış tehdit" durumunda sınır kontrollerini yasal kılan antlaşma soyut kalıyor ve somutlaştırılması gerekiyor. Almanya ve bazı ülkeler ise, son süreçteki mülteci yoğunluğunun yaşandığı İtalya ve Yunanistan gibi, mülteciler yasasını pratikte uygulamayan ülkeler olduğunu savunuyor. Buna göre İtalya 25 bin göçmene ev sahipliği yaparak, Kuzey Avrupa ülkelerinin çok gerisinde kalmakta.

Doğu Avrupa'daki ülkeler Şengen'i bir özgürlük sembolü olarak algıladıklarını ve antlaşmanın iptaline karşı olduklarını dile getirirken, Güney Avrupa ülkeleri göçmen akımına karşı m ü c a d e l e d e yalnız bırakıldıklarını düşünüyor.

Avrupa Birliği'ni Şengen Antlaşmasını değiştirmeye zorluyor.

Kuzey Afrika'da yaşanan isyan dalgasıyla İtalya'ya olan göçmen akımının yoğunlaşması ve İtalyan yetkililerin diğer ülkelerin de sorumluluk almasını talep etmeleriyle oluşan tartışmalar yeni boyutlara evriliyor.

Son olarak İtalya'nın göçmenlere başka ülkelere geçiş yapmaları için vize verme uygulamasıyla Fransa'ya girmeye çalışan binlerce göçmen, sınırlarda kalmakla birlikte Fransız hükümetini zor durumda bırakarak İtalya ve Fransa arasında soğuk rüzgarlara sebebiyet vermişti. Bunun üzerine biraraya gelen Berlusconi ve Sarkozy yaptıkları zirvenin ardından basına bir açıklama yaparak ortak bir paydada buluştuklarını açıkladılar.

Çözüm: "Şengen Antlaşması reforme edilsin"

Yapılan açıklamaya göre Fransa ve İtalya ortaklaşarak Avrupa Birliği'ne Şengen Antlaşması'nın reforme edilmesi için bir dilekçe sunacak. Bu talebe göre Avrupa Birliği ülkeleri arasında rahat giriş çıkış yapma olanak ve imkanları sunan **Şengen Vizesi "özgül koşullar" ın mevcudiyetinde değiştirilerek seyahat özgürlüğü hakkı rahatlıkla kısıtlanabilecek.**

Göçmenler ortada kalmıştı

Kuzey Afrika'daki ayaklanmalar esnasında en yakın ülke olarak İtalya'ya insanı sığınma talebinde bulunan göçmen sayısı 3 ay içerisinde 23 bine yaklaşmış ve İtalyan yetkililer göçmenlerin diğer ülkelere dağıtılmasını istemişti. Ne İtalya'nın kendisinin ne de diğer ülkelerin **göçmenlere insanı yaşam koşulları sunmayışı uluslararası kitle örgütlerinde ciddi tepkilere yol açmıştı.**

ATİK 21. Kongresi ile Mücadele Hattını Yükseltiyor

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu ATİK'in 21 Nisan'dan 24 Nisan'a kadar süren 21. Kongresi saat 15.30'da başladı. Başta tüm devrim ve demokrasi şehitleri olmak üzere, Dersim'de Şubat ayında şehit düşen 5

lerin problemlerine çözüm üretmesi gerekliliği, Kuzey Afrika kıtasındaki çelişkilerin tespitinde daha dikkatli davranılması gerektiğinin ve sınıfsal çerçevede ele almanın önemi yer aldı. Bunun yanısıra özellikle çok yönlü bir

çalışma ve faaliyet alanı olan ATİK'in yaptığı çalışmaların ajitasyon ve propagandasını yapmakta daha fazla seferber olması gerektiğinin altı çizildi.

Diğer yandan Kongre'ye bir dayanışma mesajı gönderen AvEG-Kon; TC devletinin BDP'nin desteklediği bağımsız milletvekili adayları özgülünde bir

kadın TİKKO gerillası için bir dakikalık saygı duruşu yapılarak açılışı yapılan Kongre, divan seçimi ve delege tespitiyle devam etti.

Yapılan delege tespitinde, Almanya, Avusturya, İsviçre, İngiltere, Fransa, Hollanda ülkelerinden; Kadınların Kurtuluş Hareketi, Yeni Demokratik Gençlik, Upotudak, EnilKom ve AHM kurum ve komisyonlardan toplam 59 delegeye kartları dağıtıldı.

Açılış konuşmasını yapan 21. Dönem ATİK Başkanı **Musa Demir**, dünya koşullarının hızlı bir şekilde değiştiğine ve Kuzey Afrika'daki isyan dalgasının önemine değinerek, ATİK program taslağının ileriye yönelik ciddi bir siyasi adım olduğunun altını çizdi.

ATİK 21. Kongre iradesi ve delegeleri, 3 gün boyunca tüzük ve programa dair tartışmalar yürüttü.

'En geniş yelpazeye seslenebilmek için adımlar atmak..'

ATİK 21. Kongresi gündem maddelerinden faaliyet raporunun okunup tartışılması bölümü, akşam 22.00'de sonlandırıldı. Toplam 13 delegenin söz alıp konuştuğu gündem maddesine damgasını vuran noktalar, ATİK'in esas görevleri ekseninde göçmenlik kavramı, Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ı coğrafyasıyla iletişim ağı ve enternasyonal alan çalışmalarının yanısıra, kurumun yapısal ve örgütsel sorunları konuları oldu.

Her ne kadar kadrosal bazda teorik anlamda iyi bir temel oluşturulduğunun altı çizilse de, gelen eleştirilen arasında, ATİK yöneticilerinin dar pratik eksenine hapsolme tehlikesi, Türkiye'deki sınıf mücadelesine ve sendikal mücadeleye verilen desteğin Avrupalı işçi sınıfının mücadelesi temelinde de olması gerektiği, burada yaşayan gençlik kitlelerinin kendi sorunları ekseninde yaşadıkları ülke-

tezhah düzenlediğini ve düzenlenen bu tezhahın devletin kendi elinde patladığını, sınıf mücadelesinde kadınların önderliğinin ne denli bir önem arz ettiği ve bunun da Dersim'de şehit düşen 5 kadın gerilla nezdinde yaşam bulduğunun vurgusunu yaptı. Kongreye ADHK'da dayanışma mesajını sundu.

Gündem maddesinin kapanışında çeşitli görüş, eleştiri ve önerilere cevap veren ATİK başkanı **Musa Demir** "Avrupa'daki sorunlar üzerine en geniş yelpazelere hitap edebilmek için Kadın, Gençlik ve Federasyonlar özgülünde çok ciddi çalışmalarımız var, bu temelde siyasal çalışmalarımızı yükselttik, yükselteceğiz" şeklinde konuştu.

ATİK 21. Kongresi 2. gününde gündemlerine devam etti. Kongre gündem maddelerine başlamadan önce Konsey tarafından yapılan açıklamada ATİK'in, Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümü olan **18 Mayıs'ta Diyarbakır Cezaevi önünde bir basın açıklaması** organize edeceği belirtildi.

Tüm federasyonların bu basın açıklamasına katılım sağlaması gerektiği bildirilen açıklamada ayrıca, ATİK Haber Merkezinden de bir delegasyonun Diyarbakır'a gönderileceği belirtildi.

Bunun yanısıra yaz tatil kampına dair bilgiler verilerek devam edilen konsey açıklamasında, tatil kampının 17 Temmuz ile 7 Ağustos tarihlerinde İspanya'da düzenleneceği bildirildi.

Ardından bir sunum yapan **AHM yöneticisi**, 2003 yılında amatörce başlayarak ciddi ve kapsamlı bir muhabir ağı yolunda ilerleyen ATİK Haber Merkezi'nin dünden bugüne olan sürecine ve sitenin kurumlar açısından önemine değinerek, yerellerdeki sürdürülen başarılı faaliyetlerin daha

sıklıkla haber ve makale haline getirilmesi çağrısında bulundu.

Yapılan başka bir duyuruda Frankfurt merkezinde DESA işçileriyle dayanışma etkinliğine çağrı yapıldı.

Duyuru ve açıklamaların ardından 21. Kongre, en can alıcı gündem olarak altı çizilen Siyasi Program Taslağı tartışmalarına geçti.

Çalışma Programı Netleşti

3 gün süren ATİK 21. Kongresi, yapılan tartışmalarla programa son şeklini verdi. Bir buçuk yıl süren tartışmalar ve alt konferans neticesinde Kongre'ye taşınan düşünce, öneri ve değişiklikler çerçevesinde yoğun ve canlı tartışmaların yaşanması dikkat çekti.

21. dönem ATİK Genel Konseyi tarafından kongreye sunulan mali raporun oybirliği ile onaylanmasından sonra, merkezi bir binanın alımı noktasında önemli ilerlemelerin sağlandığına vurgu yapıldı. Kongre'de ayrıca, borçların azaltılması yönünde karar alındı. Karara göre her ATİK üyesi bu konuda en az 10 € ile katkı sunması karara bağlandı.

Kongrenin 3. gününde Enternasyonal Göçmenler Birliği (**IMA**) ve italyan **CARC** partisi tarafından dayanışma mesajları sunuldu.

Bir önerge üzerine yapılan oylamada, Kadın örgütlülüğünün isminin **Yeni Kadın** olarak kalması karara bağlandı. Karar ayrıca, bir sonra ki kadın kurultayına kadar bölgelerde isim üzerine tartışmaların yapılması ve Yeni Kadın kongresinde son kararın verilmesini kapsıyor.

20. Dönem Konseyi'nin önerisi üzerine, komisyonların oluşturulması için 21. Dönem konseye yetki verildi.

11 kişilik yeni Konsey ve üç kişilik Denetim Kurulu üyelerinin seçilmesinin ardından dilek ve temennilerle ATİK 21. Kongre'si sonuçlanmış oldu.

Sempozyum

ATİK Kongresi, 2. gününde, Faik Bulut, Süleyman Yıldırım ve Süleyman Gürcan'ın konuşmacı olduğu bir sempozyum düzenledi. Kuzey Afrika'daki halk isyanları konusunun yanısıra Türkiye'de ve dünyada işçi mücadeleleri üzerine de sempozyumda sunumlar yapıldı.

Faik Bulut: Suriye'deki gelişmeler Türkiye'yi etkileyecek

Moderatörlüğünü Ufuk Berdan'ın yaptığı sempozyum'da ilk söz hakkı Faik Bulut'a verildi. Faik Bulut konuşmasına Dersim'de şehit düşen 5 TKP/

ML-TİKKO gerillasının acısının kendisinin de acısı olduğunu belirterek başlattığı konuşmasında Kuzey Afrika'daki hareketliliğin devrim olarak nitelendirilemeyeceğini söyleyerek başladı. Kimi çevrelerin bu isyanları sosyalist önderliği olmadığı için isyan olarak dahi ele almayışını eleştiren Bulut, kemalist çevrelerde yapılan dış mihrakların etkisi ve gerici isyan yorumlarının da yanlış olduğunu belirtti.

Türkiye'de sınavlarda çıkan kopya skandalı, YGS'nin veto skandalı, çeşitli grevler ve protestoları örnek veren Bulut, 'sokağın dilinin bize anlattığı şey, değişimin ancak zor kullanımı ile olacağıdır' dedi ve euro-komünist 'parlamento ve sokak siyasetini birleştirerek olur' anlayışını eleştirdi.

İsyanların ortak olarak milliyetçilik, aile tekelleri ve güçlü oligarşi gibi çeşitli özellikleri olduğunu söyleyen Bulut, parlamento partilerinin güdümlü ve eksik de olsa demokrasi yapısı sadece görüntü olduğunun altını çizdi.

Araştırmacı Yazar Faik Bulut son olarak Kuzey Afrika'daki halk isyanlarından çok Suriye'deki gelişmelerin boyutlanmasıyla Türkiye'ye büyük etki yapacağını belirtti. 'Halk isyanlarının sınıfı ve örgütlülük bilincini ortaya çıkarttı' diyen Bulut, 'Arap komünistleri üzerindeki ölü toprağı da attı' sözleriyle konuşmasını bitirdi.

Yıldırım: Burada alınan kararlar Türkiye'ye büyük motivasyon oluyor

Bir sonraki konuşmacı olan NGG Sendikası temsilcisi Selahattin Yıldırım'ın gündemi ise uluslararası işçi mücadelesiydi. Emek-sermaye ilişkisi teorisini halen savunduklarını belirten Yıldırım 'çok güçlü olmamız gerekiyor, o gücü nasıl kullandığımız önemli' dedi. Bu sözlerine UPS işçilerinin global sömürüye karşı global direnişi örgütlemesini örnek veren konuşmacı, 'İsabet kararlar sizi hedefinizi ulaştırabilir' dedi.

Yıldırım 'Avrupa'dan, buradan çı-

kacak her destek kararı, Türkiye'deki Deri-İş, TÜMTİS, Metal İş gibi sendikalara büyük moral verecektir ve onların sendika yöneticilerine yönelik

mücadelelerini güçlendirecektir.' dedi. Türkiye'deki sendikaların ATİK'ten dayanışma beklediğini belirten Yıldırım, 'dayanışma olmazsa olmazdır, iyi koordine edilmiş desteğe ihtiyaç var' dedi. Sendikacı sözlerini, ATİK Kongresinde, Türkiye'deki işçi direnişlerine aktif destek kararı çıkartılması gerektiğini belirterek bitirdi.

Gürcan: Anti-emperyalist bilinci yaygınlaştıralım, işçilerin içinde örgütlenelim

ATİK eski Konsey üyesi Süleyman Gürcan, Kuzey Afrika'daki direnişler noktasında emperyalizmin en büyük korkusunun, işçi sınıfının kendi sübjektif gücünü yaratması olduğunu belirterek sözlerine başladı. 'Süreç yeni başladı ve kanlı geçecektir' diyen Gürcan 'biz DKÖ'ler olarak oradaki iktidarın gerçek yüzünü açığa çıkarmalı ve destek olmalıyız' dedi.

Avrupa genelinde işçi sınıfı üzerinde artan saldırılara değinen Gürcan, emperyalizmin örgütlenmesini ve siyasallaşmasını önleme noktasındaki yöneliminin altını çizdi. Ekonomik hakların budanmaya devam ettiğinden bahseden Gürcan, taşeronculuğun artırılması ve sezon işçilerinin getirilmesinin yerelde işsizliği arttıracığını belirtti. 'Göçmenleri hedef alan söylemler arttırdı' diyen Gürcan, 'Avrupa'nın birkaç ülkesinde iktidara gelen sağcı partiler, ırkçılığın daha da gelişeceğini habercisidir' dedi.

'Prada mağazaları önünde yapılan, küçük de olsa, tüm protestolar, merkeze yansıyor, rahatsız ediyor, bu yüzden kesinlikle küçümsememeliyiz' diyen Gürcan, 'dayanışmayı, sendikal alanı önemsemeliyiz, ağlar oluşturmalı, eylemlerini yapmalı, gerçek anti-emperyalist yönelimi aktarmalıyız' sözleriyle etkin desteğin önemine vurgu yaptı.

Son olarak ATİK eski Sekreteri, sendikalara varolan uzak duruşun kırılması zorunluluğa değinirken, sarı sendikalara karşı olan tepkinin, işçilerin öz örgütlenmesine yönelmemesinin gerektiğini söyledi. Gürcan 'Bizim için zafer, işçilerin enternasyonal ağını

kurmak ve ileriye taşımaktır' dedi.

250 kişinin katıldığı sempozyum saat 22.00'da soru cevap bölümünden ardından sonlandırıldı.

ATİK 21. Kongresinde MLPD Temsilcisi konuşma yaptı

ATİK'in 21. Kongresinde Frans Jazensky MLPD MK adına bir konuşma yaparak, son dönemde birlikte yapılan çalışmalara değindi. Nükleer Enerji, uluslararası mücadele, Pfingstjugentreff gibi bir dizi konuda değerlendirme yapan Jazensky, aynı zamanda çeşitli çağrılar da yaptı.

Jazensky'nin konuşmasının tümü şöyle:

MLPD, MLPD'nin gençlik örgütü REBELL ve çocuk örgütü ROTFÜCHSE adına ATİK'in olağan üstü kongresine davet edildiğimiz için sizlere teşekkür ederiz.

Birlikte çalışmamız geçen sene olumlu bir seğir gösterdi. Çalışmalarımızın bir doruk noktası ise 2010'da Berlin'de yapılan uluslararası kültür festivali olmuştur. Burda yeni kurulan devrimci dünya örgütünün ICOR'un da tanıtımı yapıldı ve kuruluşu kutlandı.

Bu seneki 1 Mayıs ilk defa ICOR adına beraber kutlanan uluslararası mücadele günüdür. MLPD, ICOR'a üye olduğu için gurur duyuyor. Bugüne kadar ICOR'un 30'dan fazla ülkede 44 üyesi oldu. Farklı ülkelerin işçi hareketleri sadece koordineli ve devrimci bir mücadele ile emperyalizmden daha büyük bir güç haline gelebilir.

Yeniliğin güçleri büyüyor:

◆ Japonya'daki kitlelerin eylem ve direnişi ile. Onlar deprem ve tsunami-den sonra kendilerini büyük bir atom felaketi ile karşı karşıya gelmiş görüyorlar. Bütün dayanışma ve içten duygularımızı onlara iletiyoruz. Biz dünya çapında bütün atom reaktörlerinin kapatılması için koordineli aktif bir dire-

nişin örülmesini savunuyoruz.

◆ Emperyalist saldırganlığa karşı mücadele veren Afganistan, Irak, Libya ve diğer ülkelerin kitleleri. Baskı ve sömürden kurtulmak için emperyalizme karşı mücadele daimadır.

◆ Kuzey Afrika'da cesaretli demokratik isyan hareketleri ile. Kuzey Afrika'da yıkılan bütün barbarlar emperyalistlerin oradaki güçlerini karma karışık etti.

◆ Her gün yeniden yeniden sömürüye karşı verilen işçi mücadeleleri ile. Bizim iş yerlerimizden, branşlarımız ve ülkelerimizden bağımsız olarak beraber mücadele etmemiz gerekiyor.

◆ Krizin faturasını işçi ve kitlelere kesilmesine karşı tüm Avrupa'da yapılan kitlesel eylem ve grevler ile.

Gücümüzü işçilerin cephesinin güçlenmesi için büyütelim!

Bugünkü gelişmeler gösteriyor ki; emperyalizmin krizleri sürekli var olan olgular haline geldi. Bu ise; aktif direnişi örmemizi ve taleplerimizin kabul görmesi için mücadele etmemi-

istiyoruz.

Kökenleri Türkiye ve Kürdistan'da olan milyonlarca göçmen ile beraber mücadele yürütmek gün geçtikçe daha da önem kazanmakta. On yıllarca Türkiye'deki işçilerin ve emekçilerin meşru siyasi ve sosyal haklarını Türk devleti ve uluslararası tekeller ayakları ile çiğnemekte, bu; aynı zamanda kürt halkının meşru hakları için de geçerlidir. Bu uygulamaları ise Alman devleti fazlasıyla desteklemekte.

ATİK ve YDG'de de olduğu gibi bizim için çocukların ve gençlerin geleceği çok büyük önem taşımakta. Gençlik kitesini atom reaktörlerinin kapatılması için aktif direniş cephesinin ilk sırasını oluşturması için kazanmak istiyoruz. Kongreniz bir atom faciası olan Çernobil'in 26 Nisan'da 25. yıl döneminden kısa bir süre önce gerçekleşmekte. O günün beraber dünya çapında kutlanan bir mücadele günü olmasına çalışıyor ICOR. İLPS'de bu çağrıyı destekliyor. Almanya'nın bir çok yerinde mücadeleciler sokak eylemleri olacak. 26 Nisan'ı ve 1 Mayıs'ı beraber Uluslar arası mücadele günleri olarak kutlayalım!

10-12 Haziran 2011'de Gelsenkirchen'de yapılacak 15. uluslararası Pfingstjugentreff büyük önem teşkil ediyor bizim için. Önemli olan ise; PJT'in Uluslar arası karakterini güçlendirmektir. Bu yüzden ATİK ve YDG olarak sizleri PJT'in hazırlıklarına ve gerçekleştirilmesine aktif bir şekilde katılmanız için çağrıda bulunuyoruz.

Sizlere en içten enternasyonalist ve dayanışmacı selamlarımızı iletiyoruz. ATİK'in önümüzdeki çalışmalarını için başarılar diliyoruz ve önümüzdeki dönem de sizlerle beraber çalışmak için can atıyoruz.

Dünyanın bütün işçileri birleşin!

Dünyanın bütün işçileri ve ezilenleri birleşin!

Yaşasın Uluslar arası dayanışma!

MLPD'nin enternasyonalist ve devrimci selamları ile MK'sı adına sunulan mesajtır.

zi gerektiriyor ve emperyalist dünya düzeninin var olamayacağını sürekli propagandasını zorunlu kılmakta aynı zamanda sosyalist bir alternatifi savunmaktan geçmekte.

Biz; sizlerle beraber Uluslar arası sosyalist devrimin hazırlanma çalışmalarını yürüttüğümüz için mutluluk duyuyoruz ve buna Stefan Engel'in yeni kitabı "Uluslararası sosyalist devrimin şafağı" ile bir katkıda bulunmak

2 Şubat 2011 Tarihinde Dersim'de şehit düşen 5 Kızıl Partizanı saygıyla anıyoruz! Mürcadele Yazı Kurulu

Sefagül Keskin

Gülizar Özkan

Fatma Acar

Nurşen Aslan

Derya Aras

Mercek

Kimi seçelim? Niçin seçelim?

Avrupa'da yaşayan Türkiyeli Göçmenlerin buldukları ülkelerden Türkiye'deki seçime katılabilmelerinin koşulları yok. TC vatandaşı kimliğini taşıyan önemli bir kitle; kültürel, sosyal ve ruhsal olarak çok önemli oranda etkilendikleri vatanlarıyla olan ilişkilerine rağmen, o coğrafyada yapılan seçime Avrupa'dan katılmıyorlar. Seçme ve seçilme haklarını kullanamıyorlar.

Türk hükümetleri ise, bu soruna "el atmak" ve "çözmek" gibi gayri ciddi açıklamalardan öteye bir adım atmamaktadır. Avrupa'da yaşayan Türk ve Kürt coğrafyasından gelen göçmenlerin iradeleri sınırlanıyor yok sayılmaya devam ediliyor.

Avrupa ülkelerinde yaşayan Türkiyeli Göçmenlerin Türkiye'ye girişlerinde gümrük ve hava limanlarında, "Yurtdışı Seçmen Kütüğü"ne kayıtlı iki milyon 568 bin 977 seçmenin 25 gümrük kapısında kurulan sandıklarda oy kullanabilmelerine imkân tanınmış olmakla birlikte, orada da yine ayrımcı ve birey iradesine ipotek koyan, yok sayan yaklaşım devam etmektedir. Gümrük ve hava limanlarında oy kullanabilen TC kimlikli Göçmenler, YSK'nın aldığı karar gereği, bağımsız adaylara oy verememektedirler. Çünkü alınan kararda "Yurt dışında yaşayan seçmenler, sadece seçime katılan siyasi partilere oy verebileceklerinden, siyasi parti adayları ile bağımsız adayların isimlerine birleşik oy pusulalarında yer verilmemesi", (Resmî Gazete- sayı 27919-karar no. 585 tarih:29 Nisan 2011) denilmektedir. Yani yurt dışındaki Türkiyeli göçmenler, sadece parti olarak seçime girenlere oy verebilecekler.

Diğer taraftan 12 Eylül Askeri faşizm döneminde, Anayasa'ya yerleştirilen 10% barajı hala devam ettirilmektedir. 12 Eylül'den bu yana, ne AKP öncesi hükümetler, ne de AKP, bu seçimlere kadar barajı düşürmeye yanaşmamışlardır. Çünkü baraj AKP lehine avantaj yaratmaktadır. Referandumda "evet" diyen, "yetmez ama evet" diyen, büyük değişim umutlarına kapılan eski solcu ve liberal kesimler de, bu sayede AKP'den kazık yediklerini anlamış olmalıdır. Türkiyeli Göçmenlerin Avrupa ülkelerinde başta seçme – seçilme hakkı olmak üzere, eşit haklara sahip olmamaları, nasıl ayrımcı ve kabul edilemez bir durumsa, Türkiyeli Göçmenlerin Gümrüklerde bağımsız adaylara oy verememeleri de ayrımcılıktır ve bireyin özgür iradesini yok saymaktır. Bu kabul edilemez!

Aynı zamanda, 10% baraj uygulamasıyla, önemli sayıda bir kitle, iradesini meclise yansıtamıyor. Seçmen; oy vermek istediği partinin, barajı aşma şansı yoksa, "oyum boşa gidecek" kaygısıyla, istediği partiye oy veremiyor.

Bütün bu haksız ve eşit olmayan koşulların yanı sıra ayrıca, baskı, tutuklama ve gözaltı furysı ile BDP'lilere ve demokrat -devrimci kesimlere yönelik saldırılarla, emekçilere ve ezilenlere gözdağı verilerek bilinçlenmeleri ve örgütlenmeleri engellenmeye çalışılmaktadır. Geçtiğimiz günlerde YSK'nın Bağımsız adaylardan 12 kişiyi devre dışı bırakma operasyonu halkın demokrasi güçlerinin kararlı direnişi sayesinde bozulmuş ve YSK kararını düzeltmek zorunda kalmıştır. Direnenek kazanılabileceği, bu olayda bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Türkiye'de 12 Haziran'da yapılacak seçimler için sürdürülen çalışmalarda, sermaye ve düzen partileri, emekçi halkı, yoksulları aldatmak için, bir kayıkçı kavgası içinde her türlü oyunu deniyorlar. Kasetlerle ortaya serilen özel hayat tartışmaları, bir birlerine caka satmalar, kabadayılık, her türlü küfür lügati vb. hal ve tavırlarla, seviyelerini gözler önüne sermektedirler.

Egemen sınıf partileri olan AKP, CHP, MHP, DP, SP vb. gibi tüm faşist ve gerici partilerin emekçilere verebileceği hiç bir özgürlük, refah ve gelecek yoktur. Bu seçimlerde Kürtlerin, Alevilerin, demokrasi güçlerinin, devrimcilerin ve sosyalistlerin asgari müştereklerde güçlerini birleştirerek ortak hareket etmesi önemlidir. Türkiye'nin demokratikleştirilmesi ve demokratik hakların kazanılması ancak ve ancak sermaye karşıtı, emekten yana olan devrimci-sosyalist kesimlerin mücadelesiyle olasıdır. Parlatonun her derdin devası olarak görülmesi yanılgısına düşmeden, hiç bir mücadele biçimini reddetmeden, dönemin koşullarına göre taktik politika olarak, Türk egemenlerini parlamento seçimlerinde zorlamak, mücadelenin her türlü çeşitliliğini kullanarak bu alanda da mevzi yaratmak önemlidir. Yaşamın bütün alanlarında mücadele hattı oluşturmak karşıımızdaki gerici ve faşizan güçleri geriletmek, işçiler, emekçiler ve ötekileştirilmişler lehine özgürlük alanı yaratmak önemli bir görevdir.

Bunun içindir ki; Türkiye'ye bu seçim sürecinde giden göçmenleri, Kürt, Türk ve her milliyetten işçi ve emekçileri bu seçimde tırmandırılan Türk milliyetçiliğine ve sosyal şovenizme karşı, Kürt ulusunun meşru demokratik haklarını savunmak, halkların kardeşliğini pekiştirmek ve dayanışmak için, Emek, Özgürlük, Demokrasi bloğu adayları içinde yurtsever, devrimci ve tutarlı duruş sergileyen bağımsız adaylara oy vermeye çağırıyoruz...

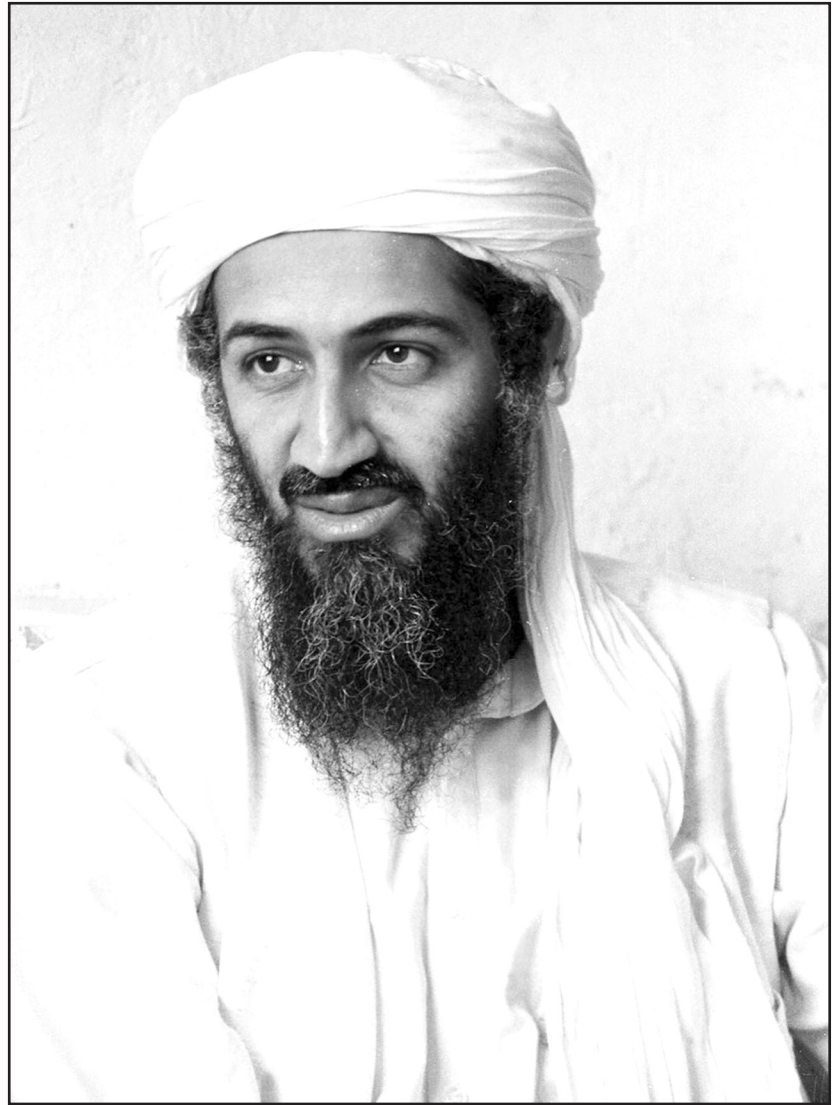
Bin Ladin'in Ölümü, Obama'nın Sevinci, 'Anti-Terör Yasaları'nın Devamı

Amerika Birleşik Devletleri'ni deşitime rüyasıyla başa gelen Obama, kendi yetiştirdikleri ve yıllarca terör faaliyetlerini destekledikleri Osama Bin Ladin'i öldürdüklerini açıkladı. Böylece, başkanlık seçimlerine 1,5 sene kala değişim konusunda ki hayal kırıklığını bir nebze olsun dindirme niyetindeydi. Ancak bu manevranın ABD işçi ve emekçi kesimini ne kadar etkileyeceğini önümüzde ki seçimler gösterecek.

Pakistan'ın kuzeyinde ki bir kasabada lüks bir villada konuşlanan Bin Ladin'in operasyon

dalgası oluşmuştu. Geline aşamada tutuklananların, kovuşturmaya uğrayanların bir çoğunun suçsuz oldukları ortaya çıkmıştı. Ancak onlar bir kere tutuklanmış, işkencelerden geçirilmiş ve toplumdaki soyutlanmışlardı. Bu tutuklanmalar öyle bir hal aldı ki, Guantanamo işkencehanesi yetmiyomuş gibi şüphelilerin uçaklarda işkenceye tabi tutulmaları da basına yansımıştı. Bu histeri dalgasını arkasına alan başta ABD olmak üzere diğer batılı devletler, Afganistan'da emperyalist işgali gerçekleştirmişlerdi.

Basına yansıyan açıklamalarda, terörizme karşı geliştirildiği idda edilen, ancak toplumda histeri ve korku dalgası yaratmaktan öteye gidemeyen Anti-Terör yasalarının, bundan sonra da devam ettirilmesi yönünde. İlerici, devrimci kamuoyu tarafından bu yasaların terörizm adı altında, emperyalist savaş karşıtı, ilerici ve devrimci kesime yönelik olduğu, uluslararası alanda anti-emperyalist ve işgal karşıtı direniş cephesi zayıflatılma amacı taşıdığı dile getirilmişti. Sertleştirilen yasalar kapsamında, aralarında ATİF'in de bulunduğu bir çok devrimci, demokratik kurum ve birey-

uzun dönem süren takip ve soruşturma sonucunda bir operasyonla öldürüldüğü açıklandı. Açıklamaya göre Bin Ladin çatışma sırasında direndiği, eşi ve çocuklarının da bu çatışmada vurularak öldürüldükleri iddia edildi.

Ancak yapılan açıklamadan da anlaşılacağı üzere, helikopter ve uçakların kullanıldığı, karadan hareketin yapıldığı kasabada bir tek Amerikan ,Navy Seals-özel tim' askerinin burnunun dahi kanamamıştı. Bin Ladin'in cesedinin, 'hiç bir ülke zaten kabul etmeyecekti' denerek okyanusa atılması, yapılan açıklamaların inanırlığını ciddi derecede sorgulatır hale getirdi. İslami değer yargılarına her konuşmasında değer verdiğini iddia eden Obama'nın, değer yargıların ayaklar altına alındığı okyanusa atılma konusunda kayda değer açıklama yapamaması da dikkat çekiciydi. Olayların akabinde gösterilen ceset resminin de Pakistan ve El Cezire televizyonlarınca sahte olduğu ileri sürüldü.

Anti Terör Yasaları Sürecinde ki Hak İhlalleri

11 Eylül 2001 olaylarının ardından, ortaya çıkan histeri dalgasıyla onlarca insan tutuklanmış, islamofobi, ırkçılık ve ayrımcılık tırmanışa geçmiş, özellikle Batı toplumunda bir korku

ler kovuşturmalara maruz kalmıştı. Böylece devletlerin güvenlik ve istihbarat teşkilatları, anti-terör yasalarına dayanarak, insan haklarına aykırı olaylara imza attılar. Ulu orta insan vurmalar, iletişim ağı ve özel hayatın izinsiz denetlenmesi, bazı mültecileri yargılamaya gerek görmeden, sorgu sonrası sınır dışı etmeler vb uygulamalar başta DEKÖP-A olmak üzere bir çok kurum tarafından protesto edilmişti.

'Yasalar Devam Ettirilmeli'

Başta Almanya olmak üzere, diğer batılı devletler bu yasaların devam ettirilmesi yönünde görüş belirttiler. El Kaide'nin açıklamalarını baz alan hükümetler, anti-terör yasalarının aynı sertlikle devam etmesini önermektedirler. Ancak bu açıklama devrimci-demokrat kamuoyu tarafından sert bir şekilde eleştirildi. Yapılan açıklamalarda, bu yasaların hak gasplarına, ırkçılığa ve emperyalist işgal karşıtı gelişen hareketlenmelerin önüne set olacağı görüşü hakim. Almanya'da yapılan El Kaide operasyonu sonrası dillendirilen anti-terör yasalarının uzatılması meselesinin aynı ana denk gelmesinin tesadüf olmadığı daha yüksek sesle dillendirilirken, kamuoyunun bu oyuna gelmesi çağırısı yapılıyor.

Hamburg'ta Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da Yaşanan Halk İsyanları Tartışıldı!

Çalışmalarını ATİF'e bağlı olarak yürüten Hamburg Kültür ve Dayanışma Derneği son aylarda Tunus'ta başlayıp Ortadoğu ve Kuzey Afrika'nın büyük bir kesimine bir domino etkisiyle saran isyanların konu edildiği bir panel düzenledi. Panel konuşmacı olarak Doç. Dr Haluk Gerger ve araştırmacı yazar Yusuf Köse katıldı.

120 civarında insanın katıldığı panele başlarken yapılan açılış konuşmasında, panelin amacının "son süreçte Ortadoğu ve Kuzey Afrika halklarının başlattıkları kalkışmalar ve bu kalkışmaların yansımaları, seyri

yapıyor" diyerek sözlerini tamamladı.

Ardından söz alan Yusuf Köse ise daha çok Gerger'in değinmediği noktalara değinerek tartışmaya katkı sunmaya çalışacağını belirterek sözlerine başladı. Köse "Arap halklarının isyanlarının Paris Kömünü'nün hayaletinin dünya üzerinde hala dolaştığını bir kez daha gösterdiğini, sürecin yakın zaman penceresinden baktığımızda 2006'dan beri Mısır ve Tunus'ta gelişen bir sınıf ve halk direnişleriyle ilk tohumlarının atıldığını" belirtti. Devamla; "bölgedeki bu ayaklanmaların bazı kesimlerin dediği gibi Amerikan ve

ve karşılaştıkları müdahalelerin nedenleri-sonuçlarının daha iyi irdelenmesi ve yine bu kalkışmaların ne olup olmadığı noktasındaki çok çeşitli çevrelerden farklı bakış açılarının olması doğallığıyla bir kafa karışıklığı yarattığı" belirttikten sonra "amaçlananın bu noktada özgün çalışma ve araştırmaları olan yazar ve akademisyen dostlarımızla sorunu biraz daha derinlemesine tartışmak olduğu" söylenerek ilk söz hakkı Doç. Dr Haluk Gerger'e verildi.

Gerger konuşmasına "Arapların bu işi nasıl başardığına yönelik inançsızlığın kökeninin Arap halkına yönelik önyargılı yaklaşımlardan kaynaklandığını" belirterek başladı. Sürecin daha iyi anlaşılabilmesi için Arap coğrafyasının tarihsel sürecine bakmak gerektiğini ve bu süreçteki yaşanan birikimlerin iyi okunmasının zorunlu olduğunu belirtti. Ardından bu ulusalcı sol hükümetlerin değişim ve gericileşme sürecine değindikten sonra "asıl şaşırılması gerekenin bu derece direniş bilincine sahip bu halkların bu kadar süre nasıl sessiz kaldıklarının olması gerektiğini ve bu yaşananların en yalın haliyle İSYAN olduğunu, bu isyanın aktörlerinin de yoksullar olmasından dolayı içinde devrimi barındırdığını" söyledi. Devamla; "fakat bugün itibarıyla egemenlerin daha örgütlü ve net olmalarından kaynaklı olmalarından dolayı yenilgilerin yaşanması normaldir. Ama bizler bir kez daha gördük ki tarihi halklar

diğer emeryalist güçlerin eliyle örgütlendiği teorilerinin doğru olmadığını, bu teorilerin halkların gücüne güvensizlikten kaynaklandığını ve bu ayaklanmaların halkların kendi güçleriyle oluşturduğu birer ayaklanma olduğunu" altını çizdi.

Bu halk hareketlerinin kendiliğinden gelişen hareketler olduğunu ama buna rağmen kötü değil iyi olduğunu belirten Köse "bu hareketlerin bize öğrettiğinin bu gibi ayaklanmaların daha ileri taşınabilmesi için sınıf bilinçli önderliklere sahip olmasının zorunlu olduğunu," belirterek sözlerini sonlandırdı.

Ardından dinleyicilere soru ve görüşlerini belirtmeleri için söz hakkı verildi. Çok sayıda dinleyicinin söz aldığı ve konuşmacılara sorular yönelttiği bu bölümün ardından her iki konuşmacı da gelen soruları yanıtladı.

Bu bölümde söz alan Gerger "Küreselleşmeyle birlikte sermaye dünyanın her köşesine giriyor ve bunu yalnızca ekonomik boyutuyla değil hukuksal ve politik boyutuyla da yapıyor. İşte bu durumun yeni ismi Yeni Dünya Düzeni'dir. Ama halen eski hukuksal ve askeri aygıtları kullanıyor. Bu aygıtlar Nato ve BM'dir. Ama geline süreçte Nato ve BM hukuku da artık işlevsiz bir hale getirilmiştir" dedi. Yine Türkiye'nin bu noktada model olarak gösterilmesinin özünün daha önceki emperyalizmin tetikçiliğinden, bugün Truva Atı rolüne atanmasından başka bir şey olmadığını belirterek sözlerini sonlandırdı.

Köse ise bu bölümde "devrimciler olarak doğru sonuçların çıkarılması gerektiğini ve sürecin devrimci mücadele için olumlu yönde gelişme gösterdiğini"ni belirttikten sonra "komünistler açısından yapılması gerekenin sürece hazırlıklı olunması ve çok yoğun olarak örgütlenme çalışmalarına girilmesi gerektiğidir" diyerek sözlerini sonlandırdı.

İlk Yeşil Başbakan

Murat Çakır

Almanya'da bir ilk gerçekleşti: 1980 yılında Baden-Württemberg'de ilk kez bir eyalet parlamentosuna seçilen Yeşiller, gene aynı eyalette bir başbakana sahip oldular. Kendisini »değer muhafazakârı« olarak nitelendiren Wilfried Kretschmann Perşembe günü yapılan oturumda, 138 oyu 73'ünü alarak eyalet başkanı seçildi. Yeşiller ile SPD'nin toplam 71 oyu olduğundan, CDU ve FDP muhalefet gruplarından en azından iki milletvekili de oyunu Kretschmann'a vermiş oldu.

Son eyalet parlamentosu seçimi, Almanya'nın en zengin eyaletlerinden olan Baden-Württemberg'deki 58 yıllık CDU iktidarının sonu oldu. Aslında bu gelişme, sosyal ve ekolojik bir politika açısından bir ilerleme sayılır, »ama« sı olmasa. Çünkü Yeşillerin ve SPD'nin oluşturduğu bu hükümetin, sosyoekolojik bir dönüşümü gerçekleştirmeye hazır olduğu hayli şüpheli.

Öncelikle Yeşillerin, SPD ile birlikte 1998'den 2005'e kadar uyguladıkları politikaları ölçüt alacak olursak, şu anda Federal Parlamento'da CDU/CSU/FDP hükümetine karşı geliştirdikleri muhalefet söyleminden kuşku duymak gerekiyor. Hani »iştir ayinesi kişinin, lafa bakılmaz« deyişinden hareket edersek, ki seçim programlarını da ciddiye alacak olursak, yeni Yeşil-Kırmızı eyalet hükümetinin, önceki SPD-Yeşiller federal hükümetlerinden farklı bir politika uygulamayacaklarını öngörmek zor değil.

Diğer yandan yeni eyalet hükümetinin ciddi bir sorunla karşı karşıya olduğunu da unutmamak gerekiyor: Stuttgart 21 – Projesi. Alman Demir Yolları'nın milyarlık projesi Stuttgart'ta halk arasından büyük infiale yol açmış ve CDU hükümetinin devrilmesine önemli bir katkı sağlamıştı. Şimdi bu proje hükümet içerisindeki çelişkiyi ortaya çıkartıyor. Çünkü Yeşiller karşı çıkarken, Baden-Württemberg SPD örgütü projeyi destekliyor.

Yeşiller ve SPD henüz işe başlamadan, projeyi sonbaharda yapılacak olan bir referanduma götürme kararı aldılar. Ancak referandumda eyalet anayasasına göre yüzde 30 hayır oyu çıkmaması hâlinde, hükümet projeyi uygulamak zorunda kalacak. Yapılan araştırmalar, Stuttgart'taki nüfusun karşı çıkmasına rağmen, eyalet çapındaki nüfusun projeyi desteklediğini gösteriyor. Uzmanlar, proje karşıtlarının gerekli olan yüzde 30 hayır oyunu almakta büyük zorluk çekeceklerini belirtiyorlar. Bu nedenle, bu ekoloji düşmanı proje bizzat Yeşil başbakanın iktidarında uygulamaya sokulabilir. Bu da Yeşillerin aleyhine bir gelişme olacaktır.

Diğer yandan eyalet hükümetindeki maliye, içişleri, adalet v.b. gibi önemli bakanlıkların SPD'nin elinde olması ve bütçe konsolidasyonu konusunda SPD'nin CDU'dan geriye kalmayan »tasarrufçu« yaklaşımı da, yeni hükümetin sosyal atılım vaatlerini zora düşürecek potansiyel taşıyor. Bu açıdan bakıldığında Yeşiller'in işi bir hayli zor.

Kretschmer'in seçilmesinden sadece bir saat sonra ajanslara düşen ve Yeşiller eşbaşkanı Claudia Roth'un »partinin programatik yenilenmeye gereksinimi var« açıklaması, Yeşiller'in içinde buldukları dilemmayı göz önüne seriyor. Yeşiller yönetimi seçim başarısının bir balon ve seçmenlerin beklentilerinin yerine getirilemeyecek derece yüksek olduğunun fazlasıyla farkında. Gelir düzeyi yüksek olan seçmen grupları arasında elde ettikleri başarıların, beklentilerin yerine getirilememesi nedeniyle nasıl hızla yenilgiye dönüştüğünü gösteren Hamburg örneği akıllardan silinmedi henüz.

Nükleer enerji kullanımından vaz geçişin, yapısal bir sorun olan enerji tekelileri hakimiyetini değiştirmemesi nedeniyle, enerji fiyatlarında küçümsenemeyecek artışlara yol açacağı belli oldu. Bu da özellikle dar gelirli katmanların aleyhine bir gelişme olacak ve sosyal çelişkileri derinleştirecek. Muhafazakâr ve liberaller şimdiden bu noktayı öne çıkarmaya başladılar bile.

Bu nedenle eşbaşkan Roth, partisinin »sosyal, iktisat ve maliye politikalarındaki yetilerini artırması ve programatik yenilenmeye gitmesi gerektiğini« söylüyor. Roth kuşkusuz Yeşiller'in bir zamanlar var olan sosyal vicdanlarıyla 2013'de yapılacak olan Federal Parlamento Seçimleri'nde daha fazla oy toparlayabileceğinden hareket ediyor. Ancak 2013'e daha iki yıl var ve iki yıl Almanya gibi bir ülke için uzun bir süre sayılır. Bu süre içerisinde Baden-Württemberg'de yaratılacak olan her hayal kırıklığı, Yeşil balonun hızla sönmesine neden olacaktır.

Ancak Roth sosyal vicdana vurgu yaparken, diğer eşbaşkan Cem Özdemir sermayeyi kazanmaya çalışıyor. Bu da Yeşiller açısından bir başka çelişkiyi derinleştiriyor. Kısacası Yeşiller kendi başarılarının kurbanı olabilirler. Bunun farkına varıp, Yeşilleri Yeşil yapan eski değerlerine sahip çıkabilecekler mi acaba? Keşke diyeceğim, ama masallara inanma yaşımı çoktan aştım...

Mücadelenin içinden

Meydanların Sesine Kulak Ver! Sen de çekil Erdoğan!

Kuzey-Afrika ve Arap yarımadasında başlayan halk isyanlarıyla birlikte Türkiye'nin Başbakanı T. Erdoğan isyan eden halkların devlet ve hükümet başkanları için çok kullandığı cümleyi yazıya başlarken Erdoğan için kullanalım dedik.

17 Aralık'ta Tunus'da başlayıp Suriye'ye taşınan, Türkiye'nin kapısına dayanan isyan dalgası diktatörlükleri sarsmaya devam ediyor. 17 Aralık'ta Bou Aziz Muhammed isimli üniversite diplomalı bir işsiz Tunus'da işsizliği, yoksulluğu protesto etmek için kendisini yakması halk isyanlarının fitillerini ateşledi. Tunus'da halk Zeynel Abidin Bin Ali diktatörlüğüne karşı ayaklandı. Sokakları, meydanları direniş alanlarına çevirdi. Yine halkın fakirliğinin yöneticiler tarafından önemsenmemesini protesto eden Cezayirli Moacin Bouterfa Tunus'a yakın bir kasabada kendini yaktı. Bu protestolar Mısır'a sıçradı. Abdo Abdolmoneim ekmek almak için bonoların verilmemesini protesto etmek için Mısır Meclis binasının önünde kendini yaktı.

İş, özgürlük, adalet istemleriyle ayaklanan halklar Kuzey-Afrika'dan Arap yarımadasına kadar her yerde diktatörlere karşı isyanı körüklediler. Tunus'daki halk ayaklanması sonucunda Zeynel Abidin Bin Ali'nin apar topar Tunus'dan kaçışını Mısır'dan Hüsnü Mübarek'in devrilişi izledi. Şimdi sıra Kaddafi, Esat ve diğerlerinde. Zeynel Abidin Bin Ali'nin Tunus'u terk etmesinden sonra reform vaatleriyle iş başına gelen yönetim halkın haklı taleplerini bastırma çabasında. Nisan ayının son haftasında başkentte düzenlenen binlerce kişinin katıldığı gösteriye polis azgınca saldırdı. Halkın karşılık vermesiyle çatışmalar yaşandı. Tunus'da halkın iş, özgürlük, adalet talepleriyle yönetime karşı direnişi sokaklarda devam ediyor.

Mısır'da 30 yıllık Mübarek diktatörlüğü halk ayaklanmasıyla devrildi. 3 hafta devam eden halk isyanında bine yakın gösterici öldürüldü. Tahrir meydanında direnen halka karşı ateş açılması emrini veren İç İşleri Bakanı Habib El Adli şimdi eylemcilerin öldürülmesinden Mübarek'le birlikte sorumlu tutuluyor. H. Mübarek'in istifa ettirilmesinden sonra askeri güçler iktidarı ele geçirdiler. İlk zamanlarda halka yaklaşımda daha temkinli yaklaşan askerler sonrasında halkın üzerine Tahrir meydanında silahlar ve tanklarla yürüdüler. Askeri yönetime karşı halkın isyanı özgürlük ve adalet temelinde direniş devam ediyor.

Tunus ve Mısır'da halk isyanları sonucu diktatörlüklerin yıkılması, Zeynel Abidin Bin Ali ile H. Mübarek'in devrilmelerinden sonra Kuzey-Afrika'da domino etkisi yapan halk isyanları Libya lideri M. Kaddafi'nin kapısını çaldı. Libya'da halk isyanının başlamasıyla birlikte emperyalistler bu halk isyanına doğrudan dahil olmak ve daha başından isyanı yolundan çıkarmak için çabaladılar. Emperyalistler

BM'yi ve askeri kuruluş NATO'yu devreye soktular. İnsani yardım adı altında, Uluslar arası 'hukuk'ları gereği Kaddafi güçlerine karşı askeri müdahaleyi başlattılar. BM'nin 173 sayılı kararıyla Fransa, İngiltere ve ABD emperyalistleri Libya'yı uçuşa yasak bölge ilan ederek Kaddafi'nin askeri güçlerine uçaklarla bomba ve füze yağdırdılar. Kaddafi'nin başkent Trablus'ta bulunan üssü de dahil olmak üzere ülkenin her yanını harabeye çevirdiler. Bu bombardımanlarda Kaddafi'nin en küçük oğlu Seyfül Arab ve üç torunu da katledildi. Libya'da Kaddafi'nin 42 yıllık diktatörlüğüne karşı halkın isyanı, daha başından hem Kaddafi hem de "yanlışlıkla vuruldu". teraneleriyle NATO güçleri tarafından katledildiler. Nato bünyesinde emperyalistlerin Libya'ya saldırısı esas olarak Kaddafi'den kurtulmak değil, esas olan; Libya'nın zenginliklerine dizginsiz sahip olmaktır. Kaddafi'nin alternatifi bulunmuş olsaydı, yani; emperyalistlerin güdümünde Libya'daki durumu kontrol altına alabilecek, iktidarı aşiretler üzerinde de etkin sağlayabilecek bir güç bulabilseler yada yaratabilselerdi Kaddafi'nin ipini çoktan çekerlerdi. Bu sürecin uzaması bu etki gücünün ortaya çıkma sürecinin gözlemlenmesidir. Libya'daki çeşitli toplumsal kesimlerin desteğini alacak ve emperyalistlere bu yönde güven veren bir yönetimin belirginleşmemesi/etkin ortaya çıkmaması durumunda Kaddafi ekibinden belli değişiklikler yapılarak daha ağır anlaşmalarla Kaddafi'yle de yürüme ihtimali vardır.

Öte yandan, Libya'daki halk isyanına emperyalistlerin (özellikle Fransızların) başında dahil olması halk isyanının meşrutiyetini zayıflatmıştır. Zira bu durum Kaddafi'ye karşı mücadele eden güçlerin bir bütün emperyalist işbirlikçiler gibi görünmesine neden olmuştur. Elbette bu durum Kaddafi'nin de işine yaramaktadır. Keza, kendine karşı gelişen halk muhalefeti 'emperyalistlerin kışkırtmasıdır' diyerek bastırmayı ülke içinde ve dışında 'meşru'luk kazandırmaya çalışmaktadır.

Yemen, Bahreyn, Suudi-Arabistan da bu halk ayaklanmalarından nasibini alan ülkeler arasındadır. Mart ayında Suudi-Arabistan'da halk sokağa çıkarak Suut rejimine karşı tepkisini gösterdi. Yoksulluk, işsizlik ve ayrımcılığa karşı protestolar gerçekleştirildi. Eylemlere saldıran Suudi yönetimi geniş çapta tutuklamalar gerçekleştirdi. Şair ve yazarların da içinde bulunduğu çok sayıda muhalif tutuklandı.

Bahreyn'de halk sokaklara çıkarak yönetimi protesto etti. Yüzlerce siyasi muhalif burada da gözaltına alındı, tutuklandı. Diğer ülkelerden farklı olarak Bahreyn'de yaralı eylemcilere yardım ettikleri, tedavi ettikleri gerekçesiyle 32 doktor gözaltına alındı, hem de geceleri evlerine gelen maskeli kişiler tarafından.

Yemen'de 32 yıldır iktidara demir atan Ali Abdullah Salih halkın isyanı karşısında her gün biraz daha zor duruma düşüyor, koltuğu altından kayıyor. Halk isyan ediyor, sokakları dolduruyor. Ali Abdullah Salih'in iktidarı bırakmasını, reformlar yapılmasını istiyorlar. Yönetim halkın her eylemine saldırıyor, katliamlar gerçekleştiriyor. Tüm bunlara karşın başkent Sana'daki Tahrir meydanı halk tarafından direniş merkezine dönüştürüldü. Anayasanın değiştirilmesi, serbest seçimlerin yapılmasını ve yoksulluğa çare bulunmasını isteyen Yemen halkı Tahrir meydanını mesken eyledi. Diğer yandan ordudan üst düzey rütbeli subayların da aralarında bulunduğu askeri ve sivil – İnsan Hakları Bakanının da içinde olduğu çok sayıda bakan – erkan Ali Abdullah Salih'i terk etti. Ve dahası Ali Abdullah Salih'i efendisi ABD emperyalistleri de terk ediyor. Ali Abdullah Salih'in bir an önce iktidardan ayrılması için pazarlıklar yapıyorlar. Yola başka diktatörlerle devam edecekler anlaşılın.

Gelelim isyan rüzgarının salladığı, son domino taşının yuvarlandığı komşumuz Suriye'ye; Kuzey-Afrika ve Arap yarımadasındaki halk isyanlarından Suriye'nin etkilenmemesi olmazdı. Suriye halkı 1963 yılından bu yana ilk defa açıktan rejime karşı tavrını net bir şekilde ortaya koydu. Aynı anda ülkenin 40 kentinde eylem yapan, sokakları işgal eden Suriye halkı ve karşısında ise askerine, ordusuna, silahlarına, efendilerine güvenen Esad rejimi.

İşsizlikle boğuşan halk yaşadığı yoksulluğa, açlığa bir çözüm bulunmasını istiyor. İşsizliğin, yoksulluğun sorumlusu olarak gördüğü 40 yıldır ülkeyi yöneten Beşar El Esad rejimine karşı isyan ediyor. Halkın işsizliği, yoksulluğun ve baskının sorumlusu olarak gördüğü Beşar El Esad rejimine karşı Daraa kentinde başlattığı eylemler, halk isyanı kısa sürede ülkenin tamamını içerisine aldı. İsyen eden halk 48 yıldır ülkeyi OHAL'la yöneten Beşar El Esad diktatörlüğünün yıkılmasını istiyor.

Halk isyanının başladığı Mart ayından bu yana güvenlik güçlerinin müdahalelerinin sonucu 200'ü aşkın kişinin öldürüldüğü bildiriliyor. 22 Nisan günü yüz binlerce insan sokaklara çıktı. Esad rejimi Lazkiye'den Humus'a, Şam'a kadar ülkenin birçok kentinde 88 kişiyi katletti. Ölenlerin arasında 7 ile 10 yaşlarında çocukların da bulunduğu açıklandı. Askeri birlikler tanklarla, panzerlerle Daraa kentine girerek çok sayıda kişiyi tutukladılar. 6 Mayıs'ta Suriye'nin Humus kentinde düzenlenen rejim karşıtı gösteriye müdahale eden güvenlik güçleri 5 kişiyi öldürdü, çok sayıda kişi yaralandı. Suriye'de 15 Mart'tan bu yana Baas rejimi ve Beşar El Esad yönetimine karşı gösteriler yapılıyor. Bu gösterilerde yüzlerce kişi devlet güçleri tarafından öldürülürken binlerce kişi de gözaltına alındı, işkenceden geçirildi. Bu arada Suriye muhalefetinin önde gelen isimle-

rinden biri olan Riyad Seyif'in 6 Mayıs'ta Şam'da gözaltına alındığı bildirildi. Riyad Seyif Şam deklarasyonunu imzalayan 12 muhaliften biri. Suriye'de halkın direnişi Beşar El Esad'ı bir dizi yasal düzenleme yapmaya ve 48 yıldır süren OHAL'i kaldırmak içinde olan konuları tartışmaya zorladı. Hatta Beşar El Esad OHAL'in kaldırılacağını açıkladı. Suriye halkının Beşar El Esad rejiminin kendi geleceğini sağlama alma yolunda vereceği bu tavizlere kanacağı yok. Yaşanan katliamlara rağmen halkın sokakları doldurması, sokaklara daha güçlü çıkması bu yönlü mesajlar vermektedir. Direniş ve isyan Suriye'nin tüm kentlerinin sokaklarını mesken eylemektedir. Bu isyan dalgası bir kez daha kitlelerin gücünü ispata soyunmuştur. Egemenlere bir kez daha hatırlatılan ve onları korkuya düşüren en önemli gerçek kitlelerin gücüdür. Nereye yöneleceği, neleri eline geçirebileceği tam anlamıyla belli olmasa da ezilenlerin bu ayağa kalkışması eski düzenin ortadan kaldırılmasını amaç edindiğinden dolayı emperyalistler için Orta-Doğu'da bir tehdit ve tehlike arz etmektedir.

Suriye'de halk 48 yıldır ülkeyi OHAL'le yöneten Esad diktatörlüğünün yıkılmasını istiyor.

Mısır'da Tahrir meydanında halkın isyanının bir aşamasından sonra ve Libya'da halk isyanının ve isyanın bastırılması için NATO saldırısının başlamasından bir süre sonra, en önemlisi de efendisi ABD Başkanı Obama ile telefonla görüşmesinden sonra Türkiye Başbakanı T. Erdoğan medya vasıtasıyla Hüsnü Mübarek'e ve çok sevdiği "kardeşi" Kaddafi'ye "Meydanların sesine kulak ver. İktidardan çekil!" çağrılarını yaptı.

Burada şu soruyu sormak gerekir. Bu çağrılarının aynısını komşunuz olan, kardeşiniz diye seslendiğiniz Beşar El Esad için neden yapmıyorsunuz? Acaba bu konuda henüz Obama'dan telefon mu gelmedi? Yoksa Beşar El Esad'ın çekilmesiyle Suriye'de oluşacak demokratik ortamda Suriye'de yaşayan 2 milyon Kürdün özerklik kazanması konusu mu rahatsızlık yaratıyor? Türkiye'nin güneyindeki iki parçada Kürtlerin özerkliklerini kazanmaları Türkiye'deki özerklik istem ve taleplerinin gerçekleşmesinin zeminini güçlendireceğinden mi korkuluyor?

Son olarak işsizlik, yoksullukla kıvranan milyonlarca emekçinin iş, ekmek, özgürlük istemleriyle aynen Suriye'de olduğu gibi meydanları doldurmasından mı korkuluyor? Son domino taşının Türkiye'yi sarsacağı ve hakim sınıfları cennetinden edeceği gerçekliği demek ki sizleri çok korkutmuş.

Bir atasözümüzle yazımızı noktalayalım; **Korkunun ecele faydası yoktur.**

ATİK Avrupa'da 1 Mayıs'ı Coşkuyla Kutladı!

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs Avrupa'nın çeşitli bölgelerinde coşkuyla kutlandı. ATİK'e bağlı federasyonlar ise bölgelerde yoğun ön çalışmalarından sonra kitlesi yürüyüş ve mitinglere katarak, 1 Mayıs'ı bu yıl da sahiplendi.

Birçok Türkiyeli devrimci ve demokrat ise alanlara aktı, 1 Mayıs heyecan'ı ortak paylaştı.

NÜRNBERG

Saat 10 civarında Aussesplatz'dan başlayan yürüyüş öncesi, toplanma ala-

nında buluşan kitleye ATİK'in çıkarmış olduğu Almanca-Türkçe bildiriler dağıtıldı. Yapılan konuşmalarda ise, dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta sokağa çıkan milyonların, emperyalist, kapitalist sisteme korku saldığına vurgu yapıldı. Hak gasplarına, militarizme ve ırkçılığa karşı birlikte mücadeleyi yürütmek gerektiğinin altının çizilmesinden sonra '1 Mayıs, 1 Mayıs seni yaşatacağız', 'Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi', 'Emperyalizme ölüm, Yaşasın Sosyalizm' sloganları atıldı.

Alanda aynı zamanda Dersimde şehit düşen halk savaşçıları ve Kürt gerillalar anıldı, cezaevlerinde tutsak bulunanlar, dünyadaki özgürlük savaşçıları, Türkiye işçi sınıfı meydandan selamlandı.

1 Mayıs marşı Türkçe ve Kürtçe dillerinde, yürüyüş güzergahı boyunca kitleye dinletildi. Miting alanına yaklaşıldığında ise yine megafondan Enternasyonal marş dinletildi.

Yürüyüşe 2000 kişi katılırken, miting alanında 3000 kişi katıldı. ATİK taraftarlarının 'Atom reaktörleri kapatılsın' pankartının çocuklar tarafından taşınması ise medyanın ve kitlenin ilgisini çekti.

Yürüyüşe Alman sendikalarından İG Metall, Ver.di, DGB ve partilerden die Linke, MLPD, die Grüne katılım sağladı. Ayrıca Türkiyeli ve Kürdistanlı örgütlerden ise MLKP, Kurtuluş Cephesi, AABF, Komkar, DİDF, Yek-KOM ve ATİK taraftarları pankart ve bayrakları yer aldılar.

ROTTERDAM

Heryilgeleneksel olarak Rotterdam'da düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşü bu yıl da

başarıyla gerçekleşti. Emeğin ve ezilenlerin günü 1 Mayıs, HTİF'in yanısıra Rode Morgen, MKP, MLKP, PKK, PARTİZAN gibi örgütlerin katılımıyla, sloganlar, türküler ve marşlar eşliğinde coşkuyla tamamlandı.

Yaklaşık 70 kişiden oluşan HTİF korteji, "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" gibi sloganlar atarak izleyici kesimlerin alkışlarıyla karşılandı. Yürüyüş boyunca Dersim Şehitlerini, Kürt ulusal mücadelesini ve 1 Mayıs'ın devrimci özünü sahiplenen kitle sık sık sloganlara coşkulu bir şekilde alanda sesini duyurdu.

Özellikle geçen yıl 1 Mayıs'ta yaşanan polis teröründen kaynaklı bir sendir Hollanda basınının gündeminde olan Rotterdam 1 Mayıs'ı, yerli ve yabancı basının da ilgi odağı oldu. Bunun yanı sıra alınan geniş polis tedbirlerine rağmen polis otolarının kortejlere bir hayli uzak konumlandırılması dikkat çekti.

DUİSBURG

Enternasyonal Proletarya'nın Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs Dünya'nın birçok yerinde olduğu gibi Duisburg'da da Kutlandı. 150 civarında bir kitle katılımı sağlayan ATİK-YDG-YENİ KADIN'ın yanı sıra Proletarya Par-

tisi ve diğer devrimci demokrat kurum ve kuruluşlar da yoğun bir kitle katılımı sağladı görüldü.

Kortej oluşumundan sonra yürüyüşe geçen kitle günün anlamına ilişkin sloganlarını Almanca ve Türkçe haykırdılar. Yanısıra geçtiğimiz aylarda Dersim Dağlarında şehit düşen beş TKP/ML-TİKKO savaşçılarına atfen "Dersim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları da gür bir şekilde haykırıldı. Yürüyüşün devamında ATİF, ADHF, YEK-KOM ve MLPD'nin ortak düzenlemiş oldukları standlarda buluşan kitle müzik eşliğinde sohbet ederek 1 Mayıs kutlamalarına devam edip akşam saatlerinde dağıldı.

KÖLN

Dünya işçi sınıfının emek ve direniş günü 1 Mayıs Almanya'nın Köln şehrinde binlerce yerli ve göçmen emekçinin katılımıyla gerçekleştirildi. Çeşitli sendika, demokratik kitle örgütü ve göçmen kurumların ortaklaşa katılımıyla bir araya gelen kitle sabah saatlerinde DGB merkezinin önünde bir araya geldi. 1 Mayısın kızıl direniş ruhuna uygun hazırlanmış olan pankart ve bayraklar, toplanma alanını görsel bir şölene dönüştürdü. Kortejlerde ki son hazırlıklardan sonra yerli ve göçmen işçi ve emekçiler sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Katılımın geçmiş senelere oranla daha güçlü olduğu 1 Mayıs

yürüyüşüne, farklı uluslardan göçmen emekçiler kendi dillerde hazırlamış olduğu pankartlarla katıldılar.

Yürüyüş boyunca Almanca, Türkçe ve

Arapça dillerinde devrimci dayanışma sloganlarının atıldığı yürüyüşte, İran'da 1 Mayıs günü idam edileceği belirlenen Şerko Maerifi'nin idamına dönük protesto sloganları da atıldı. ATİK'in hazırlamış olduğu 1 Mayıs bildirilerinin yoğun olarak dağıtıldığı yürüyüşte, hazırlanan ATİK pankartı da oldukça ilgi çekti.

1 Mayıs yürüyüşünün sonlanacağı alanda ATİK olarak hazırladığımız informasyon standında dağıttığımız bildiri, gazete ve ATİK broşürlerine ilgi oldukça büyüktü. 1 Mayıs yürüyüşü alandaki kültürel etkinlikler ve atılan sloganlarla sonlandırıldı.

FRANKFURT

1 Mayıs kutlamaları Almanya'nın Frankfurt kentinde de binlerce işçi-emekçinin katılımı ile gerçekleştirildi. Her Alman Sendikalar Birliği (DGB) tarafından düzenlenen 1 Mayıs etkinliğine bir çok Devrimci-demokrat kurumlar ve bireyler katıldı. 9:30'da Günthersburgpark'ta yürüyüşe başlayan kitle, saat onbir gibi tarihi Römer alanına vardı. Sendikaların ardında yerini alan Türkiyeli devrimci ve Demokratik kitle Örgütleri attıkları slogan ve söyledikleri marşlarla dikkat çektiler.

Atılan sloganlarla faşizm ve ırkçılık teşhir edilirken, enternasyonal dayanışmalara vurgu yapıldı. ATİF, ADHF, AGİF, BİR-KAR ve MLPD tarafından oluşturulan Devrimci 1 Mayıs bloğunun oluşturduğu kortejde yapılan konuşmalarda Atom santrallerinin derhal kapatılması, hak gasplarına karşı mücadele ve enternasyonal dayanışma önplana çıktı.

Dersim'de şehit düşen beş kadın gerilla üzerine bildiriler okundu.

Özellikle miting alanına girerken Partizan taraftarlarının attıkları sloganlar dikkat çekti. Beş gerillanın anıldığı sloganlarda, mücadelenin devamlılığına dikkat çekildi. Yürüyüş alanında ATİF ve Yeni Kadın bildirilerinin yoğun dağıtıldığı

gözlemlendi.

Yürüyüş sonrası ATİF, ADHF ve AGİF taraftarları, ADHF derneğinde buluşarak kültürel bir etkinlik gerçekleştirdi.

HAMBURG

Bu yıl Hamburg'ta 1 Mayıs kutlamaları 3 farklı etkinlikle gerçekleştirildi. İlk olarak 30 Nisan'da geç saatlerde otonom grupların düzenlediği yürüyüşle başladı. Sternschanze semtinde başlayan yürüyüşte polis çok yoğun güvenlik önlemleri aldı. Gergin geçen yürüyüş sonunda polis grup arasında çatışma çıktı, yol kenarındaki arabalar ateşe verildi.

İkinci yürüyüş sendikaların ve çeşitli grup ve partiler tarafından 1 Mayıs günü gerçekleşti. Bu yıl DGB işçilere yalnızca miting katılım için çağrı yaptı. Bu nedenle yürüyüşe sendikalar cephesinden sadece DGB'nin bu kararına tavır alan kesimler yer aldı.

ATİF Hamburg ise aylar öncesinden Devrimci Enternasyonal Blok olarak başlattığı hazırlıkla 1 Mayıs'a Blok halinde katılım sağladı. Türkiyeli ve Kürdistanlı kurumlarla, bazı yerli kurum ve gençlik gruplarının yer aldığı Blok "Yaşasın İşçilerin Enternasyonal Birliği! Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşin" ortak pankartıyla ve kurumların kendi pankartlarıyla yer aldı.

ATİF ise; "Yaşasın 1 Mayıs" sloganının Türkçe, Kürtçe ve Almanca olarak yer aldığı bir pankart ve ayrıca Almanca ve Türkçe olarak "Taşaron Firmalar Kapatılsın" pankartlarıyla ve ATİF, YDG flamalarıyla yer aldı. 1 Mayıs yürüyüşünde ayrıca kortejen en önünde Dersim'de 2 Şubat'ta barınakta yaşanan göçük sonucu yaşamını yitiren beş kadın gerillanın resimlerinin yer aldığı ve "Halk Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganının yer aldığı "Partizan" imzalı pankartın da taşındığı görüldü.

Kortejlerden yürüyüş boyunca sık sık Almanca ve Türkçe olarak "Yaşasın 1 Mayıs", "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Halk Savaşçıları Ölümsüzdür", "Beşler Yaşıyor, TİKKO Savaşıyor" sloganlarını atıldı.

KOBLENZ

Ekonomik krizin, doğa taribatlarının ve savaşların yaşandığı bir dönemde, işçinin emekçinin bayramı 1 Mayıs Koblenz'de coşkulu bir şekilde kutlandı. 1 Mayıs'ta yaşanılır ve özgür bir dünya yaratma mücadelesinde ezilen işçi sınıfı arasında enternasyonal birlik ve beraberliği pekiştirme açısından oldukça önemli

bir gündür. Bu anlamda 1 Mayıs hazırlıkları, geçen yıl olduğu gibi, ATİF-Koblenz

ve Koblenz Alevi derneği ortaklaşa gerçekleştirildi.

1 Mayıs Koblenz ve çevresindeki göçmen işçi ve emekçileri yürüyüşe katma amaçlı ATİF-Koblenz ve Koblenz Alevi derneği imzalı ortak bir çağrı çıkarıldı. Koblenz DGB' nin düzenlediği yürüyüş saat 10:30'da Stadttheater önünde başladı. Başta sendikaların ve Koblenz anti-faşistlerin katıldığı yürüyüşe ATİF-Koblenz, YDG-Koblenz ve Koblenz Alevi derneği katılım sağladı. Almanca yazılı ATİF imzalı pankart ve YDG bayrakları arkasında, yürüyüş kortejinde katılan yaklaşık 70 civarında türkiyeli göçmen emekçiler ve gençler yer aldı. ATİK 'in almanca ve türkçe çıkardığı 1 Mayıs bildirileri geniş bir şekilde dağıtıldı. Yürüyüş başlangıç saatinden itibaren atılan sloganlar ve söylenen devrimci marşlar, ATİF kortejinde coşkunun yakalanmasına neden oldu. Stadttheater önünde başlayan yürüyüş, Marktplatz önünde sona erdi.

Yürüyüşün ardından her yıl geleneksel olarak Koblenz Alevi derneği tarafından düzenlenen 1 Mayıs pikniğine, ATİF ve YDG olarak katılım sağlandı. Piknik başta türkiye'de ve dünyada yitirilen tüm 1 Mayıs şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Daha sonra günün anlam ve önemine ilişkin konuşmalar yapıldı. Koblenz ve çevresinde yakinen tanılan ve sevilen sanatçı Önder Özoğul'da söylediği marşlar ve türkülerle beyeni topladı. Yaklaşık 300 civarında kitlenin katılım sağladığı piknikte, halayalar çekilerek, türküler söylenerek, coşkulu bir şekilde 1 Mayıs kutlaması sona erdi.

LONDRA

Cameron Hükümetinin geçtiğimiz aylarda, 'May Day' yani 1 Mayıs tatili olan resmi tatilin kaldırılıp, sözde daha fazla turist çekmek için yerine Nisan ayında Aziz George Günü ya da Ekim ayında savaş zafer ve kayıplarına atfedilecek Ulu-

sal Gün olarak değiştirmeyi önerge olarak parlamentoya sunmuştu. Bu yapılan önermenin ardından bugün 1 Mayıs işçi ve emekçilerin bayramında binlerce işçi ve emekçi Londra'da sokaktaydı. Ancak, Sendikalar yine görevlerini yerine getirmede eksik kaldı. Hala gündemde ve parlamento da tartışılıyor olan bu önerenin, Sendikalar tarafından 1 Mayıs'a yönelik yapılan propagandalarında ve alandaki konuşmalarında bu konuya parmak basmada eksik kaldılar.

Binlerce işçi ve emekçinin sendikalar, enternasyonal örgütler ve gruplarla yürüdüğü bu günde devrimci ve demokratik kurumların bu yıl daha yoğunluklu sokağa çıkışı dikkatleri çekti. Türkiyeli bütün örgüt ve kurumların katıldığı yürüyüşe ayrıca Tamil'li, İtalya'lı, Hindistan'lı, İran'lı ve daha birçok örgüt ve kurum katıldı. ' ve birçok devrimci ve hükümetin kesintilerine karşı atılan sloganlarda geçen yürüyüş müzikler ve marşlar eşliğinde Trafalgar Meydanında 1 Mayıs Komitesinin yaptığı konuşmalarla son buldu.

VİYANA

Enternasyonal Proletarya'nın Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs, Dünya'nın birçok bölgesinde olduğu gibi Viyana'da da coşkulu bir şekilde kutlandı. Çeşitli Türkiye'li, Avusturya'lı, İran'lı ve Filipin'li Parti ve Kitle Örgütünün ortak düzenlemiş olduğu yürüyüş, saat 10:00'da Opera'nın önünde başladı. Toplanma alanında yürüyüşe katılan tüm kurumlar konuşma yaptıktan sonra kortej sırasına göre yürüyüşe geçildi.

Aynı kortej altında yürüyen Atıf, Partizan, Ki ve Komintern kitlesi, yürüyüş boyunca sık sık Almanca Türkçe ve Kürtçe sloganlar attı. Ayrıca yol boyunca Atik, Atıf ve Partizan'ın çıkarmış olduğu

1 Mayıs ve güncel olaylara ilişkin bildirimler dağıtıldı.

Yaklaşık olarak 250 kişinin katıldığı kortejimiz oldukça canlıydı. Yeni Demokratik Kadın'ın hazırlamış olduğu, üzerinde 'Gleiche Lohn für Gleiche Arbeit' yazılan önlükler, çocuklar için alınan üzerine Karanfil yaptırılan ve 1 Mayıs yazdırılan Tişörtler ve yakalara takılmak için üzerinde 'Atomkraft Nein Danke' yazısı olan resimler oldukça ilgi çekmiştir.

Yürüyüşün bittiği yer olan Sigmund Freud Park'ta Türkçe ve Almanca birer konuşma yapıldıktan sonra saygı duruşuyla yürüyüş sona erdi. Yürüyüşten sonra Komintern'in yapmak istediği Kültürel Fest yağmurun yağmasından dolayı istenilen düzeyde geçmedi.

HILDESHEİM

Hannover KGF dernek yönetim kurulunun aldığı karar doğrultusunda bu sene 1 Mayıs kutlamalarına ATİK taraftarları Hannover'in yanı sıra Hildesheim da da katıldılar. Amaç Hildesheim da yıllardır yürüyen Türkiyeli göçmen kitlesine öncülük ederek bilinç taşıyabilmektir.

Yürüyüşe toplam 600 kişi katıldı ve ATİK taraftarları attıkları sloganlar ve söyledikleri marşlarla rutin Hildesheim 1 Mayıs kutlamalarına renk kattı. Yürüyüşe DGB'ye bağlı sendikalar, YEK-KOM ve SPD katıldı. Kilisenin de 1 Mayıs 'a olan

ilgisi dikkatlerden kaçmadı.

Miting alanında YEK-KOM gençlerinin folklor gösterisinden sonra Kürtçe şarkılar eşliğinde yerli halkla göçmenler birlikte kolkola halay çektiler.

İNNSBRUCK

Avusturya'nın Innsbruck kentinde de 1 Mayıs kutlamaları başarıyla gerçekleşti.

1 Mayıs hazırlık komitesi (ADHF, aks,

ATIGF, DIDF, don_quichotte, GLB, Halk Cephesi, JUSOS, KJÖ, KPÖ, Kurdisches Volkshaus, ÖDP, PARTIZAN, VSStÖ) tarafından düzenlenen etkinlikte diğer DKÖ'ler, sendikalar ve farklı kurumların katılımıyla birlikte yaklaşık 1000 kişi bir araya geldi.

Saat 12:00'de eyalet hükümeti binasının önünde yürüyüşe başlayan kitle, 'yaşasın enternasyonal dayanışma', 'faşizme karşı omuz omuza', ve Avusturya'da sertleştirilen yabancılar yasasına karşı 'adaletsizlik paketine hayır' sloganları attı, marşlar okudu. Geçmiş yıllara oranla bu yılki 1 Mayıs katılan farklı kurumların katılımı oldukça dikkat çekti. Rengarenk pankartların ve bayrakların bulunduğu coşkulu yürüyüş esnasında megafon ile farklı dillerde müzikler ve marşlar çalındı.

Miting alanına geri dönen yaklaşık 13 kortejde faşizmi ve hak gasplarını teşhir eden sloganlar devamlı duyulmaktaydı. Bu sırada 1 Mayıs komitesi adına sunulan konuşmada genel olarak yeni ırkçı yabancılar yasasına karşı mücadelenin kitleler ile olabileceği noktasında vurgu yapıldı. Devlet eliyle topluma dayatılan ırkçılığa karşı anti-faşist mücadelenin geliştirilmesi ve enternasyonal birliğin önemine vurgu yapıldı. İki gün önce yeni yabancılar yasasının parlamentoda onaylanmasına rağmen, mücadeleye bir çok boyutta devam edileceği açıklandı.

Yapılan birçok konuşmadan sonra Partizan taraftarları, Dersim'de şehit düşen beş kadın gerillalara atfen düzenlenen Innsbruck'daki anma etkinliğinin çağrısını yaptı. Bu görkemli 1 Mayıs eylemine davul ve zurna eşliğinde çekilen halaylarla son verildi.

ZÜRİCH

Enternasyonal Proletarya'nın Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs, İsviçre nin birçok bölgesinde kutlanıldığı gibi Züriç şehrinde coşkulu bir şekilde kutlandı. İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu (İTİF) merkezi olarak Züriç şehrinde Sloganıyla oluşturulan Devrimci Blok Ekseninde yürüyüşte yer aldı.

Devrimci Bloğu oluşturan (İDHF – İTİF – İGİF) Kurumlar ortak sloganı Krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetemezsiniz şeklinde oldu. Ayrıca Türkiyeli devrimci örgütlerde kortejlerde yerlerin alarak 1 Mayıs coşkusuna coşku kattılar. Yürüyüş boyunca Almanca Türkçe ve Kürtçe slo-

ganlar atılarak, ATİK in çıkarmış olduğu 1 Mayıs'a ilişkin almanca ve Türkçe bildirimler yoğun bir şekilde dağıtımı sağlandı.

Binlerin bulunduğu 1 Mayıs alanına

İTİF ve Partizan kortejinin en önüne Dersim de şehit düşen gerillaların resimleri ve arkasında Halk Savaşçıları Ölümsüzdür! Yazılı pankart eşliğinde konuya ilişkin çıkarılan bildirimlerin dağıtımı yanı sıra atılan Dersim Şehitleri Ölümsüzdür sloganları eşliğinde yürüyüşe geçildi.

İTİF ise pankart, flamalar ve çeşitli dövizlerle taleplerini gündemleştirdi.

Yürüyüş sonunda Devrimci Blok şehit düşen gerillalar için yapılacak anmaya tüm kitlenin katılması için duyuru yapılmasıyla sonlandırıldı.

BASEL

Binlerce emekçi İsviçre nin birçok şehrinde, 1 Mayıs alanlarında coşkulu kutlamalar yaptı. Bunlardan bir tanesi de Basel şehrinde gerçekleştirildi. 1 Mayıs komitesi tarafından organize edilen yürüyüşe Basel İTİF taraftarları da alanda yerlerini aldılar. Merkezi olarak 1 Mayıs'ta Zurich'e katılım sağlanmasından dolayı, Basel de kalan kitlemizle birlikte 1 Mayıs ATİK flama ve dövizlerin yanı sıra güne ilişkin çıkarılan bildirimlerin dağıtımı

gerçekleştirilmiş ve kortejin önüne davul ve zurna eşliğinde kitlenin odak noktası olunmuştur.

Bu şehirde de Partizan gibi örgüt ve yapılar da yürüyüşe katılım sağladı. Basel şehrinde bu yıl 1 Mayıs kutlamalarında en dikkati çeken şey ise göçmen emekçilerin yoğun bir katılımı olmuştur.

ULM

1 Mayıs'ı bu yılda yine sendikaların ve kitle örgütlerinin katılımıyla DGB binası alanında binbeşyüzü aşkın bir katılımıyla yürüyüş ve miting yapılarak kutlandı. Göçmenlerin yoğun katılım sağladığı 1 Mayıs AGİF, ADHF, Kürdistanlılar, Alevi Dernekleri, Halk Cephesi, DiDF katılım sağladı.

Yürüyüş alanında DEKÖP-Ulm bileşenleri içinde yer alan ve yaklaşık ikiyüz elli yakın bir kitlenin yürüdüğü kortej renkli görüntüsü davullu zurnalı ve Afrikalı tam tamların katılımıyla canlı bir ortam yarattı. Kortejin önünde Almanca 'Dünyanın bütün işçileri birleşiniz' pankartının ardından altı saatlik iş günü talepli ATİF ve Almanca 'Emperyalist savaşa hayır' ATİK pankartlarının yanı sıra çeşitli bayraklar taşındı.

HANNOVER

Hannover KGF derneği her sene olduğu gibi bu sene de 1 Mayıs'ı Hannover'de coşkuyla kutladı. Saat 10:00 da yürüyüş kortejinde yerini alan ATİK taraftarları 1 Mayıs pankartının arkasında yaklaşık 50 kişilik bir kitleyle yürüdüler. Miting alanına 3 koldan giren kitle sayısı toplam 10.000'i buldu. Yürüyüşe DIDF, ADHK, MLPD, die Linke, SPD, YEK-KOM, Hannover Alevi Federasyonu ve sendikalar katıldı. Bu yılki 1 Mayıs kutlamasının geçen seneye göre daha kalabalık ve daha coşkulu olduğu gözlerden kaçmadı.

DARMSTADT

Enternasyonal Proletarya'nın Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olan 1 Mayıs Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu – Darmstadt'ın da katılımı ile coş-

kulu bir şekilde kutlandı. Darmstadt DGB önünde saat 09:30'da toplanan kitle saat 10:00 da yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında ATİK tarafından hazırlanan Almanca ve Türkçe bildirileri geniş bir şekilde dağıtıldı.

Yürüyüşte her yıl olduğu gibi en coşkulu kitleye sahip olan ATİF kitlesi ta-

rafından, hep bir ağızdan bir çok kez '1 Mayıs, 1 Mayıs seni yaşatacağız!', 'Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!', 'Emperyalizme ölüm, Yaşasın Sosyalizm!' sloganları atıldı.

Yürüyüşe yaklaşık 700 kişi katılırken ATİF kortejinde 80 kişinin katılımı dikkat çekti. Göçmenlerin yoğun katılım sağladığı 1 Mayısa YEK-KOM, Halkevi Darmstadt, DİDF ve Bergstrasse Alevi Derneği katıldı. Miting alanına gelindiğinde konuşmalar yapılırken çeşitli yayınlar ve Dersim'de şehit düşen gerillara yönelik bildiriler dağıtıldı. Ayrıca Halkevi Darmstadt'ın düzenlediği ve ATİF Darmstadt'ın da desteklediği 1 Mayıs pikniğine katıldı.

LİNZ

Yukarı Avusturya'nın Linz şehrinde Enternasyonal Proleteryanın Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü 1 Mayıs coşkusuyla kutlandı. "Sozialdemokratların" önderliğinde gerçekleştirilen 1 Mayıs'ın haricinde, Linz şehrinde alternatif 1 Mayıs yürüyüşü gerçekleştirildi. 15 yılı

aşkıdır var olan Alternatif platformun içerisinde Türkiyeli devrimci, demokratik kurumların yanı sıra yine yerli ilerici kurumlar ve Avusturya Komünist Partisi de bulunuyor.

KPÖ'nün platformun demokratik bir irade ile işlemesi önündeki engelleyici tutumu ve yine A/P ilkesine dönük anti demokratik ve geri, uygulama ve yaklaşımlarından kaynaklı olarak Türkiyeli devrimci, demokrat kurumların ortaya koyduğu demokratik irade sonucunda bu platformdan ayrılarak, platformun filli olarak ortadan kalkmasıyla birlikte demokratik, ilerici 1 Mayıs platformunu oluşturmaları ile Linz şehrinde önemli bir devrimci pratiğe imza atmış oldular.

Avusturya'da Koalisyon partisi SPÖ'nün ("Sozialdemokratische Partei Österreich") özellikle tasfiyecilik politikaları ile yedeği haline düşen KPÖ 1 Mayıs'a hazırlık çalışmalarında da provakatif anlayışını sürdürmüştür. 1 Mayıs'ta ise Türkiyeli devrimci, demokratik kurumla-

rın ve yine bazı yerli, ilerici demokratik kurumların oluşturduğu 1 Mayıs korteji 400 kişiyi aşkın bir kitleyi oluşturmuştur. Avusturya Türkiyeli İşçi ve Gençlik Federasyonu, YDG ve yine Partizan korteji 130 kişilik bir kitleyi oluşturmuştur. Bunun yanısıra, platformda Mezopotamya Anadolu Kültür Merkezi, ADHF, ADA kurumları da yer almıştır.

Yağmurun yürüyüş boyunca yağmasına rağmen kitlenin hem yürüyüş içerisinde ve yine kapanış mitinginde coşkulu bir şekilde alanda kalması ve sloganlarda canlılık göstermesi bu yılki 1 Mayıs yürüyüşünde oldukça dikkat çekmiştir. Kapanış mitinginin yapıldığı Hauptplatz'da Türkçe ve Almanca yapılan açıklamanın sonucunda yapılan saygı duruşuyla 1 Mayıs yürüyüşü sonlandırıldı.

STRASBOURG

2000'den fazla kitlenin katıldığı 1 Mayıs yürüyüşü saat 10'da, Bourse Meydanı'ndan başladı. ATİK, ADHK ve MKM kurumlarının Fransızca, Türkçe ve Kürtçe 'Yaşasın 1 Mayıs' yazılı ortak pankart arkasında katıldığı yürüyüşe ayrıca Türkiyeli kurumlardan DİDF ve AKM de katıldı. Sık sık Fransızca, Türkçe ve Kürtçe 'Yaşasın 1 Mayıs' sloganlarının atıldığı yürüyüşte, kurumların yazdığı ortak bildiri okundu. Alanda ATİK'in 1 Mayıs'a ilişkin bildirisinin Fransızcası yoğun bir şekilde dağıtıldı.

Bunun yanında Dersim 'de şehit dü-

şen 5 TIKKO gerillası için alanda TKP/ML MK SB imzalı bildiri okundu. Aynı bildiri Türkiyeli kitle içerisinde de dağıtıldı.

Çeşitli devrimci ve enternasyonal marşların dinletildiği yürüyüş, Strasbourg'un çeşitli sokaklarından geçilerek yine Bourse Meydanı'nda halaylarla sonlandırıldı.

PARİS

Fransa'nın Paris bölgesinde bu sene 30 bin emekçi alanlara çıktı. Aralarında ATİK'in de bulunduğu Türkiyeli kurumlar, bu seneki 1 Mayıs yürüyüşüne 'Devrimci 1 Mayıs Platformu' bileşeni altında katıldı.

Çeşitli Fransızca, Türkçe ve Kürtçe sloganların atıldığı yürüyüşe ATİK taraftarları 'Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm ve Her Türden Gericilik' ve 'ABD Kanlı Ellerini Ortadoğu'dan Çek' pankartlarıyla katıldılar. ATİK kortejinin en önünde ise, Dersim 'de şehit düşen 5 Halk Ordusu savaşçısının resimlerinin yer aldığı 'Par-

tizan' imzalı pankart kitleden yoğun ilgi gördü.

Alanda ATİK'in 1 Mayıs'a ilişkin hazırladığı bildirisinin yanı sıra, Dersim şehitleri için hazırlanan TKP/ML MK SB imzalı bildiri de yoğun bir biçimde dağıtıldı.

Yürüyüş, hem belirlenen ortak sloganlar hem de kendi belirlediğimiz sloganların atılması ve bitiş yerine gelindiğinde ise eşit, özgür ve emekçilerden yana bir dünya mücadelesine bağlılığın kitlenin ortaklaşa haykırışıyla ifade etmesiyle sonlandırıldı.

MULHOUSE

Mulhouse 'da 1000'den fazla kitlenin katıldığı yürüyüşle 1 Mayıs coşkulu bir şekilde kutlandı. Yürüyüşte Fransız kurumlar ortak bir şekilde yürüdü. ATİK, ADHK, KURD-KON, DİDF ve AVEG-KON, Fransızca, Türkçe ve Kürtçe 'Yaşasın 1 Mayıs' yazılı ortak pankart arkasında birlikte yürüdü. Ortak bildiri olarak, ATİK'in

Yunan İşçi Sınıfı Hayatı Durdurdu

Yunan işçi ve emekçileri bu yıl ikincisi gerçekleşen genel grevle hayatı durma noktasına getirdi. Sendika birlikleri ADEDY (Hizmet sektörü) ve GSEE'nin (özel sektör) açıklamalarına göre sanayi ve devlet kurumlarından, greve katılım yüzde 75 ve yüzde yüz oranında gerçekleşti. Yunan hükümetinin, bütçe açığını kapatmak için daha sert tasarruf paketleri uygulayacağını bildirmesi üzerine, yunan işçi sınıfının buna cevabı genel grev oldu.

Sendikalar tarafından yapılan açıklamalarda devlet kurumlarının, okulların, üniversitelerin ve devlet bankalarının kapalı kaldığı, hastanelerin sadece acil servis dışında hizmet sunmadığını, radyo ve televizyonlarında haber programları yayımlanmadığı, 20 (Perşembe) gazetesinin çıkmadığı, gemilerin iskelelerde, trenlerin garlarda kaldığı, hava trafiğinin de 4 saat süreyle grevden büyük ölçüde etkilendiği bildirildi. Yakın ulaşım araçlarının ise işçi ve emekçileri grev meydanlarına katmak için çalıştığı gelen haberler arasındaydı.

Sadece Atina'da grev mitinglerine onbinlerce işçi emekçi katıldı. Mitinglerin en etkili katılımı devrimci sendikal cephe olan PAME tarafından gerçekleşti.

Yapılan açıklamalarda, sermayenin ve Yunan hükümetinin kısıtlama ve tasarruf paketlerine dikkat çekilerek, bu hamlelerin tüm işçi ve emekçi kesimin hayat standartlarını büyük ölçüde bozguna uğratacağı, ve geleceğin karartılacağı vurgulandı.

GSEE başkanı Panagopoulos, haksızlığı ve işsizliği ortadan kaldıracak, çalışanların standartlarını yükseltecek ve yeni iş alanları yaratacak politikalara ihtiyaçlarının olduğunu vurguladı.

1 Mayıs bildirisinin Fransızcası okundu.

Türkiyeli kurumlardan AKM ve MLKP'nin de katıldığı yürüyüş boyunca ATİK'in 1 Mayıs bildirisinin Türkçesi ve Fransızcası aralıklı olarak okundu. Yürüyüş çeşitli atılan sloganlarla sonlandırıldı.

LYON

Bu seneki 1 Mayıs yürüyüşü Villefranche'da gerçekleştirildi. Katılım oranının az olduğu yürüyüşte aralarında ATİK taraftarlarının da bulunduğu 50 kişilik Türkiyeli kitlenin yanı sıra, toplamda 500 kişilik kitle vardı. Yürüyüş sloganlarla sonlandırıldı.

NANTES

Bu sene katılımın düşük olduğu Nantes'taki yürüyüşte ATİK taraftarları bayrak ve flamlarıyla yerlerini aldılar. Yürüyüş, kitlenin çeşitli sloganları eşliğinde bitirildi.

NANCY

Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı, çeşitli parti, sendika ve derneklerin yer aldığı 1 Mayıs yürüyüşünde Partizan ve ATİK taraftarları da pankart, bayrak ve flamlarıyla yerlerini aldılar. İşçi sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü olan 1 Mayıs'a ilişkin atılan sloganlarla yürüyüş sonlandırıldı.

Bir başka mitingde bir araya gelen parlamento dışı muhalif gruplar, bağımsız sendikalar ve otonom gruplardan oluşan sol blok SYRIZA'nın bir bölümü, büyük binalara pankartlar yerleştirdi. Pankartların birinde 'toplumsal ve sınıf savaşımında ele geçen tut-saklara özgürlük!' yazılımı dikkat çekti. Burada ayrıca, Yunanistan'ın başta AB ve Avro bölgesi olmak üzere NATO gibi kurumlardan çıkmasının krizden çıkma anlamına geldiği vurgulandı.

Çatışmalar Yaşandı

Yunan Parlamentosu'nun da bulunduğu Sindagma Meydanı yakınında eyleme saldıran polislerle eylemciler arasında çatışma çıktığı bildirildi. İkisi ağır 12 eylemcinin yaralandığı belirtilirken, yaralıların hastaneye götürüldüğü kaydedildi.

Sindagma Meydanı'nda polisin müdahalesi üzerine çıkan olayların hala devam ettiği bildirilirken, ara sokaklarda polis ile eylemciler arasında çatışmanın devam ettiği ifade edildi. Polisin gaz bombasına karşı eylemciler taşlarla ve sopalarla karşılık veriyor.

Bir milyarlık yıllık gelirden yaşanan açığa, mayıs ayında da devlet gelirlerinin planlanandan düşük olduğu hükümet tarafından kamuoyuna sunuldu. Krizden kurutulmuş şimdilik görünmüyor, zira uygulanan tasarruf paketleri ile ekonomi daha da gerilemiş durumda. Yapılan analizlere göre iflastan kurtulmanın faturası iki yıl için 50-60 milyar avro. Bu meblağda bir kredi elde etmek için Yunan hükümetinin daha etkili yönelimlere gireceği, çalışan kesimin de bundan daha kötü etkileneceği belirtiliyor. Ancak Yunan emek cephesinin buna cevabı, genel grevlerle hayatı durdurma noktasına getirmek oldu.

FAŞİZM

Metin Atak

Almanya'nın caddeleri ve şehirleri kanla sulandı. Viyana'nın işçi semtleri, askeri birliklerin ateşiyle yakılıp yıkıldı., harabeye döndü. Yoksulluk, yıkım, felaket ve acı. Üstünde insanlığın en ünlü beyinlerinin eserlerinin yakıldığı ortaçağa özgü odun yığınlarının alevleriyle aydınlatılmış kapitalist baskı ve uygarlığın batışı, giyotin ve cellat baltası. Faşizm işte bunları getirdi. Ayrıca dünyayı felakete, yeni bir korkunç katliama sürüklemek tehdidini de beraberinde getirmektedir.
Dimitrov

Bir devlet biçimi olan faşizm, birinci emperyalist paylaşım savaşı sonrasında İtalya ve 1933'de Almanya'da iş başına gelmesini takip eden 2. emperyalist paylaşım savaşı sırasında ve şimdilerde olmak üzere milyonlarca insanın canına mal olmuştur. Faşizm elbette tesadüf bir olay değildir. Faşizmi anlamak, sınıfsal özünü ortaya çıkartmak önemlidir. Sınıf savaşının her aşamasında; köle sahipleri, feodal zorbalı ve burjuvazi kendi zorunu her zaman uygulamış ve ezilenleri daima yok etmek istemişlerdir. Bu baskı ve yok etme biçimleri faşizm olarak adlandırılmamaktadır. Faşizmin tarihsel olarak ortaya çıkışını emperyalizmden ayrı olarak izah etmek, öncesinde bunu aramak yanlıştır. Faşizm, proleter devrimler çağında, başta işçi sınıfı olmak üzere, onun öncüsüne, köylüğe ve toplumun diğer katmanları için bir karşı-devrimdir. "varoluşu rastlantı değildir." Emperyalizmin özünden fıskırıştır. Tekelci sermaye faşizmle, kendine kapitalizmin bunalımından bir "çıkış yolu" aramıştır. Bu gerçek, tekelci kapitalizmin ekonomisinde yatmaktadır; emperyalizmin her türlü politik ve ideolojik görüngüleri son tahlilde bu ekonomiyle açıklanır. Faşizmin sınıfsal niteliğini belirleyen kökleri işte bu toplumsal ve ekonomik temelde yatmaktadır." (Kömlenist ent. Faşizm tahlili s.151)

Lenin, emperyalizmi incelerken onun ekonomik temelini tekel olduğunu açık olarak vurgulamış ve emperyalizmin kapitalizmden doğduğunu çok ayrıntılı ekonomik verilere dayanarak açıklamıştır. Bu da kısa ve özlü olarak 20. yüzyılın başında kapitalizmin en yüksek ve son aşamasına yani emperyalizme ulaşıldığını gösteriyor. Bu, kapitalizmin vardığı en son aşamadır. Bu aynı zamanda onun son aşama olarak can çekişen ve çürüyen bir kapitalizm olduğunun da göstergesidir.

Lenin, emperyalizmi incelerken Marks'ın kapitalizmin genel kurallarına bağlı kalarak sorunu ele almış üretimin yoğunlaşmasının belirli bir aşamadan sonra onu tekelciliğe götürdüğünü açıklamıştır. Lenin "ekonomik açıdan emperyalizm (...) kapitalizmin gelişmesindeki en yüksek aşamadır, üretimin çok büyük ve engin boyutlara ulaşmasıyla serbest rekabetin yerini tekele bıraktığı aşamadır. Emperyalizmin ekonomik özü budur" ve yine Lenin şu noktalara dikkat çekmiştir. Emperyalizm, tekellerin ve mali sermayenin egemenliğinin kurulduğu; sermaye ihracının birinci planda önem kazandığı; dünyanın uluslararası tröstler arasında paylaşılmasının başlamış olduğu ve dünyadaki bütün toprakların en büyük kapitalist ülkeler arasında bölüşülmesinin tamamlanmış bulunduğu bir

gelişme aşamasına ulaşmış kapitalizmdir.

Yağmacı savaşlar, emperyalizm öncesi de vardı. Bu, kapitalizmin emperyalizme evrilmesinden önce sık görülen bir olaydı. Başka ülkelerin topraklarını işgal etme, yağmalama ve ülke zenginliklerine el koyma sık rastlanan olaylardandı. 19. yüzyıla gelindiğinde dünyanın tüm toprakları kapitalist devletler tarafından paylaşılmıştı. Ne var ki, 20. yüzyılın başında kapitalizmin en son aşaması emperyalizme ulaşıncaya kadar savaşlar yeniden kaçılmaz hale geldi. Emperyalist aşamaya varılmasıyla, tekeller ve bankalar, kapitalist devletlerin yaşamlarında belirleyici hale geldi. "finans-kapital, kapitalist devletlerde evin efendisi oldu. Finans kapital yeni pazarlar, yeni sömürgeler, yeni sermaye ihrac alanları ve yeni hammadde kaynakları talep ediyordu." (Stalin Eserler 14 s. 186) Bu da dünyayı birinci emperyalist paylaşım savaşına sürükledi. Bu sonuç pazarların ve sömürgelerin bir kez daha paylaşılması anlamına geliyordu.

Birinci emperyalist paylaşım savaşının hemen sonrasında faşizmin ortaya çıkışı

Birinci emperyalist paylaşım savaşı öncesinde, yani 19. yüzyılda dünyanın tüm toprakları kapitalist devletler arasında paylaşılmıştı. Emperyalist çağda kapitalizmin eşitsiz gelişmesi, ülkeler arasındaki dengesizliği bir yana itmediği gibi, bazı kapitalist ülkeler yavaş gelişirken, diğer bazılarının sanayi oldukça ileri bir düzeyde seyretmesi durumu emperyalistler arasındaki güç dengesinin de değişimine yol açtı. Bunun açık anlamı, emperyalistlerin yeni pazarlara sahip olma, sermaye ihracı, hammadde ihtiyacı, dünyanın yeniden paylaşılmasını gündeme getirdi. Bu durum açık olarak Lenin'in yaptığı tahlili açık ve net olarak ispatlıyordu, kapitalizm "son aşamasına, emperyalizme ulaşıncaya, savaşlar özellikle kaçınılmaz hale geldi" birinci emperyalist paylaşım savaşı bunun sonucu olarak baş gösterdi. Dünyanın yeniden paylaşılması emperyalist savaşı kaçınılmaz kıldı. 1914'de patlak veren birinci emperyalist paylaşım savaşı pazarların yeniden paylaşımıydı.

Birinci emperyalist paylaşım savaşına bir yanda Almanya ile Avusturya, diğer yandan Fransa ile İngiltere ve onları takip eden Rusya hazırlandı. Savaşa hazırlanan emperyalist ülkeler bir birlerinin nüfus alanlarına girmeyi ve buraları ele geçirecek yeniden hakimiyet kurmak istiyorlardı. Almanya; İngiltere; Fransa'nın elindeki pazarları almayı, Rusya'dan ise Ukrayna ve Polonya'yı koparmak isterken, öte yandan Almanya'nın Bağdat demiryolunu inşa etmesi, İngiltere'yi oldukça tedirgin ediyordu. Çarlık Rusya'sı Türkiye'nin paylaşılmasını isterken, Karadeniz'i Akdeniz'e bağlayan boğazları ele geçirmeyi hedefliyordu. Fransa ise 1870-1871 savaşında Almanya'ya kaptırdığı ve kömür bakımından zengin Saar havzası ve demir bakımından oldukça zengin Alsas-Loren'i Almanya'dan geri almak istiyordu. Tüm bu çelişkiler birinci emperyalist paylaşım savaşına yol açtı. Savaşın patlak vermesiyle, nüfus alanlarının yeniden paylaşılması diğer emperyalistlerin çıkarlarına dokunuyordu. Bu yüzden savaşın çıkmasını takip eden yıllarda ABD ve Japon emperyalistleri de kendilerini savaşın bir tarafı sayarak savaşa katıldılar.

Ve böylece savaş bir dünya savaşı haline geldi.

Emperyalist savaş hazırlığı tüm hükümetlerce emekçilerden saklandı. Her emperyalist devletin hükümeti bir saldırı tehditle karşı karşıya olduklarını anlattılar. Hükümetler savaşın gerçek emperyalist amaçlarını gizleyerek halkı aldattılar.

Birinci emperyalist paylaşım savaşının ufukta görülmesi ve savaşın patlak vermesinden sonra uluslararası alanda ciddi tartışmalar ve saflaşmalar yaşandı. Bu tartışmaların temel konusu, emperyalist savaş ve buna karşı tavırda belirginleşti. Temel tartışma savaş öncesi izlenecek politika ve savaşın patlak vermesinden sonra nasıl bir stratejinin izleneceği üzerinedir. 2. Enternasyonal oportünistleri burjuvazinin halkı aldatmasına açıktan yardımcı oldular. 2. Enternasyonal sosyal demokratları, sosyalizme ihanetle kalmadılar, açıktan kendi burjuvalarının yanında saf tutarak anavatan savunması adı altında burjuvaziye yardımcı oldular. Lenin, 2. Enternasyonalin oportünist önderlerinin kayıplığına dikkat çekerek bunların lafta savaşa karşı çıktıklarını, savaş patlak verdiğinde tavırlarını değiştirip, emperyalist burjuvazinin saflarına geçebileceklerini sürekli vurgulamıştı. Lenin bu tespitinde haklı çıktı.

2. Enternasyonal 1910 Kopenhag kongresinde, savaş kredilerinin oylanmasında buna karşı çıkılması ve aleyhte oy kullanılmasını kararlaştırdı. Ancak emperyalist savaşın çıkması iyece belirlendiğinde ve iş pratiğe geldiğinde 2. Enternasyonal partileri ihanetlerini sergilemekten geri kalmadılar. 4 Ağustos 1914'te Alman sosyal demokratları parlamentoda savaş kredileri lehinde oy kullandı. Fransa, İngiltere, Belçika, ve diğer bir çokları burjuvazinin lehine oy kullanarak ihanet ettiler. Sosyalist partilerin liderleri, işçi sınıfına açıktan ihanet ederek sosyal şoven olmakla kalmayıp emperyalist burjuvazinin yanında yer aldılar. Anavatan savunması aldı altında emekçileri cephelede bir birlerine vurduydular. Sadece Bolşevik parti yalpalamadan ve turtalı bir şekilde tavır aldı. Lenin 1914'te kaleme aldığı savaş makalesinde 2. Enternasyonalin çöküşünün bir tesadüf olmadığını, devrimci proletaryanın uzun zamandır bu oportünistlere karşı mücadele ettiğini yazıyordu. 2. Enternasyonal fiili olarak dağılmıştı. Bu durumu önceden gören Lenin durmaksızın 3. Enternasyonalin çalışmalarına başlamasını öneriyordu.

Birinci emperyalist paylaşım savaşının ortaya çıkardığı bu sonucu iyi kullanan Bolşevikler, Rusya'da 1917 Ekim devrimiyle yeni bir çığır açtılar. Menşeviklerin ve sosyal devrimcilerin tarih sahnesinden çıkmalarıyla ve savaş sırasında "iç barışa" uymaları karşısında Lenin önderliğindeki Bolşevik parti "emperyalist savaş iç savaşa dönüşürme" hedefini önlerine koydu. Bunun anlamı gerçek bir barışa ulaşılacak isteniyor ve burjuvazi tarafından cepheye sürülmüş işçi ve köylüler adil bir düzen istiyorlarsa, silahları kendi burjuvalarına çevirmeleri isteniyordu. Ve yine anavatan savunması adı altında Menşeviklerin burjuvazinin yanında yer almalarına karşı Bolşevikler "emperyalist savaşta kendi hükümetinin yenilgisi" siyasetini öne çıkarttılar. "Bu siyaset, savaş kredileri aleyhine oy kullanmak, orduda il-

legal devrimci örgütler kurmak, cephedeki askerlerin kardeşleşmesini desteklemek ve işçilerin ve köylülerin savaş aleyhtarı devrimci eylemlerini örgütlemek ve bütün bu eylemleri kendi emperyalist hükümetine karşı ayaklanmaya dönüştürmek zorunda olduğu anlamına geliyordu." (Stalin eserler 15. s.193) ve nihayet emperyalist cephenin en zayıf noktasında, çarlık Rusya'sında 1917 yılındaki Şubat devrimi, feodal mülkiyeti, Ekim devrimi de burjuvaziye devirerek, o güne kadar mülksüzleştirilen mülksüzleştirilmiş, tüm üretim araçları burjuvaziden ve toprak ağalarından alınarak halkın mülkü haline getirildi.

Savaş aynı zamanda her türlü savaşa karşı çıkmanın yanlışı olduğunu da netleştirdi. Bu haklı ve haksız savaşlar olarak; emperyalist ve yağmacı savaşların haksız, kurtuluş savaşlarının ise haklı savaşlar olduğunu ortaya koydu.

Lenin savaş sırasında çok önemli teorik çalışmalar yaptı ve bundan önemli sonuçlar çıkardı. 1916 yılında çalışmalarını sonuçlandırarak kaleme aldığı "emperyalizm-kapitalizmin en yüksek aşaması" eserini yazdı. Lenin bu tahlilinde; emperyalizmin kapitalizmin en yüksek aşaması olduğunu, bu aşamanın kapitalizmin "ilerici" kapitalizmden asalak ve çürüyen kapitalizme dönüştüğünü ve emperyalizmin can çekişen kapitalizm olduğunu vurguladı. Bunun yanında çürüyen bu kapitalizmin, proletaryanın devrimi olmadan yok olmayacağını söyleyerek bunun aynı zamanda "emperyalizmin, proletaryanın sosyal devriminin arifesi olduğunu" da kanıtlıyordu.

Faşizmin neden bu dönemde ortaya çıkmıştır. Togliatti bunu şöyle açıklar ve derki, "neden? Çünkü, sınıf ilişkileri ve kapitalistlerin karlılarını koruma gereksinimleri karşısında, burjuvazi işçiler üzerinde ağır baskı uygulamasını mümkün kılan biçimleri bulmak zorundadır. Üstelik, tekeller, yani burjuvazinin öncü güçleri yoğunluklarının en yüksek derecesine erişir ve eski yönetim biçimleri bunların genişlemelerine engel olur. Burjuvazi kendi yarattığı şeylere karşı cephe almak zorunda kalır, çünkü bir zamanlar onun gelişmesine etken olmuş olan şey bugün kapitalist toplumun korunması yoluna bir engel haline gelmiştir. Burjuvazinin gerici bir niteliğe dönüşmek ve faşizme başvurmak zorunda kalışının nedeni budur" (Togliatti faşizm üzerine dersler s.26-27)

Birinci emperyalist paylaşım savaşında 2. Enternasyonalin ihanetine karşı, Bolşevik parti 1914'teki Merkez Komitesi toplantısında 2. Enternasyonalin yüz kızartıcı ihanetine karşı 3. Enternasyonalin kurulması kararı alıyordu. "1914-1918 savaşı, sosyal-şoven ikinci enternasyonale karşı bir odak ve savaşçı emperyalizme karşı koymak için bir silah olarak yeni, devrimci bir Enternasyonal kurma yolunda ilk girişimlerin yapılmasına yol açtı. (Zimmerwalt, Kienthal) Rusya'daki proleter devrimin zaferi kapitalist merkezlerde ve sömürgelerde kömlenist Partilerin kurulmasına hız kazandı. 1919 yılında, dünya tarihinde ilk kez devrimci mücadelenin pratiğinde Avrupa ve Amerika proletaryasının öncüsüyle Çin ve Hindistan'ın proleterlerini ve Afrika ve Amerika'nın zenci emek kölelerini sınıksız birleştiren Kömlenist enternasyonal kurul-

du.” (1928 Kom. ent. Programı s.9)

Birinci emperyalist paylaşım savaşında Bolşevikler “emperyalist savaşı iş savaşa çevirme” ve “emperyalist savaşta kendi hükümetinin yenilgisini” isteme siyasetini ustaca uygulayarak 1917’de Rusya’da Büyük Ekim Sosyalist Devrimi’ni gerçekleştirdiler. Ekim Devrimi insanlık tarihinde ilk defa işçileri, köylüleri ve küçük burjuvazi kapitalizmin boyunduruğundan kurtararak kendi iktidarını kuruyordu. Ekim Devrimi aynı zamanda yeni bir çağın emperyalizm ve proleter devrimler çağını da açmış oluyordu. Bu aynı zamanda birinci emperyalist paylaşım savaşıyla kapitalizmin genel bunalımını da açığa çıkartmış ve Ekim Devrimi’yle birlikte emperyalizm savunmaya geçmesine yol açtı.

Faşizmin ideolojik gelişimini emperyalizmden ayrı tutmak ve başka gelişmelerde aramak hatadır. Faşizm tastamam kapitalizm en son aşaması olan emperyalizmde ifadesini bulmuştur. Faşizm tahlili bu açıdan sıradan ve rasgele yapılmış değildir. Komünist Enternasyonal faşizm tahlilini başlı başına bir gelişme ve ortaya çıkan yeni bir sonuç olarak incelemiş ve tarihi gelişimle birlikte ele alarak, inceleyerek sonuçlar çıkartmıştır. Faşizmin incelemesinde klasik eserler ve özellikle Lenin’in emperyalizm tahlili enternasyonalin faşizm tahlilinde belirleyici bir öge olmuştur. Komünist Enternasyonal kuruluşundan kısa bir süre sonra faşizmle karşı karşıya gelmiştir. Emperyalist ülkeler arasında artan çelişkiler büyük tekelkelleri de önemli değişikliğe götürüyordu. Bir çok ülkede tekeli burjuvazi emekçilerin en demokratik haklarını askıya alıyor ve faşist egemenlik biçimlerine geçiyordu. Faşizm 1920’lerden sonra tek tek ülkelerde kurulmaya başladı. 1920’de İtalya’da iktidara gelen faşizm bu tarihten sonra dünya komünist hareketin ve partilerin gündeminden hiç inmemiştir. Komünist Enternasyonalin yürütme kurulunun 13. oturumunda “faşizm, savaş tehlikesi ve komünist partilerin görevleri” tezlerinde, faşizmi “mali sermayenin en gerici en şoven ve en emperyalist kesimlerin açık terörcü diktatörlüğü” olarak nitelemiştir.” Ve 1930’ların başında faşizm artık bir dünya tehlikesi haline gelmişti. Faşizmin bu yükselişi aynı zamanda Büyük Ekim Sosyalist Devrimi’ne karşı dünya çapında açılmış bir savaş anlamını da geliyordu. Ekim Devrimi’nden sonra emperyalizmin en büyük ideolojik silahı anti-komünizm ve şovenizmdi. Dimitrov’un bu konudaki çalışmaları önemli bir yer tutmaktadır. Özellikle Almanya’da Reichstag yangını davasında Almanya’daki gelişmeleri ve faşizmi incelerken çok önemli sonuçlara varıyordu. Bunu serbest kaldıktan sonra Komünist Enternasyonal’e sunduğu raporlarda açıkça belirtmiştir. Dimitrov “tekelci sermayenin en gerici emperyalist kesimlerinin, bunalımın bütün yükünü emekçilerin omuzlarına yüklemek ve dünyanın yeniden paylaşımıyla pazarlar sorununu savaş yoluyla çözmek amacına sahip olduklarını, ve bu yüzden faşizme gereksinim duyduklarını belirtmiştir.”(kom. Ent faşizm tahlili s. 149-50) Bu aynı zamanda emperyalizmin genel bunalımının ve sınıf savaşımından ayrı olarak faşizm olgusunun açıklanamayacağı anlamına geliyordu. Faşizm proleter devrimler çağında işçi sınıfı, önün öncüsü komünist partisi ve 1917’den sonra Ekim Devrim’i şahsında sosyalime karşı engelleyici bir karşı devrimdir. Ortaya çıkışı kesinlikle “tesadüf” değildir. Faşizm “emperyalizmin özünden” fıskırmıştır. “bu gerçek tekeli kapitalizmin ekonomisinde yatmaktadır. Emperyalizmin her türlü politik ve ideolojik görüngüleri son tahlilde bu ekonomiyle açıklanır. Faşizmin sınıfsal ni-

teligini belirleyen kökleri işte bu toplumsal ve ekonomik temelde yatmaktadır”

Faşizmin sınıfsal tahlili

Togliatti çok açık ve özlü bir şekilde faşizm tahlilinin doğru yapılmasının temel çıkış noktasının emperyalizmle olan bağlantısını belirtir ve şöyle der “emperyalizmin ne olduğunu bilmiyorsanız, faşizmin ne olduğunu bilemezsiniz” der. Bunun anlamı faşizmin, kapitalizmin en yüksek aşaması olan emperyalist sistemin bir ürünü olduğu gerçeğinin belirtilmesidir. Bu tartışmasız doğru bir yaklaşımdır. Faşizmin sınıfsal özü emperyalizmde yatmaktadır. Bir kez daha açık ve doğru olarak belirlemek gerekirse iktidardaki faşizm, “finans kapitalin en gerici, en şoven ve en emperyalist unsurlarının açık terörcü diktatörlüğüdür.” (Dim. Faşizm ve işçi sınıfı s.11)

Tarihsel olarak faşizm ilk defa İtalya’da iktidara geldiye de, faşizmin en gerici tipi bütünlüklü diktatörlük Almanya’da iş başına gelen Hitler faşizmidir. Hitler, Almanya’da iktidara geldikten sonra, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokratik kurumlara saldırarak ezdi, yok etti ve kapattı. Korkunç bir şoven politika güderek başta Yahudiler olmak üzere, tüm halklara saldırdı. Dönemin Sosyalist Sovyetler Birliği ve komünizmin bir numaralı düşmanı oldu. Sovyetler Birliğine saldırarak savaş açtı.

Faşizm, ne sınıflar üstü bir harekettir, ne küçük burjuvazinin iktidarı, nede, hem proletarya ve burjuvazi üzerinde hakimiyet kuran yeni bir devlet şekli değildir, faşizm, doğrudan doğruya finans kapitalin iktidarındır. Faşizm, emperyalist burjuvazinin en gerici temsilcilerin dışında kalan tüm sınıfların düşmanı ve onlara açık savaş ilanındır. Faşizmi tek ve şematik olarak ele almak yanlıştır. Faşizmin iktidara gelme biçimi her ülkede farklılar gösterir. Bu “ilgili ülkele-ri, tarihi, sosyal ve iktisadi şartlarına, milli özelliklerine ve uluslararası durumuna göre, çok çeşitli ülkelerde çeşitli biçimlere bürünür.”(age s.12) Faşizm, gerektiğinde parlamentoyu bir dönem fes etmez. Diğer burjuva kesimlere bir yere kadar hayat hakkı tanıyarak kendi meşruluğunu garantiye alır. Faşizm, kesinlikle bir hükümetin gitmesi, diğerinin yer değiştirmesi olayı değildir. Bunu doğru anlamak faşizmin sınıf niteliğini doğru kavramakla da ilintilidir.. Faşizm, emperyalist burjuvazinin en gerici kesimlerinin temsilcisi olarak, burjuvazinin sınıf hakimiyetinin, “burjuva demokrasisinin,-başka bir devlet biçimiyle burjuvazinin açık terörcü diktatörlüğü ile yer değiştirilmesidir. Bu farkı görmezlikten gelmek; faşistlerin iktidarı ele geçirme tehlikesine karşı, devrimci proletaryanın kent ve kırsal en geniş emekçi tabakalarını mücadeleye seferber etmesini ve burjuva kampı içindeki mevcut çelişmelerden yararlanmasını önleyen ciddi bir hata olurdu” (Age s. 13)

Faşizmin iktidara gelmesi basit ve birden bire olan bir gelişme değildir. Faşizm uzun bir süre örgütlendikten ve hatta faşist hareketin çeşitli kanatları içindeki açık hesaplaşmaya yaşanarak ve burjuvazinin artık kendisini eski yönetim biçimiyle koruyamayacağı bir aşamada, iş başına gelir. Faşizmin iş başına gelmesinde iç devrimci muhalefetin de rolü önemli bir yer tutar. İtalya, Almanya ve Avusturya’da faşizmin iktidara gelişinin önlenememesinin bir gerçeği burrada yatar. İtalya’da faşizm devrimci durumun yüksek olduğu bir dönemde iş başına geldi, bunda sosyalist partinin bu durum karşısında kitleleri harekete geçirememesinin büyük payı vardır. Keza Almanya’da işçi sınıfının en güçlü olduğu bir yerde iktidara gelmesi de başlı başına bir inceleme konusudur. Burada şu soru ortaya çıkar; faşizm

kitleler üzerinde nasıl bir etki yapmakta ve kitleleri nasıl arkasına almaktadır? Faşizm, kitlelerin acil taleplerini daima bir demagoji malzemesi yapar ve bu yolla kitleleri kazanmaya çalışır. Örneğin Almanya’da faşizm yüzüne sosyalist maskesi takarak, Alman halkının sosyalizme duyduğu özlemi böylece kullanmıştır. Bu faşizmin her yerde aynı yöntemi kullanacağı anlamına gelemez. Bazen çıkış noktası tam bir şovenim olurken, bazen adalet duygusuyla kitleleri, etkilemeye çalışır. Faşizm, emperyalist burjuvazinin temsilcisi olmasına rağmen, Almanya’da “Toplumsal refah, bireyin refahından önce gelir”, İtalya’da “bizim devletimiz kapitalist değil, korporatif bir devlettir”, Japonya’da “Sömürünün olmadığı bir Japonya”, Amerika’da “Zenginlikler paylaşılmalıdır” sloganını kullanarak kitleleri etkilemişlerdir. Bu da gösteriyor ki, faşizm propagandasını her ülkenin özelliklerine göre yaparak yolunu şaşırmış, düzenden hoşnut olmayan kitleleri kendi ağına düşürerek onların desteğini alır.

Faşizm, iktidara geldikten sonra, toplumu tümüyle değişikliğe uğratar. Yeni bir devlet olarak, tüm alanlarda kanun yapmak, istediklerini adım adım gerçekleştirerek asıl hedefine ulaşmaya çalışır. Faşizm, başta işçi sınıfı olmak üzere, komünist parti ve diğer tüm ilerici ve demokratik kurumları birer birer yok ederek, kimilerini ezerek onları devre dışı bırakıp daha rahat hareket etmenin zemini yaratır. Faşizm, işçi sınıfının etkisizleştirilmesi ve denetlenmesi için faşist sendikalar kurmayı ihmal etmez. İtalya’da olduğu gibi işçi temsilcileri ve patronları bir çatı altına (korporasyonlar) da örgütleyerek, sınıfı denetim altına alırken, köylülüğün tarım ürünlerine yok yere alıp köylülüğü yoksulluğa itmede, tüm yasal değişiklikleri büyük çiftlik sahipleri ve toprak ağalarının lehine kanunlar çıkartmaktan geri kalmaz.

Faşizm, iş başına geldikten sonra, ilk hedeflerinden biri de, kitle örgütlerini ele geçirme ve buralara tamamıyla hakim olmak ister. Dimitrov faşizmin sendikaları ele geçirme isteğini şöyle açıklar “saldırıya geçen faşizm için sendikaların ele geçirilmesi, sendikal sınıf hareketinin yok edilmesi, hayati bir meseledir. Sınıf sendikaları olmayan bir proletarya diktatörlüğü nasıl düşünülmese, proletaryayı ve köylüleri (şu veya bu şekilde) boyunduruk altına almayan ve özellikle sendikal sınıf hareketini ezmeyen bir burjuva faşist diktatörlüğün varlığını sürdürmesi imkansızdır.” (Dimitrov FKB s.26) Devamla “Faşizmin esas çabaları, ulaştırma işçilerinin, maden işçilerinin, diğer en önemli sanayi kollarında çalışan işçilerin hareketini ve doğrudan devlet aygıtına hizmet eden memurların hareketini ele geçirmeye yöneliktir. Faşizm bir yandan demiryolu, telgraf, posta ve devlet memurlarıyla madencilerin sınıf örgütlerinin varlığına ve sağlamlaşmasını elinden geldiğince engellerken, öte yandan alandaki reformcu ve sarı sendikalara, reformcuların ve sarı önderlerin etkin yardımlarıyla, el koymaktır. Faşizm bütün Balkan ülkelerinde, demiryolu işçilerinin posta, telgraf ve devlet memurlarının şimdiki örgütlerinin yönetiminde belirleyici etkiye sahiptir ve maden işçilerinin her legal örgüt kurma denemesini boşa çıkartmaktadır; Faşizm, büyük kültürel geriliklerinden yararlandığı tarım işçileri arasında ve açlık içinde bulunan işsizler kitlesi arasında da etkisini güçlendirmek için büyük çabalar harcamaktadır. Faşizm, çeşitli spor ve diğer “kültürel” örgütleri aracılığıyla kendi ağına takmaya çabaladığı genç tarım işçilerini de boş bırakmıyor. Bunu yaparken, bu gençliğin emperyalist savaşın dehşetini doğrudan yaşamamış ke-

simini kazanacağını hesaplamaktadır.”(age s.27) Lenin’in neden gerici, faşist sendikalarda ve diğer kurumlar da çalışmamız gerektiğini bu tarihi gerçekten çıkardığı sonuçlarla açıklar.

Faşizm, iş başına geldikten sonra kendisini yeniden örgütleyerek her alanda hakim bir unsur olmak için çalışır. Faşizmin en belirgin örgütlenme biçimi korporativizmdir. Yine Togliatti korporativizm konusunda İtalyan faşizmi deneyimden şunları aktarır “Korporativizm ancak bütün demokratik özgürlükler tavsiye edildikten, işçiler bütün temsil edilme olanaklarından yoksun bırakıldıktan, siyasal partiler kapatıldıktan, sendika özgürlüğü, basın özgürlüğü toplandı özgürlüğü ve her türlü anlatım özgürlüğü kaldırıldıktan sonra örgütlenebilmiştir. Korporativizmin ön koşulu buydu. Siyasal bir diktatörlük olarak faşizm varolmadan, bu diktatörlüğü uygulamanın aracı olarak faşist parti varolmadan korporativizm düşünülemez. Korporativizmde faşist partinin nasıl söz sahibi olduğunu görüyoruz. Önemli korporativizimler bile, faşist parti tarafından onaylanmamış bir şey yapamazlar. Korporasyonlar yüksek kurulunda 268 işveren temsilcisi, 268 işçi temsilcisi, ve bunların yan ısıra teknik uzmanların 137 temsilcisi ile faşist parti’den 66 kişi vardır.” (age s. 124) korporativizm örgütlenmesinde farklılıkların olması bizi şaşırtmamalıdır. Örneğin Alman Korporativizmde sendikalar olmazken İtalya’da ise tersi bir durum vardır.

Faşizm iş başına geldiği ülkelerde köylüğe karşı da bir politika oluşturmuş ve oluşturduğu bu politika üzerinden köylülüğü denetim altına almıştır. Başlangıçta köylülüğün nispi refahının gelişmesine razı olurken, bu süreç içinde tamamen ortadan kaldırarak büyük çiftlik sahipleri ve toprak ağalarının lehine düzenlemelerle köylülüğü yoksulluğun içine sürüklemiştir. Yine Togliatti İtalya örneğini vererek şu tespiti bulunur “Faşizm feodal kalıntıları korumuştur; bu kalıntıların en karakteristik belirtilerinden biri olan ortakçılık sözleşmelerinin uygulanışını yaygınlaştırmıştır; finans kapitalin mevzilerini sağlamlaştırmıştır; ama toprak sorununu reform yoluyla çözmeye doğrudan doğruya bir eğilim yaratmamış, tersine, toprak sorununu devrim yoluyla çözmeye eğilimini güçlendirmiştir. Faşizmin köylük bölgelerdeki politikasının sonuçları, bir tüm olarak faşizmin başlangıçtaki tabanının daralmasına yol açmıştır. Bugün faşizmin tabanı nedir? Bu açıkça kapitalist tabandır. Köylük bölgelerde bunlar büyük çiftçiler, büyük toprak sahipleridir. Zengin köylü tabakaları da faşizme bağlıdır, ama bunalımın baskısı altında bunlar arasında bile büyük bir hoşnutsuzluk baş göstermeye başlamıştır” (Faşizm üzerine dersler s. 161)

Şunu genelleştirerek söyleyebiliriz ki; faşizm iş başına gelmeden önce tüm ülkelerde işçilere adil bir ücret vaadinde bulunur, fakat işçileri en sefil bir yaşama mahkum etmekten geri kalmaz, işçi sınıfının sendikalarını ortadan kaldırarak, onları faşist sendikalara üye olmaya zorlar. Faşizm gençliğe büyük bir gelecek vaat eder. Fakat gençlik faşizm için genç bir ordu ve gelecek için fabrikalarda çalışan işçi demektir. Faşizm köylülere, toprak vadinde bulunarak, onlara tarım aletlerinin alınında, kredilerin kullanımında kolaylıklar sağlayacağını söyleyerek köylüleri etkilemeye çalışır, fakat faşizm köylüler için tam yıkım demektir. Faşizm aydınlara ve memurlara çalışma şartlarının düzeltilmesi vaadinde bulunur, fakat faşizm memurlar için en büyük bürokrasi, tekelin ve tröstlerin birer memuru haline getirilmesinden başka bir şey değildir.

İsviçre Gündemine Kısaca Bir Bakış

İsviçre devleti her gün yeni bir saldırı planıyla ekonomik krizin faturasını emekçilerin sırtına vurmaya çalışmaktadır. Özellikle son yıllarda çalışanların yaşam şartlarının giderek kötüleştiği, eğitimden sağlığa bir çok alanda yıkımların yaşandığı ve bunlarla yetinmeyen azgın sömürü sistemi 2010 yılında Emeklilik ücretlerini düşürmeye, sigorta ödeneklerini azaltmaya ve bazı işkollarında da emeklilik yaşını yükseltmeye çalışmaktadırlar.

Sistem bir taraftan krizin bittiği, ekonomi de yeni döneme girildiği propagandasıyla işçilerin dikkatini dağıtmaya devam ederken diğer taraftan da arka kapıdan emekçilere yol göstermeye devam ediyor. Ülkede işsizlik artmaya devam etmektedir ve işsizler içerisinde genç nüfus son yılların en üst sınırına çıkmış durumda, diğer taraftan çalıştıkları halde aç kalanların sayısı günden güne artarken, zenginlerle yoksullar arasındaki uçurum giderek derinleşmektedir.

İsviçre'nin bir diğer önemli sorunu da

sermayedarların işine geldiği için her türlü imkanı da tempurur bürolara sunmaktadırlar.

İsviçre Sendikalar Birliği tarafından ele alınan ve yürütülen **'Ücret Baskısına Son'** adlı bir kampanya ile sokağa çıkmış durumda. Asgari ücretin 4000 Frank olması için yürütülen bu imza kampanyasına bizlerde yönümüzü buraya çevirerek sokağın bu istem ve talebi etrafında çalışmalarımıza hız vermek zorundayız.

Tüm bu saldırılar karşısında işçi ve emekçiler için yaşanan bu olumsuz durumun bir kader olmadığını ve emekçiler de bu saldırılar karşısında alternatifsiz ve çaresiz olmadıklarını, aksine bütün bu saldırılara dur diyerek geri püskürtebilecek yegane güç olduklarını anlatmamız ve kavratmamız için kurumlarımıza büyük görevler düşmektedir.

Başarı elde etmemizin yolu faaliyet yürüttüğümüz her yerde yerli ve göçmen emekçi kardeşlerimizle, dini-dili, ırk ve milliyet ayrımı gözetmeksizin sömürüye,

"Yaz'a Merhaba Pikniği"ni Halaylarla Sonlandırdık!

Güneşli havalardan keyfini çıkarmak için **Zürich Gençlik ve Kültür Evi** olarak 8 Mayıs'ta ortakça paylaşım, dostça sohbet ve birlikteliğimizin güçlenmesine katkı sunması planlanan "Yaz'a Merhaba Pikniği"

organize edildi.

70'e yakın dostlarımızın katılımıyla gerçekleştirdiğimiz piknikte Federasyonumuz İTİF ve Yeni Kadın olarak bir söyleşi gerçekleştirdik. Söyleşinin konusunu 'Kadınların Mücadeledeki Yeri ve Önemi' üzerine belirledik.

Öncelikle bu konuya neden gerek gördük;

"Kadınların Mücadeledeki Yeri ve Önemi ve Kadın Örgütülüğünü ATİK bünyesinde istenilen düzeyde yaratamadık; kuşkusuz bunun birçok nedeni vardır.

Özellikle kapitalizm işçi sınıfını daha fazla sömürebilmek için her türlü yöntemi kullanmıştır ve kullanmaya da devam etmektedir. Bunlardan biri de cinsiyet ayrıdır. Toplum kadın ve erkek olarak ayıran sistem, cinsiyetlere de kendince roller biçmiştir. Kapitalist sistemin kadını,

kadın rolünün en somut sonucu olarak, kendine yabancı, rekabet hırsıyla birbirine düşmüş, eğitimiyle, medyasıyla beyinleri yıkanmış, evinin kadını, kocasının kölesi, kendini tanımaktan, tanımlamaktan aciz

bireylere dönüşmüştür. Bütün bu zorluklara rağmen sınıf mücadelesine kadınların da katılması can alıcı bir sorun olarak karşımızda durmaktadır.

Çünkü "tarihte hiç bir mücadele yoktur ki kadının desteğini almadan başarıya ulaşsın" der (LENİN).

Bu anlamda Şubat ayında Dersim'de güneşe yolculadığımız 5 kızıl karanfilimizin ve onlardan önce tohum olup toprağa düşenlerin de bizlere öğrettiği gibi, artık sistemin bize zorla kabul ettirdiği kadın tanımlamasından sıyrılıp, tohum olup toprağa düşenlerimizin bize bıraktıkları mirasa sahip çıkmanın zamanıdır."

Söyleşiden sonra Anneler günü vesilesiyle tüm kadın arkadaşlara Dernek adına karanfil verilerek anneler günü kutlandı. Akabinde davul-zurna eşliğinde tüm dostlar halay çekip hoşça vakit geçirdi.

Salaire minimum! 4000.-
Mindestlohn! 4000.-

Föderation der Arbeiter aus der Türkei in der Schweiz
Fédération des Ouvriers de Turquie en Suisse
İsviçre Türküyeliler İşçiler Federasyonu

işsizlik artmasıyla birlikte Temporar büroların yaygınlaştırılması sonucu, kalifiyeli işçiyi daha ucuza çalıştırmak ve geçici statüde değerlendirmektir. Bu durum büyük

bölünmüşlüğe ve ayrımcılığa karşı güçlerimizi birleştirmekten geçmektedir.

Çünkü tüm bu saldırıları birlikte mücadele ederek engelleyebiliriz!

Yeni Sözleşme İle Ev İşçilerinde Ücret Garantisi

İsviçre'de ev işlerinde çalışan on binlerce kadının, çalışma izni olmadığı için, yasal haklardan yararlanmadığı bir gerçeklik. Bu kağıtsızların ancak yasal oturma izni aldıktan sonra bu haklarını alabilmeleri garanti altına alınabilmekte. Bu yılın başından itibaren hükümet tarafından bir kararname ile yürürlüğe konan 'normal iş sözleşmesi' ev işlerinde çalışanların haklarını garanti altına almaktadır.

Bunlar arasında asgari ücretin saatte 18.20 Frank olması da bulunmakta. İsviçre'de 17 yıl oturma izni olmadan çalıştıktan sonra bir şans eseri oturma izni alan Gloria Fernandez gibi eski 'kağıtsızlar' bu özel toplu iş sözleşmesinden yararlanma imkanı bulabilmekte. Ancak geride kalan on binlerce kağıtsız bu sözleşmeden doğrudan yararlanamamakta. İsviçre'de yaşayan 'kağıtsızlardan' yarıya yakınının ev işlerinde çalıştığı tahmin ediliyor.

'Kağıtsız'larda yararlanacak : Bu sözleşme prensip olarak 'kağıtsız' olarak çalışan işçiler içinde geçerli, ancak çalışma izni olmayan birinin bu sözleşmeden yararlanmak için ancak istisnai durumlarda şikayetçi olmakta. Öte yandan bu sözleşme yalnızca haftada 5 saatten fazla çalışanlar için geçerli. Bu durum, sözleşme gereği çeşitli haklara sahip olanların bu haklarını almalarını engellemekte.

Danışmanlık gerek : Hükümet tarafından kararlaştırılan bu sözleşme gerek çalışma süresi gerekse de tatil ve fazla mesai gibi konuları içermemekte. En önem-

lisi ise bu sözleşmeye uymayan işverenler için herhangi bir caza öngörülmemekte. Bu nedenle Unia sendikası, kantonal düzeyde kontrol organları kurulmasını ve sözleşmeye uymayanlara ceza verilmesini talep etmektedir. Unia sendikasının bu işkolundan sorumlu sekreteri Vania Aleva, ev işlerinde çalışanların haklarını öğrenmeleri için bir bilgilendirme kampanyası

açılmasında önemli olduğuna dikkat çekiyor. Özellikle 'kağıtsız' göçmenlere danışmanlık yapan kurumların bu konuda yaptıkları önemli bir yere sahip.

Temizlik İşkolu : İsviçre'de ev işlerinde çalışanların sayısı 100.000 nin üzerinde ve çalışanların tamamına yakını kadın. Zürih Kantonunda yapılan bir araştırma, her 17 evden birinde çalışma izni olmadan ev işçisinin çalıştığını ortaya çıkardı. Yine bu araştırmaya göre 'izinsiz' ev işle-

rinde çalışan kadınların %70'ini Güney Amerika kökenli olduklarını göstermekte. Ev işlerinde çalışanları ortalama aylık gelirleri 1700 Frank gibi düşük ücretin yanı sıra, tam gün çalışmama en büyük sorunlar arasında yer alıyor.

İsviçre'ye Gelenler Ve Gidenler

İsviçre'ye son yıllar içinde gelenlerin sayısı rekor bir düzeye ulaştı. Rakamlara bakıldığında başka bir gerçeğin daha ortaya çıktığı görüldü; son bir yıl içinde İsviçre'yi terk edenlerin de rekor bir seviyede olduğu tespit edildi. İsviçre'de bir yıl içinde göçmenlerin sayısı 74.600 arttı. Oysa, 2008 yılında bu artış miktarı 98.200, 2007 yılında bu rakam geçen yıldan biraz daha fazla 75.500 olmuştu. Bu rakamların bize anlattıkları gerçekliğin sadece bir kısmı, yirmi yıl öncesi ile bugünü karşılaştırdığımızda karşımıza bambaşka bir manzara çıkıyor.

1991 yılında İsviçre'ye yerleşen 164.773 insanın 133.100'ü göçmen, 31.673 ise o yıl ülkesine geri dönmüş İsviçreli oldu. Aynı yıl İsviçre'yi terk eden 103.333 kişinin 29.890'ı İsviçreli iken, 73.443 göçmen ise kendi ülkelerine geri dönmüştü. Serbest Dolaşım 2009 yılına baktığımızda karşımızda farklı bir manzara çıkıyor, İsviçre'ye gelen 160.623 kişinin

sadece 22.354'ü İsviçrelidir. Başka bir deyişle, İsviçre'ye gelenler arasında İsviçreli-lerin sayısı %30'dan daha fazla azalmıştır. Aynı yıl ülkesinden ayrılan İsviçreli sayısı yirmi yıl öncesine göre ise pek değişmemiştir.

Göçmenler açısından da geri dönenlerin sayısında da düşüş vardır, ancak bu düşüş oranı %20 civarındadır. İsviçre'ye hangi ülkelerden göçmen geldiği karşılaştırıldığında ilginç bir durum ortaya çıkıyor, 1991 yılında İsviçre'ye gelen her dört göçmendenden biri o dönemin Yugoslavya'sından gelmiştir. Ancak, aynı yıl İsviçre'yi terk eden her 11 kişiden biri bu ülke insanı. O yıl, İsviçre'yi terk eden göçmenler arasında birinci sırada İtalyanlar görüldü. Yeni Durum 2009 yılına gelindiğinde ise karşımızda bambaşka bir durum ortaya çıktı. Alman vatandaşları İsviçre'ye yerleşen göçmenler arasında ilk sırada yer aldı.

İsviçre'yi aynı yıl terk edenler arasında Almanlar yine ilk sıradaydı. Başka bir deyişle, İsviçre'ye gelişleri çok hızlı olan Almanlar yine aynı hızla ülkelerine geri döndüler. Bu sonuç, İsviçre'nin resmi politikasıyla, daha doğrusu masa başında yapılan hesaplar gerçeklikle pek uyuşmadı. Türkiye'den gelen ve Türkiye'ye giden insanlar açısından durum biraz daha farklı, 1991 yılında buraya gelen vatandaşlarımızın sayısı 6675 civarındaydı. Ülkesine dönenlerin sayısı ise 2825 oldu. 2009 yılında ise hem gelenlerde hem de gidenlerde hatırı sayılır bir azalma olmuştu, 2251 gelene karşılık dönenlerin sayısı 835'e kadar düşmüştü.

Kaynak UNIA Sendikası

Almanya'da Anti-Terör Yasalarının Kapsamı Genişliyor

Alman hükümet yetkilileri tarafından ortaya atılan tartışmada beklenen gerçekleşiyor. 2002 yılından bu yana yürürlükte olan, bir çok demokratik kitle örgütleri ve sivil toplum kurumları tarafından sertçe eleştirilen Anti-Terör yasaları yürürlükte kalmaya devam ederken, kapsamı genişletiliyor.

Bin Ladin'in öldürüldüğü operasyon sonrası terör eylemlerinin artacağı iddasında bulunan İçişleri bakanlık yetkilileri, bu yasalara Almanya'nın hala ihtiyacı olduğunu dillendiriyorlar. Bu sayede özellikle kişilere ait bilgilerin kayıt altına alınması, iletişim imkanlarının devlet tarafından denetlenmesinin bu yasa kapsamında devam ettirilmesi planlanıyor.

Compact: 'Bilgi Bankasına Hayır De!'

Bir aksiyon ve eylem hareketi olan Campact, konuya dikkat çekerek, bilgilerin kayıt altına alma yasa tasarısına karşı bir kampanya başlattığını duyurdu. Campact açıklamasında, „son yakalanan NRW El-Kaide grubunun ve Osama'nın ölümü üzerinden CDU kendisine, nihayet özel bilgilerin depolanması meselesinde imkan yarattığını düşünmektedir. CSU İçişleri bakanı Friedrich, başta iletişim alanında olmak üzere altı ay boyunca bilgilerin kayıt altına alınmasını hedeflemektedir. Telefon, mail ve internet kayıtları depolanması, kişilerin yerlerinin tespitini beraberinde getirecek-

tir. Kişisel bilgi bankasının oluşumu ile birlikte hareket profilleri oluşturulacak, ticari ilişkileri deşifre edilecek ve tanıdık çevresi tespit edilecektir. Kişisel Bilgi Depolanmasına Hayır!“ bilgilerine yer verdi.

Hükümetin daha önce uygulamaya çalıştığı bilgileri kayıt altına alma ve denetleme sistemi, geniş çaplı demokratik protestolarla ve karşı çıkışlarla engellenmişti.

Hükümette Çatlak

Bilgilerin kayıt altına alma işlemi hükümette de çatlaklığa yol açtı. Liberal-demokrat imajını kurtarmak isteyen FDP tasarıya karşı çıkarken, hükümetin CDU/CSU kanadı tasarının yasallaşmasından yana. Bunun yanı sıra sermaye gruplarının da bu tasarıda hemfikir olmadıkları gözlemleniyor. Yapılan analizlerde, büyük sermaye gruplarında bir kısmında da, kendi bilgilerini koruma dürtüsü ön plana çıkıyor.

İçişleri bakanını destekleyen diğer bir açıklama da Sosyal-demokrat SPD partisinin Başkanı olan Sigmar Gabriel'den geldi. Gabriel açıklamasında, SPD/CDU hükümetinde de bu konuda aynı yaklaşımı seğilediğini, bilgi denetleme bankasının doğru ve önemli olduğunu idda ederek Schröder/Fischer hükümetince çıkarılan Anti-Terör yasalarının devamından yana tavır takındı.

Hedef, Gelişen İşçi-Emekçi Hareket-

lenmelerini Engellemek

Başta insan hakları örgütleri olmak üzere devrimci, demokratik kamuoyu, anti-terör yasalarını anti demokratik bularak sert bir şekilde eleştirmişti. Bu yasaların çerçevesinin günden güne genişlediği, kişi hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı vur-

ulmak istenen, haklı ve meşru bir zeminde ilerleyen demokrasi ve işçi-emekçi mücadelsinin engellenmesidir. Federasyonumuz da bu çerçevede sindirilmeye çalışılmış ancak bu girişim başarısız kalmıştır. 129a ve b yasaı hala gündemdeyken, buna ek olarak bilgi bankasının oluşturul-

gulanmış, esas amacın ise hak gasplarına, emperyalist talana karşı gelececek hareketlerin engellenmesi olduğu dile getirilmişti.

Konuya ilişkin açıklama yapan ATİF temsilcisi Süleyman Gürcan, "bu yasalarla

ma çabaları, anti-demokratik uygulamaların artacağına bir işaret. Bunun bizim açımızdan anlamı ise demokrasi mücadelsinin daha üst boyutta ele alınmasıdır" dedi.

TyssenKrupp 35 Bin İşçiye Kapıyı Gösterdi

Çelik sanayi devi ThyssenKrupp şirketler grubunun yönetimi radikal bir yönelime gireceğini duyurarak, önemli değişikliklere gidileceğini bildirdi. Çelik ve otomotiv sektörünün önde gelen şirketlerinden olan TK, dünya çapında 35.000 işçinin işine son vereceklerini duyurdu.

Dünya pazarında daha rekabetçi olmayı ve çelik sektöründe kaliteyi yükseltmeyi amaçlayan ThyssenKrupp'un Brezilya'da açılacak olan çelik fabrikalarının,

etkili olacağını şimdiden gösteriyor.

ThyssenKrupp'un son yıllık raporunda, 'ThyssenKrupp krizden güçlenerek çıkıyor' belirlemesinde bulunmuştu. 2008 yılında başgösteren ekonomik kriz sürecinde 53 milyarlık yıllık karı, 40 milyona gerilemiş, 2009 yılında çalışanlara kısa sürede daha fazla çalıştırarak kriz öncesi kar oranını yakalamıştı. Yanı sıra 2010 yılına gelindiğinde, 10 bin işçinin kapı dışarı edilmesi de, şirketler grubunun kar oranının daha da artmasını sağlamıştı.

İşçiler arasında kıskırtmalar yaratarak ve rekabeti azdırarak elde edilen büyük karların, işçilerde rahatsızlıklara sebep olduğu belirtiliyor. Alman Metal sendikası IG Metal'in Kuzey Ren Westfalya (NRW) eyaleti şefi Oliver

Burkhard'a kalan ise TK'da ki yeniden yapılanmayı işlere pazarlamak oldu. Bu yeni yapılandırmanın işçiler için yeni bir şans olduğunu idda etti.

Yeniden yapılandırmaya ilişkin kapatılacak işyerlerine ilişkin, işçilere baskı yapılması, haklarından vazgeçmesini talep edileceği bekleniyor.

Hollanda ve Almanya'dan AB Ortak Savunma Gücünün ön adımı

Hollanda savunma alanında Almanya ile, daha kapsamlı bir AB Savunma projesinin ön adımı olarak, daha yoğun işbirliğine karar verdi. Savunma Bakanlığı'nın açıklamasına göre Savunma Bakanı Hans Hillen geçtiğimiz günlerde Berlin'de Almanya Savunma Bakanı Thomas de Maizière ile daha fazla işbirliği planı hakkında görüştü.

AB Genelinde Savunma Gücü

Hollanda ve Almanya, European Air Defence Task Force, yani Avrupa Hava Savunma Çalışma Grubu adı altında Avrupa Birliğini kapsayan bir proje başlattılar. İlk aşamada bu proje, her iki ordunun savunma sistemlerinin ortaklaştırılması olarak belirlenirken, daha sonra başka AB ülkelerinin de dahil edilmesi planlanıyor.

Çalışma Grubu içerisinde öncelikle hava saldırılarına karşı kullanılan Patriot sistemleri ortaklaştırılacak. Aynı zamanda Hollanda ve Almanya NATO ve AB içerisinde savunmayı 'birleştirme ve paylaşma' konusunda ortak inisiyatifler sunacaklarını açıkladılar. Hollanda ve Almanya ise projenin öncülüğünü yapmayı sürdürecektir.

Hollanda Savunma Bakanlığı tarafından resmi olarak açıklanan projede iki ülke denizaltı servislerini, bakım ekipmanlarını ve uçaksavarlarını birlikte organize etmek istiyor. Boxer, Panzerhouwitser 2000 ve NH-90'ların bakımı ise ortak yapılacak. 'Bütçelerimizde Kısıtlama Yapmalıyız'

Almanya ve Hollanda silahlı kuvvetler savunma projesine 'bütçede kısıtlamaya gitmek zorundayız' söylemiyle zemin yaratıyor. Beklentilere göre de Maizière bu ayın sonuna doğru kısıtlama planını açıklayacak. Sonra Hillen ve de Maizière işbirliği olanaklarının detaylarını konuşacaklar. Kunduz'daki polis eğitim misyonu olarak

lanse edilen askeri işgal 'misyonunda' da Hollanda ve Almanya ortak hareket ediyor. Somali ve Libya'da da işbirliği konusunun gündeme geldiği açıklandı.

Hollanda hükümeti son dönemlerde birçok konuda olduğu gibi Avrupa'da pilot ülke olarak Savunma Bakanlığında 1 milyar Euro kısıtlamaya gitmeyi kararlaştırmıştı. Bu kısıtlama kararı sonrasında ise bir taraftan toplam 70 000 kişiden 12 300'ünün işten çıkarılacağı açıklanmış, diğer taraftan ise yüzlerce milyon tutarında 2 askeri helikopter satın alınması parlamento'da onaylanmıştı.

Duisburg'a oranla daha büyük kapasitede olacağı bekleniyor.

Bu girişimin ardından diğer ThyssenKrupp üretim alanlarının etkileneceği bekleniyor. ThyssenKrupp şirketler grubunun açıklamasının ardından Brezilya ThyssenKrupp tesislerine yapacağı ziyareti iptal eden Almanya Cumhurbaşkanı Christian Wulff'un bu adımı, konseyin kararının ne derece

DEMOKRASİ VE KADIN

Eski Yunan' dan günümüze kadar, bir siyasal yönetim şekli olan 'demokrasi' kadın açısından çok da iç açıcı bir seyir izlememiştir. O dönemde herkese demokrasi vardı. Ama sadece köleler ve kadınlar bu haktan yararlanamıyorlardı. Ama demokrasiyi özellikle son 200 yıllık gelişim seyri içinde ele aldığımızda, hala 'Erkekler demokrasi' diyebileceğimiz şekliyle devam ettiğini görmekteyiz. Bir çok ülkede kadınlar seçilme hakkını hala çok az kullanabiliyorlar, seçme haklarını ise, baba- erkek kardeş- sevgili- eş gibi erkeklerin tercih ve isteği doğrultusunda kullanmaktadır. Özellikle faşizmin ağıktan iktidarda olduğu ülkeler başta olmak üzere, İslam dininin etkisinde şeriatla ve kişilerin diktasında yönetilen ülkelerde bu durum kendini daha açık göstermektedir. Bu ülkelerin çoğunda göstermelik de olsa, demokratik yönetimlerin olmasından dolayı, kadının toplumsal durumu daha geri kalmıştır. Demokrasi aynı zaman da bir yaşam tarzı, düşünüş biçimi, ahlak anlayışı ve ideolojik bir bilinçtir de. Günümüzde belki de hiç bir ülke yoktur ki, yönetimlerinin demokratik olmadığını söylesin. Ama tüm bu manipülasyonlara rağmen de, günümüz toplumlarında en önde gelen talep demokrasidir, demokratik haklardır. Bu anlamda demokrasi ve demokratik yeniden sorgulanmayı gerektiren tabirler olmaktadır. Sözlük anlamıyla demokrasiyi açıklamaya çalışarak, konumuza giriş yapalım.

Demokrasi aslında Yunancadan türeyen bir kelimedir. 'Demos' halk anlamına gelirken, 'Kratos' Yunancada iktidarı ifade eder. Yani, her iki kelimeyi birleştirdiğimizde demokrasi, 'Halkın kendi kendini yönetmesi' ya da 'Halk iktidarına dayalı yönetim' anlamına gelmektedir. Fakat bu tanımlama hem çok genel kaldığından ve hem de belirsiz ve muğlak olduğundan ötürü, açılmaya muhtaçtır.

Demokrasi, toplumdaki çok sesli ve farklılığı hayatın bir çok alanına taşıma- aktarma imkanı sağlayan mekanizmadır da. Günümüzde en ufak bir baş kaldırma hareketinin, Orta- Doğu, Arap Yarımadası ve Kuzey Afrika örneğinde olduğu gibi, demokrasi adına işgallerin, ihlal ve saldırıların gerçekleştirilmesi, demokrasinin içinin boşaltılmasına neden olmaktadır. Demokrasinin her derde deva olmadığı açık ama bugün bir çok emperyalist- kapitalist devlet, demokrasi maskesi altında, hak ihlali ve gasplar gerçekleştirilmektedir. Kendilerine bağımlı kıldıkları yarı sömürge ve sömürge ülkelerde ise demokrasi ve demokratik hak talebinde bulunmanın bedeli, ölüme kadar değişmektedir. Bugün Türkiye ve T. Kürdistanı' nda, devlete muhalif kimliğinden dolayı

cezaevlerinde yatanların sayısı küçüm- senmeyecek orandadır.

Aileden, toplumsal yaşama, üretimden- eğitime, üretilenlerin hakça dağılımından idare ve sevk mekanizmalarında yer almaya, siyasi yaşama katılıma kadar, kadının hak ve özgürlüklerinin kullanımı noktasında ciddi sorunlar söz konusudur. Özellikle Avrupa' lı devletler kadın söz konusu olduğunda, hep kendi iki yüzlü demokrasilerini örnek gösterirler. Geri bırakılmış ülke kadınlarını kurtarılmaya muhtaç mağdurlar olarak lanse ederler. Bugün hala battıkları Afganistan bataklığına gerçekleştirmiş oldukları işgali, 'Halka ama özellikle de Afgan kadınına özgürlük' yalanıyla süslemişlerdi. Fakat demokrasi götürdükleri Afgan kadını, götürülen bu 'demokrasi' sonucunda, önceki süreçleri katlayarak, daha fazla taciz ve tecavüze, şiddetin her türlüüne ve hem de demokrasi götüreceklere söyleyen ülkelerin militarist güçleri tarafından uğramışlar, uğramaya da devam ediyorlar. Hakeza Irak' ta da aynı sonuçlar, daha da uç noktalarda yaşanmış, daha işgalin ilk yıllarında tecavüze uğrayan kadın sayısı 700 bin gibi ürkütücü rakamlarla telif edilmişti.

Bugün aynı demokrasi oyunları Ortadoğu ve Kuzey Afrika' da oynanıyor. 'Sürmeli gözlü, itaatkar, hiç bir hakkı olmayan, kurtarılmaya muhtaç' kadın profili çizilmeye devam ediliyor. Oysa o coğrafyanın kadınlarının Cezayir' de, Tunus' ta, Mısır' da anti- emperyalist mücadelelerde, Apartheid ırkçılığına karşı verilen savaşlarda, Irak' ta, İran' da bir mücadeleci duruşu olduğunu tarihe düşen sayfalarda ve bugün yaşanan baş kaldırma hareketlerine katılımlardan da görüyoruz- biliyoruz. Kadının mücadeleci ruhu ve tarihinin üzerine çizgi çekilerek ve salt onun bedeni ve çoğu zaman kağıt üzerinde kalan kullanmadığı hakları üzerinden politikalarla, işgalleri meşurlaştırma girişimleri, ilk elden yine o kadınları vurmaktadır. En fazla şiddete kadınlar maruz kalmakta, taciz ve tecavüzleri en sınırsız şekilde onlar yaşamakta, çocuklar savaş ortamlarında gözlerini açmaları yetmezmiş gibi, daha yaşamlarının baharına erişmeden bombalardan kurtulabilseler dahi, açlık- susuzluk ve yoksulluk girdabından dolayı hayatlarını kaybetmektedirler. Ve onların kanlarıyla doldurulan kadehler kaldırılmakta, işçi sofralarında, 'sözde barış ve demokrasi' teraneleri şeklinde emperyalistler ve onların uşakları tarafından meze yapılmaktadır.

Ve yine, yasama, yürütme, yargı ve medya erkek egemen zihniyet olarak kurulmuştur. Yine bilim, sağlık, eğitim, ataerkil

toplum kültürü ve erkek egemen anlayışlar güçlü örgütlenmelere dönüştü. Kadınların eşitlik, özgürlük, demokrasi mücadelelerinde verdikleri emekler inkar edildi. Ezilen ulus, sınıf ve halkların zor mücadelelerle kazandıkları haklar, egemen erkek anlayışıyla, erkek- iktidar- devlet üçlününün anayasalarıyla bir kesime hizmet veren organizasyonlara dönüştürüldü. Erkek merkezli, Avrupa merkezli, statü merkezli mekanizmalar ortaya çıktı.

Siyasetin- politikanın erkek işi sayıldığı dünyamızda, cılız ve sistem içi parti saflarında da olsa, politika ve siyasette kadınların sayısında her gün daha fazla kadının yer aldığını görmekteyiz. Hangi kimlikle ve nasıl politika yaptıkları önemli olmakla birlikte, kadınların bu konulara gelebilmedeki yöntemlere de göz atmak doğru olacaktır. Avrupa' daki siyasi yaşamda da aynı yöntemin izlendiğini, yaşanan seçim süreçlerine baktığımızda, siyasete atılma veya sorumluluk alma, milletvekili seçilme gibi durumlar, parti başkanları ve çevresindeki bir kaç 'akil adam' ın dilinin ucunda olduğunu biliyoruz. 'Akil adam' diyoruz, çünkü, başkan kadın olsa dahi, sistemin çıkarları öncelikli olduğu için, ataerkinin kurallarına göre davranmak zorunluluktur. Ve bu kadını, isterse cumhurbaşkanı olsun, erkekten daha erkek politikalar üretmeye ve davranış biçimleri sergilemeye götürmektedir. Geçmişte Demir Lady lakaplı M. Teacher buna örnekken, ülkemizde, en fazla göz altında kayıpların yaşandığı sürecin başbakanı T. Çiller bu kadın politikacıların en iyi temsilcileriydi. Bugün de Merkel, onlardan farklı profil sergilememektedir.

Ülkemizde de durum pek iç açıcı değildir bu anlamda. Biraz daha demokrat- devrimci yelpazede duran ve Emek- Özgürlük ve Demokrasi Bloğu içinde yer alan kurumlar ve BDP gibi, ulusal ezilmişiğe karşı muhalif cepheden politikada yer alan partileri bir tarafa koyarsak, ki, BDP' in bu seçimlerde, kadın vekiller noktasında, kota uygulamasındaki olumsuz tavrına değineceğimizi de not düşerek, Türkiye' deki tüm partilerin, geçmişten günümüze hep erkeklerin tekelinde olduğunun altını çizmek lazım. Mesela bu seçimlerde erkek adaylarının oranı %85,4 iken, kadın vekil adaylarının oranı %14,96' da kalmaktadır. AKP' in iktidara gelmesinde, erkeklerden çok kadınların oy hakkı olduğu düşünüldüğünde, bu oran komik olduğu kadar, kadınları ne kadar ciddiye aldığının da göstergesidir. CHP' in durumu da, AKP' den farksız değildir. Kısmi olarak, seçilebilecek bölgelerden bir kaç fazla milletvekili göstermiş olsalar da, onların da kadın- erkek eşitliği, kadınların sorunlarına eğilme

gibi bir sorunlarının olmadığı bir kez daha görülmüştür. Fakat sanırız, en fazla üzerinde durulması gereken parti, muhalif duruşundan dolayı da, BDP olmak zorundadır. %40 gibi bir kadın kotasını programına da almış olan BDP, 61 milletvekili adayı içinde sadece 13 kadın adaya yer vererek, geçmiş seçimlerdeki olumlu profilinin çok altına düşmüş durumdadır. AKP gibi, tabanının ezici çoğunluğunu kadınların oluşturduğu BDP' in 'ortak blokla seçime gittiğimizden böyle oldu' gerekçesinin ardına sığınması gerçekçi değildir. Çünkü gösterilen adayların ezici çoğunluğuna baktığımızda bunların BDP' li olduklarını rahatlıkla görebilmekteyiz. Bu gerilemenin bir dökümünün sağlıklı ve eleştirel bir şekilde önümüzdeki süreçte BDP tarafından mutlaka yapılması faydalı olacaktır.

Öte yandan unutmamak gerekir ki; kadını mutfağa, yatak ve çocuk odasına kapatarak, ev kölesi yapan; yaratıcı gücünü, üretken olmayan yıpratıcı- köreltici çalışmada boşa harcatan; servetini- mirasını devredeceği çocuklarını doğuran üretim aracı olarak gören kadının özgürlüklerine zincir vuran, haklarını gasp eden, ezen- sömüren burjuvazi kadını kölelikten kurtaramaz. Kadını mal olarak gören, kadının cinselliğini sömüren, yeteneklerini- zekasını dar alanlara hapseden burjuvazi, kadının yaratıcılığını açığa çıkaramaz. Ve var olan burjuva demokrasisi kadının sorunlarına, ikinci cins olarak görülmesine merhem olamaz.

Evlilik ilişkilerini şirketleştiren, 'aşk özgürlüğü', 'bireysel özgürlükler', 'tabuları yıkmaya' adına her türlü burjuva ahlaki sapmaları meşurlaştırarak, cinselliği esrar- kokain partilerinde çirkefleştiren sistem, kadın- erkek ilişkilerine, sevgi ve aşka gereken değeri veremez.

Burjuva kadının fahişeliğini Madonnalık, erkeğinkini Don Juan' lık olarak adeta yücelten ve Hintli ermişin dünyaya kendi göbeğinden bakması misali, her şeye Freudcu cinselliğin penceresinden bakan sistem; kadını yüceltmez, ona toplumsal saygınlığını kazandıramaz, kadının kurtuluşunu sağlayamaz.

Dünya nüfusunun yarısını oluşturan kadınlara kurtuluşu kimse bahsedemez. Kadının kurtuluşu kendi eseri olacaktır. Bir ülkede demokrasinin ölçülerinden biri de, kadınların hak ve özgürlüklerinin boyutudur. En ileri demokrasiyi içerecek olan yeni toplumun kavgasını verenlerin en önünde biz olmalıyız. Çünkü, demokrasi ancak kadının da toplumsal üretime katılımı ve üretilen değerlerin hakça dağılımının kadını da içermesiyle gerçek demokrasi olacaktır.

Etyopya'da Bir Köy AWRA AMRBRA Tanrısız Hilesiz Özgür Kominal Bir Yaşam

Afrikanın orta yerinde, Etyopyanın kuzey doğusunda ütöpik düşünceleri hayata geçirmek, kominal bir yaşam sürdürmek amacıyla 1980 yılında Awra Ambra adında bir köy kurulur. Bu köy dünyada barış ve refah içinde yaşama hayallerini hayata geçirmek isteyen Zumra Nuru ve taraftarları tarafından kurulur. Dünyada yaşanan haksızlıkların, baskıların, sömürünün nedenleri üzerine kafasında oluşan soru işaretlerine kafa yoran 63 yaşındaki okur yazarı olmayan Zumra Nuru, baskısız sömürsüz barış ve refah içinde bir yaşam kurma hayallerini gerçeğe dönüştürmek, aynı düşünceleri paylaşacak kişileri aramaya koyulur. Herkes özellikle ailesi onun aklını yitirdiğini düşünür. Zumra Nuru bütün

kötülüklerin nedenini dine bağlar. Yüzyıllarca süren dini çatışmalarda milyonlarca insanın hayatını yitirdiğini, baskı gördüğünü, dinin savaş, kan, gözyaşı, insanlık için büyük bir tehlike olduğunu düşünür. Hedefinde hilesiz, baskısız sömürsüz bir yaşam sürdürme vardır. Dinin ortadan kaldırılması, kadınların eşit özgür bir şekilde erkeklerle birlikte yaşamalarını, birlikte üretip, birlikte tüketme düşüncelerini savunur.

Zumra Nurunun bu fikirleri ailesinden ve köylülerinden alamadığı şu üç soru üzerine oluşur.

Aynı tanrıya inanmalarına rağmen neden Hıristiyan ve İslam diye iki din var? Eğer kadın ve erkeği tanrı yaratmışsa, neden kadın erkeğe bağımlı ve onun kölesi durumunda? Hepimiz kardeş olduğumuza göre, neden elimizdeki fazlasını bizden daha azına sahip olanla paylaşmıyoruz.

Gençlik yıllarını göçebe olarak geçiren Zumra Nuru tanrısız, alkolsüz, baskısız özgür eşit komünal bir toplum kurmak bu fikirleri yaymak üzere yollara düşer. Çok uğraşmasına rağmen bes yıl aradan sonra bir tek kişiyi ikna edemedi büyük bir hayal kırıklığıyla köyüne geri döner. Ailesi onun artık akıllandığını tekrar eskisi gibi yanlarında yaşayacağına sevinir. Nuru ailesine evlenmek istediğini bildirir. Aynı köyden biri bulunur ve evlendirilir. Birinci evliliği bir yıl sürer. Çünkü Nuru elde ettiği ürünün fazlasını yoksullara verir. Eşi bu duruma tepki gösterir ve evden ayrılır. İkinci evliliğini başka bir köyden getirdiği biriyle yapar. Bu evlilikte bu yüzden biter. Üç, dört, beşinci evliliği de aynı nedenlerle son bulur. Yaşadığı bu köyde hayallerini gerçekleştiremeyeceğini anlayan Nuru bir kez daha yollara düşer. Onun bu düşünceleri uğradığı bir Alevi köyünde hayat bulur. Bu köyde herkes ikna olmaz. Nuru bu köyden ikna ettiği yetmiş yakın kişiyle ayrılır ve Etyopyanın kuzey doğusunda Amhara ili sınırları içinde Awra Ambra adında bir köy kurar. Köy kurulduktan sonra çok zor günler yaşanır. Refah yerine açlık paylaşılır. Toprağı işlemekte büyük sorunlar yaşanır. Müslüman ve

Hıristiyan köylerden oluşan çevre köylerde yaşayan köylüler, toprakları işgal edildiği, dinsiz oldukları ve kadınları çalıştırdıklarını ileri sürerek Awra Ambra köylülerine sürekli saldırı düzenlerler. Köylüleri gördükleri her yerde taşlarlar.

Nuru devletten ve polisten yardım istemez. Çünkü devlette ona karşıdır. 1980'in son yıllarında tutuklanacağını anlayan Nuru ve köylüler köyü terk ederler.

1991 yılında Etyopya'da iktidar değişir. Nuru ve taraftarları tekrar köylere geri dönerler. Komşu köylerle yürüttüğü görüşmeler sonucu diğer Müslüman ve Hıristiyan köylülerle anlaşır ve bölgede barış ortamı sağlanır.

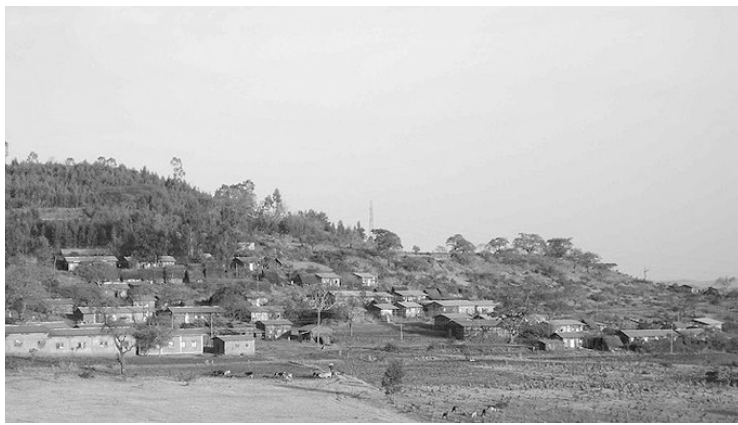
Toprak evlerden oluşturdukları bu köyle bugün 430 kişi yaşıyor. Köyün bütün işlerini ortak bir şekilde yürütüyorlar. Haftada 7 gün, sabah saat 8.00'den akşam 17.00'ye kadar 364 gün birlikte çalışıp birlikte üretiyorlar. Kazandıklarını eşit bir şekilde paylaşıyorlar. Sadece 11 Eylül Etyopya'nın yeni yıl bayramında çalışmıyorlar.

Bu köyde din yok, alkol yok, kadına baskı, aile içi şiddet yok. En önemlisi açlık yok. Ürünün en düşük olduğu dönemde dahi açlık yok. Bu duruma dışardan ve devletten hiç bir yardım alınmadan, tamamen kendi imkanlarıyla ulaşırlar. Herkesin doktora gidecek parası var. Küçük kız çocukları artık küçük yaşlarda evlendirilmiyor. Kadınlar erkeklerle aynı söz hakkına sahip ve özgürler. Aralarındaki sorunları tartışarak çözüyorlar. Üretimdeki verimliliklerinden dolayı inanılmaz bir refah düzeyine ulaşmış durumdadır. Açlık ve yoksullukla kıvranan Etyopya'nın genel durumuyla karşılaştırıldığında Etyopya'nın en zengin köyü durumunda. Bu köyde yaşamak için yüzlerce kişi kuyruğa girmiş durumda, özellikle baskı ve şiddet gören kadınların ilgi odağı haline gelmiş ve yüzlerce kadın bu köye akın etmiş durumda Awra Ambrada çocuklar çalıştırılmıyor. Yaşlılara bakmak için huzur evi, çocuk yuvası, okul, köy kahvesi, dokuma atölyesi ve telefon var. Bütün sokaklar gece aydınlatılmış durumda. Üretim ortak paylaşımında ortak. Kadınlar erkeklerle birlikte örgü örüyorlar. Dokuma atölyesinden elde ettikleri geliri birlikte paylaşıyorlar. Köyün bütün geliri bir merkezde toplanıyor sene sonunda giderler çıkarıldıktan sonra gelir eşit bir şekilde paylaşılıyor.

Awra Ambra Afrika'da model bir köy olarak gösteriliyor. Üne ülke sınırlarını aşmış tüm dünyaya yayılmış. Bu köy Ambara bölgesinin en çok turist çeken köyü durumunda. Bu köydeki olumlu gelişmeleri araştırmak amacıyla, dünyanın her yerinden sosyologlar, kalkınma görevlileri, yoksulluk

araştırmacıları, sivil toplum kuruluşları, üniversite profesörleri bu köye akın ediyorlar. Merak ettikleri araştırma konusu olan açlık ve yoksulluk içinde kıvranan Afrika kıtasında böyle bir refah düzeyine ulaşılması. Şimdi herkes kendine göre bu topluluğa bir isim bulma peşinde. Kimisine göre İsa'sız protestanlık, kimine göre votkasız 'komünizm' ütöpik bir denemesi.

Duisburg'dan bir Mücadele okuru

araştırmacıları, sivil toplum kuruluşları, üniversite profesörleri bu köye akın ediyorlar. Merak ettikleri araştırma konusu olan açlık ve yoksulluk içinde kıvranan Afrika kıtasında böyle bir refah düzeyine ulaşılması. Şimdi herkes kendine göre bu topluluğa bir isim bulma peşinde. Kimisine göre İsa'sız protestanlık, kimine göre votkasız 'komünizm' ütöpik bir denemesi.

Dağlarda Erken Çıkar Zirveye Ölüm (Gül kokulu Gülüzar'a)

Yusuf Köse

Devrimci mücadele yolunda çok yoldaş yitirdim. Hemen hemen hepsinin acılarını yaşadım. Bakışlarını asla ve asla unutamadan... Ağır bedeller ödendi, daha ödeneceklerden başka... Munzur dağlarında kaldığı kış sığınanın çökmesiyle yaşamını yitiren Gülüzar Özkan ve diğer kadın yoldaşları da ödenen bedellerin sonuncuları olmayacak. Boşuna değildi hiç bir devrimci mücadele ve emek. Hiç bir zaman da boşuna olmayacak. Sevgili Gülüzar Özkan'ın da bir sığınakta kadın kadına olmanın mücadelesi de boşuna olmadı. Bin yılların erkek egemen anlayışının köhnemiş anlayışları onları incitmiş olsada...

Gülüzar'ı hapishanelerden bana gönderdiği duygu yüklü ve erdemli mektuplarından tanıdım. Erzurum'dan Gebze hapishanesine uzanan uzun güzergah'ta mektuplarını hiç bir zaman eksik etmedi. Kurumuş gül gönderdi. Menekşe, dağ çiçeği ve daha ismini sayamayacağı çiçeklerle süsleyerek yazdı mektuplarını. O, hep gül kokulu mektuplar yazardı.

Yalnızlıklar yaşadı. Karamsarlıklar içinde kaldı. Zaman zaman umutsuzluklar çöktü yüreğine. Kırıldı. İncindi. İnsan olmanın insanlığını yaşadı. Aldatılmışlığa sığınmadı. İçiyi dışını bir etti. Yüreğini orta yere koydu ve öyle yürüdü yolunda. Zindan karanlıklarında, işkence odalarında, direncini, inancını, bilincini biletti. Zulüm fetvacıları ve onların işkencecileri kirlenmiş dünyalarında kıs kıvrak yaşarken, o özgürlüğü seçti.

Kadın olduğu için egemenlerin çirkin zorbalıklarıyla karşılaştı. Devrimci kadın olduğu için de bunların kat kat misillerine maruz kaldı. Yılmadı. Başını hep dik tumasını bildi.

Kadın olmaktı, erkek yoldaşlarından ayrı kadın kadına sığınmak. Eskiye yıkıp yeniyi kurmanın mücadelesiydi mücadelesi. Yeninin içinde eskiye karşıda kadının mücadelesiydi. Hep birlikte güneşin içenlerin türküsü söylense...

Değişmek ve değiştirmek asıl olandı. Özne olup ileri taşımak toplumu. Gülüzar'da buna inanmıştı. Kurulu düzenle haşır neşir ve onun bir parçası olarak yaşamak, insana yaraşır bir yaşam değildi. Yaşamı özgür kılmanın yolu, yaşamı parselleyenlere karşı baş kaldırmaktı.

Gülüzar, hapishaneden çıktıktan sonrada bunları seçti. İnanıldığı, doğru bildiği yolda yürümenin daha onurlu olduğunun bilincindeydi.

Uyuşmadı, doğduğu toprakların üzerinde kurulu sistemle. Eşeledi. Eşeledikçe özgürlüğü keşfetti. Geleneksel kültüre baş kaldırdı. Biricik oğulunun bakışlarını da yüreğine sığdırarak vedalaştı. Özgürlüğün dağlardan düze ineneğine inandı. Dağları seçti. Bilinci inancı oldu. İnaçlarını yaşadı.

Yaşamı kalıplara sokmadı. Parsellenmesini ise hiç kabullenemedi. Metalaştırılmaya boyun eğmedi. Yaşamı basitleştirmeyi seçti. Yaşamı basitleştirdikçe özgürleştiğinin ayırına vardı.

Halkı "aptal" yerine koyanlara çok kızdı. Bu tür aptalıkları halktan uzak aydın kibirliği olarak ele aldı. Halkın cahil bırakılmasını "aptallıkla" suçlamanın, halktan uzaklaşmak ve yabancılaşmanın bir yolu olduğunu bildi. Kendisi bir halktı. Halkından uzak kalamadı. Yanarak ışıldamanın erdem olduğunu yeğledi.

38 yaşında dağa çıktı. 43 yaşında ölüm onun yürek kapısını çaldığında ölümsüzleşti. Ölüm dediğin neydi ki... Yaşamı asıl olan, eğer yaşama bir değer katabiliyorsan. Ölüm ise yaşamın arka yüzüydü. Bazan erken bazan ise geç çaldı yürek kapısını. Güneşin doğuşunu ilk dağ zirveleri görür ama, dağlarda erken çıkar zirveye ölüm. Özgürlük meşalesi taşıyanları da ölüm erken yakalar. Özgürleşmenin bedeli bu olsa gerek...

Ağıt yakmadım toprağa düşen hiç bir yoldaşıma. Yakamadım. Gidenlerin arkasından söylendiğinden olsa gerek. Gitmelerini istemediğimdendir. Anılarını, özlemlerini ve mücadelelerini taşıyarak yaşamak güç verdi bana. Gül kokulu sevgili Gülüzar'a da ağıt yok; özlem var, saygıyla eğilmek var...

Gerçekler inatçıdır

96. YILDÖNÜMÜNDE ERMENİ SOYKIRIMI..

Sınıf mücadeleleri tarihi, aynı zamanda halkların baskılar, katliamlar, soykırımlar sonucu, kendi topraklarından koparılmalrı ve dünyanın çeşitli kıtalarına ve ülkelerine dağıtılmaları, sosyal, kültürel ve fiziki olarak birbirlerinden iyice uzaklaştırılmaları tarihidir... Ermeniler de o tarihsel akibeti yaşamışlar. Katledilen ve tarihsel olarak birbirlerinden bu denli koparılan bu toplumu, birleştiren bir nokta var... Geçmiş yüzyılın başlarında yapılan

ilhak edildiği tarihtir. Bunun sonucu- dur ki, daha milat tarihinin başlarında Romalılar, Sasaniler, Araplar, Bizanslılar, Moğollar, Selçuklular tarafından durmadan el değiştiren Ermeni toprakları, ortaçağın feodal sürecinde de dönemin feodal-fetihçi devletleri olan Safeviler(İran), Osmanlı İmparatorluğu ve Çarlık Rusyası tarafından işgal edilir. O dönemin en ilhakçı devletleri arasında sıkışıp kalan Ermeni toprakları zor unsuruyla durmadan el

tehcir ve kırımla yokeder. Bu soykırım, kapitalizmin uluslararası sistem halini aldığı ve sermaye ihracını öne çıkarttığı emperyalizm çağında gerçekleştirilmiştir. Dolayısıyla geçmiş yüzyılın başlarındaki bu jenossid emperyalist sistemden kopuk değildir. Nitekim bu soykırım emperyalistler arası paylaşım savaşının olduğu konjonktürde gerçekleştirilmiştir. Gündeme gelen Ermeni ulusal sorunu Osmanlı İmparatorluğu'nun baş müttefiki Al-

sonucu yüzbinlerce sivil Rum ve sivil Ermeni katledilmiştir. Artık ulusal konumda pek Ermeni kalmamıştır. Kalan Rumlar da Yunanistan Türkleriyle mübadele edilir. Ayrıca İttihat ve Terakki döneminde yüzbinlerce Süryani, Kıldani, Asuri de katledilmiş ve topraklarından zor unsuruyla uzaklaştırılmıştır. Süryaniler de tarihlerinin en katmerli katliamlarına maruz kalmışlardır. Cumhuriyetin ilanı sonrasında TC devleti, Alevi ve Kürt katliamları ve kültürel soykırımla Türk-İslam sentezi doğrultusunda hareket eder. Mevcut devlet günümüzde de, bu doğrultuda saldırı furcasını sürdürmektedir. Bunun sonucudur ki, Kürt halkına karşı kitlesel katliam ve saldırılar devam etmektedir. Alevilere yönelik baskı ve yaptırımlar gündemdeki varlığını devam ettirmektedir. Kısacası devletin resmi ideolojik hattı Ermeni soykırımı dışında, başka ulus ve milliyetleri hedef almıştır. Ve günümüzde hedef almaktadır...

Kısacası, demokratik halk devriminin gerçekleştirilmediği Türkiye'de ulusal sorun ve ulusal baskı tüm bağınazlığıyla varlığını sürdürmektedir... Sorunun köklü çözümü, sorunu vareden koşulların tasfiyesiyle mümkündür. Bu da bu doğrultuda direniş ve mücadelenin devam ettirilmesinden geçer.

Görüldüğü gibi Ermeniler yapılan jenossidi unutamamışlar. Unutmaları da mümkün değildir. Ama mevcut devlet, bir önceki devletin yaptığı soykırımı inkar ederek, gerçekte, yapılan soykırıma sahip çıkmaktadır. Oynadığı misyon ile geçmiş devletten tümünden kopamayan ve devraldığı iktisadi, sosyal ve siyasal yapıyı muhafaza eden devletin, bir önceki devletin tarihine sahip çıkması da doğaldır. Dolayısıyla TC'den Ermeni soykırımını kabullenilmesi beklenemez.

Tarih sınıf mücadeleleri ve geçmiş ile geleceği temsil etme mücadelesidir. Ve tarih devamlı ileriye yöneliktir. 96 yıl geçmesine karşın artık iyice açığa çıkan Ermeni soykırımı gizemli tutulamamıştır. Bu soykırım tüm engel ve çarpıtmalara karşın, dünya kitlelerinin nezdinde tarihsel bir gerçekliktir artık... Gün gelecek tarihsel ve toplumsal olarak insanlığın daha nitel olarak ileriye atacağı adım sonucu, bu soykırımı inkar eden ideolojik hattın hiçbir dayanağı da kalmayacaktır. Bu da böyle biline...

soykırım... Geçmişin yaşanan soykırımı, dünyanın dör bir yanına dağıtılan bir toplumun ortak paydasını oluşturuyor...

Yaklaşık bir asır önce atalarının yaşadığı jenossiddin inkarı ve dünya çapında tüm toplumlardan gizlenmesine rağmen, soykırım mağdurlarının ardıllarınca unutulmamıştır. Hesabı sorulmayan soykırım giderek onları ortak bir mevzide birleştirmiştir... Öyleki, bir dönemler soykırım dünya çapında tabudur. Dünya kamuoyundan gizemli tutulmuştur. Ama gerçekler tarih tarafından sonuna dek gizlenemez. Soykırıma maruz kalmış toplumun ardılları atalarının yaşadığı tarihi bir katliamı unutamazlar. Nitekim inatçı tarih soykırımı tabu olmaktan çıkarmıştır. Bunun sonucu olarak Ermeni soykırımı artık dünya çapında kitleleler tarafından bilinmektedir. İşin acı yanı, atalarının yaşadığı soykırım, bir toplumun dünya çapında tanınmasının en önemli ögesini oluşturmuştur. Soykırım olmasaydı Ermeniler belki bu kadar tanınmazdı...

Ermenilerin tarihi, genelde fetihçi devletler tarafından topraklarının

değiştirirler. Her tarihsel süreçte farklı nitelik taşıyan Ermeniler 19. yüzyılın ortalarından itibaren yaşadıkları topraklarda uluslaşma sürecine girerler. Yaşadıkları topraklarda feodalizmin çözülme sürecine girmesiyle, doğal ekonominin yıkıma uğraması ve birbirinden kopuk pazarların birleşerek merkezi pazar sisteminin oluşması; beraberinde toprak birliği, dil birliği, kültürel birlik koşullarıyla Ermenilerde ulusal yapı oluşturur. Henüz daha kapitalizmin şafağında girilen bu süreç, beraberinde Ermeniler üzerinde yeni bir baskı yaratır. Ulusal baskı!

Tarihsel materyalizmin yasanı sonucu birbirine bağlantılı olarak oluşan koşullar, Ermenilerde ulusal kimlik oluşturmuştur. Ama, bu kimliklerini özgürce kullanamazlar. Dini devlet olan Osmanlı İmparatorluğu'nun niteliği ulusal yapıya ters düşer. Bundan dolayı feodal-fetihçi devletin Ermeniler üzerinde varolan baskısı, ulusal baskıyla birlikte daha katmerli hal alır.

2. Meşrutiyet'le Padişah Abdülhamid'i deviren İttihat ve Terakki Cemiyeti, 1915'te Ermenileri ulusal yapıya kavuştukları topraklarında

man emperyalizmini de rahatsız etmiştir. Nitekim, Ermeni soykırımı, 1. Paylaşım savaşı koşullarında, dönemin Alman emperyalizminin onayı ve talimatıyla, kumandaları altındaki İttihat ve Terakki Cemiyeti tarafından gerçekleştirilmiştir. İngiltere, Fransa, Çarlık Rusyası gibi emperyalist devletler de bu savaş konjonktürünün karşıt kutbunu oluşturmuşlardır. Ama onlar da yapıları gereği Ermeni soykırımına göz yummuşlardır...

Yenilgiyle sonuçlanan 1. Paylaşım Savaşı sonrası, İttihat ve Terakki'nin yerini onların devamını oluşturan Kemalistler almışlardır. İttihat ve Terakki döneminin Pantürkizm-Panislamizm doktrinin yerini, Kemalizm döneminde daha dar alanları kapsayan Türk-İslam Sentezi alır. Dolayısıyla Kurtuluş Savaşı ve sonrası süreçte izlenen bu sentezle, mevcut sınırlar içinde gidilen Türkleştirme-İslamlaştırma-Sunileştirme pratiği, devletin resmi ideolojik-politik hattını oluşturmuştur. Bu resmi ideoloji önderliğindeki hareket, önce batıda sivil Rumları hedef alırken, güney'de ve doğu'da kalan son Ermenileri hedef almıştır. Bunun

Almanya'da Eğitim Alanında Yapılan Saldırıları ve Görevlerimiz

Eğitim Hakkımızın Gasp Edilmesine ve 3 Kategorili Eğitim Sistemine Karşı Duralım!

Almanya Eğitim Sistemi 3 aşamada ele alınmıştır. İlk etap ilköğrenim (Grundschule) dönemidir. İkinci etap ortaöğrenim, üçüncü etap ise yüksek lisans yani üniversite dönemidir. İlk etap olan ilköğrenimin akabinde öğrenci gençlik bir elemeye tabi tutulmaktadır. Eğitim seviyesi 'yüksek' olanlar Gymnasium'a, 'orta dereceli' olanlar Realschule'ye 'kötü' olanlar ise Hauptschule'ye yönlendirilmektedirler. Yönlendirme öğretmenlerin tavsiyeleri doğrultusunda gerçekleşmektedir.

Günümüzde yapılan araştırmalar göstermiştir ki, sosyal statüsü ve gelir düzeyi düşük olan ailelerin çocukları daha ziyade Real- veya Hauptschule'lere yönlendirilmektedirler. Ailenin akademik seviyesi ve gelir düzeyi yüksek ise, çocuğun Gymnasium'a gitme ve ardından üniversite eğitim şansı artmaktadır. Bunun yanında Almanya'da özel okullar yaygınlaşmaktadır. Zengin aile çocukları buralarda okutulmuş elit tabakaya yatırım yapılmaktadır. Gymnasium'u başaramayan öğrenciler toplum tarafından başarısız olarak damgalanmakta ve sonraki meslek yaşamlarında bir çok zorlukla karşılaşmaktadırlar.

Tabi bu gymnasium öğrencilerinin hiçbir zorluk yaşamadıkları anlamına gelmemektedir. Dokuz yıllık olan Gymnasium süresinin sekiz yıla indirilmesi bir çok sorunu beraberinde getirmektedir. Öğrenci okul dışı sosyal ortamdan uzaklaştırılmaktadır. Öğleden sonraları da derslere katılmakta ve sonraki zamanını ev ödevlerine ayırmaktadır. Bu durum bir öğrencinin dinlenme süresine ve sosyal yaşamına bir saldırı olarak algılanmaktadır. Eğitim kalitesi git gide düşmektedir. Öğretmenler kapasiteyi aşan sınıflara ders vermekte zorlanmakta,

kısa sürede daha çok ders materyallerini sunarak bir öğrencinin konuları yeterince kavramasını imkansız hale getirmektedirler. Bu durumda ders konuları ezber dayalı metodlarla geçiştirilmektedir.

En kötü kategori olan Hauptschule'lerde yer alan gençliğin büyük bölümünü göçmen kökenli öğrenciler oluşturmaktadır. Grundschule sonrası öğretmenlerin yönlendirilmesi ve göçmen ailelerin de yeterli derecede bilgi sahibi olmayışlarından kaynaklı olarak göçmen kökenli öğrenciler Haupt- veya Realschule'lere yönlendirilmektedir. Dolayısı ile üniversitelere başvurma şansları azalmaktadır. Alman egemenleri bu durumun suçlusu olarak yine göçmenleri hedef tahtına oturmıştır. Onlara göre göçmen kökenli gençler dil sorunu yaşamakta ve dolayısıyla okulda dersleri anlama sorunu yaşamaktadır. Son PISA araştırma verilerinde ortaya çıkan sonuçlara da dayanılarak, yerli öğrenciler başarılı, göçmen kökenli öğrenciler başarısız olarak değerlendirilmektedir. Daha da pervasızlaşan bir takım politikacılar, göçmenlerin ve çocuklarının kültürleri gereği entegre olamayacaklarını dillendirmektedirler.

Oysa ki durum farklıdır. Eğitim metalaştırılmıştır. Sistem gençliği elekten geçirmektedir. Öğrenci gençlik başarılı ve başarısız olarak damgalanmakta ve toplumda ayrımcılık körüklenmektedir. Göçmen kökenli öğrenciler genelde bilinçli olarak Hauptschule'lere yönlendirilmektedir. Kopfnoten denilen kanaat notları ile öğrenci gençliğin geleceklere öğretmenlerin keyiflerine ipotek edilmektedir. Tüm bunların yanında eğitim alanında alınan kararlarda öğrencilerin söz yetki ve karar hakkı, yani demokratik hakları zaten gasp edilmiş durumdadır.

Öğrenci gençlik son yıllarda hak-sızlıklara karşı sesini yükseltmiştir.

Tarihte ilk defa liseliler dersleri boykot ederek (Bildungsstreik) demokratik, parasız eğitim taleplerini haykırmıştır. Yükselen bu sese kimi alanlarımızda YDG olarak müdahale etmiş ve eylemlerin gerçekleşmesinde çaba sarfedilmiştir.

İlerici gençlik okullarda anti-demokratik eğitim sistemine, eğitimin metalaştırılmasına karşı harekete geçerek Kurulan direniş birliklerinde yer almalı, kendi haklarını savunmalı ve bu uğurda kamuoyu çalışması yapmalıdır. Eleme usulü olan 3 kategorili eğitim modeli teşhir edilmelidir. Öğrencilerin bir arada eğitim gördükleri okul sistemi ön plana çıkarılmalıdır.

Tüm bunları yapabilmek için sınıf veya okul temsilciliklerinde (Klassen-, Schulsprecher) yer alabilmeli, buraları mücadele mevzileri haline getirmeliyiz. Sadece eylemlere katılan değil, eylemleri örgütleyen bir tarzda hareket etmeli, süreci örgütlü güce dönüştürmesini amaç edinen bir YDG yaratmalıyız. Son yıllarda atılan olumlu çaba daha üst seviyelere taşınmalıdır.

Demokratik, Özerk ve Bilimsel Üniversiteler İçin Mücadele Edelim!

Bologna Projesi'nin uygulanması ile birlikte Almanya'da yüksek lisans (Hochschule) eğitimi önemli değişiklikler yaşamıştır. Diploma eğitim normları yerine Bachelour ve Master statüleri getirilmiştir. İş piyasasına daha ucuz ve daha kısa sürede işçi/akademisyen yetiştirme amacı ile yapılan bu değişikliklere göre 6 dönem sonra Bachelour i bitiren(BA) birisi Master yapma veya iş bulup çalışma hakkına sahiptir. Ancak geline aşamada bir çok işveren BA'ya sahip olan bir genci işe almamaktadır. BA sonrası alınması gereken onlarca sertifika dayatılmaktadır. Bunu da yaşam boyu öğrenme safatasıyla dile getirmektedirler. Master yapmak isteyen öğrencileri de kötü sürprizler

beklemektedir. Belli bir kontejana ve not ortalamasına tabi tutulan master bölümlerine giremeyen bir çok BA öğrencisi mevcuttur. BA mezunları iş piyasasında ucuz iş gücü haline gelmiştir. Yani BA'ya sahip olan bir genç, Diploma statüsünden daha geri bir pozisyondadır.

Bir kaç eyalette öğrenci har(a)çları vardır. Har(a)çlar eğitimin metalaştırılması yönünde atılan büyük bir adımdır. Bu halk gençliğini fazlasıyla etkilemiştir. İnsani hak olan eğitim hakkına darbe vurulmuştur. Üniversite eğitimi almak isteyen bir genç kredi imkanlarına muhtaç edilerek borçlu bırakılmıştır. Üniversiteler vakıf haline getirilerek, tekellerin ve bankaların çıkarlarına göre şekillendirilmektedir. Hochschulrat vb. Kurullarda tekel ve banka temsilcileri yer alarak üniversite üzerinde söz sahibi olmuşlardır. Bilimsel çalışmalar tamamen bu kesimin çıkarına göre dizayn edilmektedir.

Üniversite öğrencileri de demokrasiden yoksun bir şekilde eğitimlerini almaktadırlar. Söz, yetki ve karar hakları yok denecek kadar azdır. Kararlar, öğrencilerin katılımı olmadan alınmakta ve öğrencilere dayatılmaktadır. Öğrenci temsilcilikleri olan Asta'ların dahi karar mercilerinde yeterince hakları yoktur, olan haklar ise budanma çabaları sözkonusudur.

Almanya Üniversitelerine Erasmus vb. programlarla gelen göçmen öğrenciler, dil, barınma ve uyum sorunu yaşamaktadırlar. Bir çok öğrenci hayal kırıklığı ile memleketlerine geri dönmektedirler.

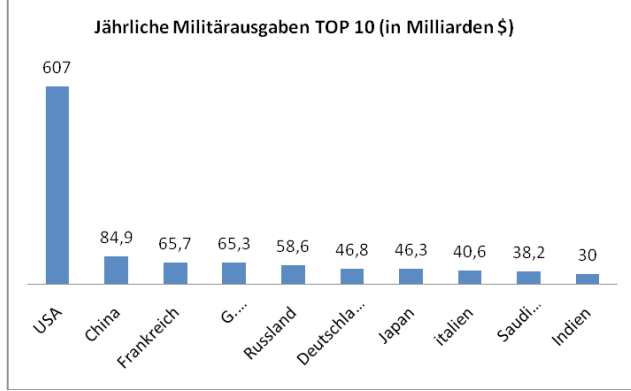
Üniversitelerde bilimsel, parasız, demokratik ve özerk bir eğitim için mücadele edilmelidir. Var olan demokratik Hochschulgrupları'nda yer alınmalı, yok ise oluşturulmasında katkı sunulmalıdır. Öğrenci parlamentoları ve Asta'lar, taleplerimizin dillendirildiği mecralar olmalıdır. Türkiyeli öğrencilerle daha yakın

temas halinde olunmalı, Anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi üniversitelerde geliştirme olanakları geliştirilmelidir.

1. Almanya'nın Militarizm Politikasına Karşı Çıkalm!

Genel olarak emperyalist ülkelere baktığımızda hepsi dünya pazarından pay edinmek için bir şekilde siddete

başvurmaktadır. Bunu Almanya'ya indirgediğimizde yıllardan beri başta Afrika ve Balkan ülkeleri olmak üzere yoksul ülkelere karşı, dünya halklarına karşı haksız savaşlar içerisinde yer almakta, işgal etmekte ve başını çekmektedir. Afganistan işgali içerisinde yer alan Alman ordusu her geçen gün yeni katliamlar yapmakta ve suçsuz insanları öldürmektedir. Peki Alman halkı Afganistan savaşına karşı mı? Bu soruya kolayca bir cevap verebilmekteyiz; Almanya halkının çoğu bu haksız savaşa karşı, ancak doğrudan etkilenmediği için sessiz kalmaktadır. Burada medyanın halkı manüpile ettiğini unutmamak gerekir. Bir önceki Alman Cumhurbaşkanı'nın ağzından kaçırıldığı gibi; Alman ordusu, Alman sermayesinin ekonomik çıkarları için Afganistan'da bulunmaktadır.

Alman emperyalizmi militarizm yatırımlarını git gide arttırmaktadır. Başta Deutsche Bank ve Commerzbank olmak üzere, Tekellerin önderliğinde *Celler Dialog** denen bir oluşum oluşturulmuştur. Burada amaçlanan ise, siyaset, ekonomi ve Alman ordusu arasında ki ilişkiyi geliştirmektir. Her sene toplanan bileşen temsilcileri, Alman toplumunu militarist politikalarına göre dizayn etme derindedirler. Toplum militarize edilmek istenmektedir.

Hükümetin orduya ayırdığı para 2009 yılında 46,8 Milyar Dollar tutmaktadır. Yani 46.8 milyar dolar tanklar, tüfekler, bombalar ve suçsuz insanların ölümü için harcanyor. Dünya çapında Almanya böylece 6. sıraya yükselmiştir. Birinci sırayı ise 607 milyar Dollarla ABD emperyalisti korumaktadır. Bu bize ne kadar da 2009 yılında kriz sayesinde binlerce insan işsizler ordusuna eklense de, binlerce gencin mesleki eğitimi engellense de ve göçmenlere yönelik baskılar artsa da, orduya ve savaşa ayrılan para yükselmiştir. **

Yıllardan beri Almanya halkı tarafından karşı çıkılan ve Berlin'de düzenlenen Alman ordusunun sokakta yemin törenleri (Gelöbnis), bu bir kaç yıl içerisinde doğal hale gelmiş ve kabullenilme aşamasına gelmiştir. Bu gösteri 2010 yılında Stuttgart'da düzenlendi ve kendisini demokrat ve sosyal demokrat olarak adlandıran örgütlü kesimler bu gösteriyi engellemekten kaçınmış hatta engellemek isteyenleri eleştiri bombardımanına tutmuştur.

Alman ordusu, ilk okullarından üniversitelere, iş yerlerinden meslek okullarına kadar, gençliğin olduğu her yerde yer edinerek adeta genç avına çıkmıştır. Sistem kendisin var etmek için yeni kurbanlar istemektedir, bu kurbanlar elbette halk gençliği içinden seçilecektir. Üniversiteler, Araştırma Enstitüleri, Madya militarist ihtiyaçlar doğrultusunda şekillendirilmektedir.

Her anti-emperyalist örgüt gibi YDG olarak bizlerde emperyalistlerin militarist politikalarına aktif karşı çıkmak durumundayız. Bu konuda hemen hemen her alanda anti-militarist eylem birlikleri mevcuttur. Bu birlik ve platformlarda yer almak ve çalışmalar yürütmek bizlerin en önemli görevleri arasındadır.

2. Gençlik Çalışma Hayatına Daha Fazla Sömürülerek Başlamaktadır

İşçi Gençlik

Burjuvazi için genç işçiler önemlidir. Genç işçi, daha enerjik ve dinamiktir, dolayısıyla kısa sürede daha fazla iş yapabilme kapasitesi mevcuttur. Başka bir deyişle genç işçiler daha fazla sömürülmektedirler. Genç işçiler yaşlı meslektaşlarına oranla daha az paraya çalışmaktadırlar. Yeterli verimin alınmadığı durumlarda ise en erken genç işçilerin işine son verilmektedir. Bu sebeplerden dolayı işçi gençlik burjuvazi açısından önemli bir yerde durmaktadır. Avrupa Birliği (AB) araştırmalarına göre dahi, kriz en fazla 15 – 24 arası işçi gençliği etkilemiştir. AB'de genç işsizlik oranı ortalama olarak %20 civarındadır.

Her geçen gün, genç işçilerin daha az ücretle hayatlarını sürdürmek zorunda kaldıklarını göstermektedir. Nasıl ki bugünün genç işleri yaşlı kesime oranla daha az ücretle yetinmek zorunda kalıyorlarsa, yarının genç işleri de bugüne oranla daha az kazanacaklardır. Bu dramatik durumu tespit etmek için kahin olmaya gerek yoktur. İmzalanan sözleşmelerin standartları her geçen gün düşmektedir.

Yapılan tarife sözleşmelerin yükselen enflasyon karşısında hiç bir değeri kalmayabiliyor.

Bir örnek vermek gerekirse, BAT (Bundesangestelltentarifvertrag), TVÖD'ün (Tarifvertrag im öffentlichen Dienst) önceki versiyonudur. Beş sene öncesine kadar hizmet sektöründe BAT geçerli iken, bugün çalışan işçiler TVÖD'e göre işe alınmaktadır. TVÖD standartları daha az ücret karşılığında daha fazla iş demektir. Sadece bu bile işçi gençliğin her geçen gün daha ucuza çalıştırıldığının bir göstergesidir. ¹

Meslek Okulu Öğrencileri (AZUBİ)

Meslek okuyan gençlerin durumu bugün dramatik bir durum almıştır. Almanya'da meslek bulma koşulları zorlaşmıştır. Meslek yeri bulan bir genç ise toplumda en ucuz iş gücünü temsil eder vaziyettedir. Her 100 başvurudan ortalama 89 kişi meslek yeri bulabilmektedir¹. Böylece meslek yeri için de bir gencin fazlasıyla mücadele etmesi gerekmektedir.

Çoğu işyerlerinde meslek imkanları için maddi durum kısıtlanmakta, bazılarında ise meslek için para ödemek zorunda kalmaktadır. İsteddiği mesleğe maddi imkan sağlayamayan öğrenci başka meslek aramak zorunda kalmaktadır. Bunlara örnek alanlar, Psikoterapi ve Sosyal-Eğitmen alanlarıdır. Meslek öğrencileri staj zamanlarında çoğu zaman parasız ancak normal bir işçi gibi çalıştırılmaktadırlar. Parasal olarak aldıkları meblağlar ise çok yetersiz durumdadır.

Meslek öğrencilerinin karşılaştıkları bir başka sorun ise, iş yerlerinde eğitim alanı dışında çalıştırılmaları ve iş yapmalarıdır. Çok sık olarak karşımıza çıkan bu duruma göre, meslek öğrencileri işyeri sahibi, usta veya kalfaları tarafından meslek dışı işler veya işe gelmeyen bir çalışanın işlerini yapmaya zorlanmaktadırlar. Çok az meslek öğrencisi bu duruma karşı sesini yükseltmektedir. Öğrencilerin korkusu, yaptıkları stajın şef, usta ve kalfaları tarafından kötü notlarla cezalandırılmaları ve bu kötü değerlendirmelerin sonraki meslek hayatını etkileme riskidir.

Kriz dönemlerinde işten çıkarılan veya kısa çalışmak zorunda kalan usta ve kalfaların yerini meslek öğrencileri doldurmaktadır ve bu durum son bir kaç yıldır rutin bir hal almıştır. İşverenler açısından bakıldığında bu ucuz işgücü demektir. Bunun yanı sıra DGB raporuna göre meslek öğrencileri sık sık fazla mesai yapmaktadırlar. Oysa ki meslek yasalarına göre bir öğrencinin fazla mesai yapması yasaktır. Ancak günlük hayatta meslek öğrencilerinin fazla mesai yapmaları

sık rastlanır bir durum olmuştur. ³

Meslek öğrencileri ve işçi gençliğin haklarını tanıma ve varolan sömürüye karşı çıkma bilinci Almanya çapında yetersiz düzeydedir. Sendikalarda örgütlenme dahi yeterli değildir. Üye olanlar ise aktif mücadele anlayışından bir hayli uzaktır. Tabii burada sarı sendikal anlayışın Almanya'da hakim olmasında önemli bir payı da vardır.

Meslek okuyan ve işçi gençliğin sorunları işçi sınıfı ve emekçilerin sorunları ile direkt bağlantılıdır. İşçi sınıfının örgütlü mücadelesinde önemli bir mevzi olan sendikal çalışmalar içinde yer almalı ve pratik tecrübe edinmeliyiz. Genç işçi temsilciliklerinde (Jugendvertreter) yer almak mücadelemiz açısından önemlidir. Buralarda anti-faşist, anti-emperyalist bir hatta işçi gençliği harekete geçirmeli ve gelecek için tecrübe edinmeliyiz.

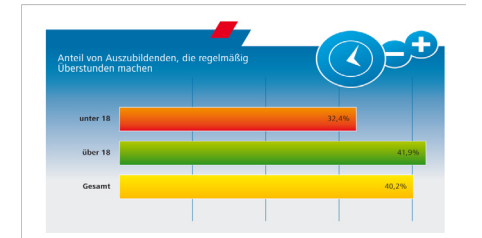

Tabela 1: Düzenli olarak fazla mesai yapan AZUBİ oranları
Yüzdelik olarak 2.913 AZUBİ, 'Ben düzenli olarak fazla mesai yapıyorum?' sorusuna 'Evet' yanıtı vermişlerdir.

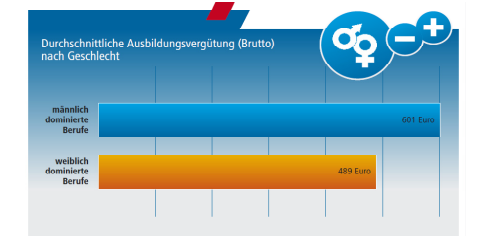

Tabela 2: Cinsiyete göre ortalama Meslek parası (Brutto)

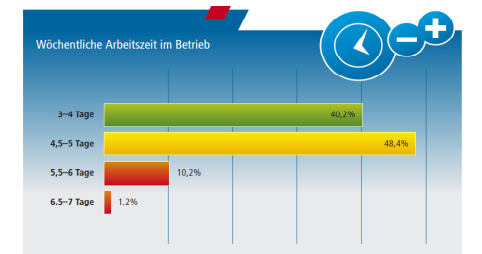

Tabela 3: Haftalık çalışma saatleri 'Ben işyerinde haftada ..... saat çalışıyorum.'
Veriler % olarak 7.252 AZUBİ üzerinden hesaplanmıştır.

¹ Der BAT wurde am 1. Oktober 2005 in den meisten Berufen vom TVÖD „abgelöst“.

² vgl. BMBF (Hrsg.): Berufsbildungsbericht 2010, S. 10.

³ Ausbildungsreport der DGB Jugend (2010); www.dgb.de/themen/++co++9806254c-b5a4-11df-6fd9-00188b4dc422

*Kaynak: Rosa Luxemburg Stiftung Niedersachsen e.V.

** Zahlen des Friedensforschungsinstituts in Stockholm

Modern Köleler - Kiralık İşçilerin Hikayesi

On yıl boyunca, kendisi de Kiralık İşçi Firmalarında çalışan Hüseyin CAN tarafından kaleme alınan "MODERN KÖLELER" Kiralık İşçilerin Hikayesi kitabı, birkaç gün önce Mücadele Yayınları tarafından çıkarıldı.

Kitabın konusu; Almanya'da son 40 yıl içerisinde sayıları her geçen gün hızla artan Kiralık İşçi Firmalarını ve bu alanda çalıştırılan işçilerin durumunu ele

çilik alanının farklı boyutlarını işleyen ilk Türkçe kitap olma özelliğine sahip. Son 40 yıl içerisinde giderek büyüyen Kiralık İşçi Firmaları ve şimdi 1 milyon civarında işçinin çalıştırıldığı bu alana dair bugüne kadar dikkate alınabilecek bir yazılı çalışmanın yokluğu gözönüne getirildiğinde, kitap boyutunda ve nisbeten yoğun bir hacimle (450 sayfa) çıkmış olması da ayırdedici bir özellik. Kitabın ele aldığı alanda çalıştırılan işçilerin dörtte birinin Türkçe bildiği hesaba katıldığında; bu sayının, yakın çevre ilişkileri ile 1 milyon civarına çıkışı durumunda, kitabın Türkçe yayınlanmasının tercih edilmesi gayet isabetli ve bu durum, gerçekçi gerekçelerle kitabın yazarı tarafından ortaya konuluyor.

Türkiye'den Almanya'ya kitlesel işçi göçünün 50. yılının çeşitli etkinliklerle karşılandığı şu sıralar; kitabın ilgili bölümlerinde göç olgusu, somut olarak Türkiye'den işçi göçünün dün ve bugününe dair çarpıcı pek çok olgu ve gelişme detaylı bir şekilde ele alınıyor. 50 yıl önce pek çok vaatle Almanya'ya getirilen işçilerden emekli olabilme şansını yakalayabilmiş ve ellerine geçen emekli maaşı ile temel yaşam giderlerini dahi karşılayamayan bir kısım emeklinin şimdi kiralık işçi çalıştıran firmalarda çalışmak zorunda kaldıkları ve yine iki devletin mevcut politikaları sonucunda bu insanların önemli bir çoğunluğunun çocuklarına ve torunlarına eğitim ve meslek, iyi bir iş imkanı sağlanamadığı için dede-nene, çocuk ve torunların kiralık firmalarda çalışmak zorunda kaldıkları da çarpıcı olarak gözler önüne getiriliyor.

Kitap; kiralık işçi çalıştırma sisteminin dayandığı temelleri net bir biçimde

ortaya koyuyor. Özellikle, bugünün dünyasında işçilerin hapsedildiği koşulların 1800'lerin İngiltere'siyle olan benzerliği, hatta bazı bakımlardan köleci dönemde yaşananları andıran ilişki ve pratikler içinde bir tür rehin tutulmuş kiralık işçilik gerçeğinin var olduğunu; üstelik

kapitalizmin ürünü olduğunu yalın bir perspektif ve pek çok belge ile gözler önüne seriyor.

Bu alanda neler yapılması gerektiğini de işleyen kitap; kiralık işçilik özelinde esnek çalışma yöntemlerini, kaçak çalıştırılma konusunu, asgari ücret üzerine düşünceler ve kiralık işçi çalıştıran firmaların bu sistemin yasaklanması gibi konuları da farklı bölüm ve başlıklar altında ele alıyor. Kiralık işçi çalıştırma sistemi karşısında sendikaların takındığı tutumu da ele alan kitap; sermaye egemenliğine karşı mücadele kapsamında sendikaların işçi sınıfını temsil edecek politikalara sahip bulunmadıklarını, ele aldığı konuda sendikaların politika ve pratiklerini, kendi deneyimleri ile de bağını kurarak berrak bir şekilde ortaya koyuyor. Ve işçilerin, özelde kiralık işçi firmalarında bir bakıma rehin tutulan işçilerin alternatifsiz olmadıklarını; kendi özgün sorunlarına karşı sorumluluk almaları gerektiğini; kiralık işçilerin yapmaları gerekenleri ayrıntılı ifade ederek, işçi sınıfının

bu durumun, bir-iki istisna ile tüm dünyada ve özelde Batı Avrupa'nın kapitalist-emperyalist devletlerinde yasal olarak yaşandığını somut verilerle kanıtlayan bu çalışma; kiralık işçi çalıştırma sisteminin doğrudan sermaye egemenliği-

sermaye egemenliğinden kurtuluşu davasına katılmalarını öneriyor.

"MODERN KÖLELER" Kiralık İşçilerin Hikayesi kitabı; her işçinin, özellikle de kiralık işçi çalıştıran firmalarda rehin tutulan işçilerin 'başucu' kitabı olmaya aday...

alıyor. Kamuoyunda daha çok "Leiharbeitsfirma" olarak bilinen; kimilerinin "Taşeron Firma" olarak adlandırdığı alandaki gelişmeleri pratikte yaşadıkları deneyimlerle de bağını kurarak kamuoyunun dikkatine sunan bu çalışma; farklı bölüm ve ara başlıklar altında ele aldığı pek çok konuyla, bu alanda olan bitenlere ilgi duyanlara zengin bir materyal sunuyor.

"MODERN KÖLELER" Kiralık İşçilerin Hikayesi kitabı, Almanya'daki kiralık iş-

Mauthausen Esir Kampında Anma Etkinlikleri Gerçekleştirildi

2. Emperyalist paylaşım savaşında faşizmin en büyük esir kamplarından biri olan Mauthausen'in Hitler faşizminin elinden kurtulmasının 66. yılı etkinliği 8 Mayıs günü gerçekleştirildi.

Her yıl Auschwitz ve diğer bazı esir kamplarında da olduğu gibi burda da (KZ-Lager)

gelenekselleşmiş anma ve etkinlik gerçekleştiriliyor. Mauthausen Örgütlenme Komitesi tarafından bu yıl ki ana gündemi dünyada terörizm olarak belirlendi.

ATİGF (Avusturya Türkiyeli İşçi ve Gençlik Federasyonu) konuya yönelik Almanca, İngilizce, İtalyanca ve Türkçe dillerdeki bildirilerinde gerçek teröristlerin dünya halk-

larına yıllarca zulüm uygulayan emperyalistlerin olduğuna özellikle vurgu yapıldı. Çağımızın Nazileri, başta ABD emperyalizmi olmak üzere diğer emperyalist güçlerin Irak, Afganistan, Filistin ve şimdide Kuzey Afrika ve Arap yarımadasında yeni katliamlara imza attıklarına vurgu yapıldı.

İtalya, Fransa, İspanya, Hollanda, Belçika başta olmak üzere katledilenlerin yakınları, dönemi yaşayan son görgü tanıkları ve yine anti-faşistlerden oluşan delegasyonlar etkinliğe katıldı.

ATİGF bildirilerinin yoğun ilgi görmesinin üzerine katılımcılarla diyaloglar gerçekleştirildi. Resmi törende ülke delegasyonlarından sonra kortejler oluşturarak

Mauthausen'in iç bölümüne doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüşte ATİGF taraftarları dışında, Partizan taraftarları, Türkiyeli demokratik kurumlar ve yerli ilerici kurumlar yerlerini aldılar. Geçen yıla göre genel katılımda kitlesellik noktasında bir düşüşün olmasına rağmen katılımcıların yoğun ilgisi göze çarpıyordu.

NATO gemileri mültecileri ölüme terk etti: 62 ölü

NATO ve Avrupalı savaş gemilerinin Akdeniz'de yardım sinyallerine cevap veremeyerek 62 Afrikalı mülteciyi ölüme terk etti. 16 gündür açık sularda kalan gemi, İtalyan sahil güvenliği, bir askeri helikopter ve NATO askeri gemileriyle kontage geçmeyi başarmıştı.

Guardian gazetesinin haberine göre kadın, küçük çocuk ve siyasi mülteciler olmak üzere 72 yolcu taşıyan tekne, İtalyan adası Lampedusa'ya ulaşmak için Mart sonlarında Libya'dan yola çıkmıştı. Yardım

çağruları yapılması ve alarm verilmesine rağmen, kurtarma operasyonu başlatılmamış.

16 gün açık sularda kalan mültecilerin açlık ve susuzluktan öldüğü belirtiliyor. Kurtulan yolculardan bir tanesi yaşanan insanlık dramını 'Her sabah uyandığımızda yeni ölü cesetler buluyorduk, bunları 24 saat gemi tutup, sonra denize atıyorduk. Son günlerde kendimizi kaybettik, herkes ya ölüyor ya da dua ediyordu' sözleriyle anlattı.

Uluslararası Deniz Hukuku, askeri birimler dahil tüm gemilerin yakındaki teknelerinden yardım çağrılarını cevaplamak ve mümkünse yardım sunmayı zorunlu kılıyor. Mülteci hakları savunucuları ise olayla ilgili soruşturma talep ederken, BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, ticari ve askeri gemiler arasında daha sıkı işbirliği çağrısında bulundu.

AB'NİN ZAYIF HALKALARI KIRILIYOR MALİ KRİZ SENKRONİZASYONU PORTEKİZ'İ DE VURDU

Volkan Yaraşır

Kapitalizmin yapısal krizinin senkronizasyon etkisi sürüyor. 2009 itibarıyla AB ülkeleri mali kriz dalgası içine girdi. Mali kriz özellikle kıtanın Akdeniz havzasını sardı ve sarstı.

Krizin AB'ye vurmasıyla, AB ülkelerinin bütününde, ticarete ve sanayi üretiminde şiddetli düşüşler görüldü. Başta İtalya'da yıkıcı sonuçlar yaşandı. Ardından Yunanistan borç krizi sarmalına girdi ve iflasını ilan etti. 2010 yılının sonlarına doğru AB'nin toksik bankacılık merkezi olarak işlev gören İrlanda, mali krizle sarsıldı. 2011 yılının başında ise AB'nin en zayıf halkalarından biri olan Portekiz borç krizi içine düştü. İflasın eşiğine gelen Portekiz, AB merkez bankası ve IMF'den "acil yardım" talep etti. Mali kriz dalgasının yayılması sürüyor. Şimdi sırada İspanya, İtalya ve Belçika var. 2011 yılı ve önümüzdeki birkaç yıl içinde büyük mali çöküşlerin yaşanması olasıdır. Bu süreç aynı zamanda dünya finans sistemini çökertecek potansiyelleri içinde taşıyor.

PORTEKİZ BORÇ KRİZİ KAPANINDA

Avrupa'nın Akdeniz havzasında bir halka daha koşturdu. Portekiz mali krizle sarsılmaya başladı. Portekiz bütçe açığının AB ortalamasının çok üzerine çıkmasıyla dikkat çekiyordu. İktidarda bulunan Sosyalist Parti'nin krizi öteleme çabaları sonuç vermedi. Ülkede işsizlik oranı resmi rakamlara göre %11'e yükseldi. Portekiz ekonomisi giderek bloke oldu.

Krizin yıkıcı sonuçları işçi sınıfının öfkelerini tetikledi. AB'nin Yunanistan'a dayattığı karşı devrim programı yalnızca Yunanistan değil, bütün Avrupa işçi sınıfına yönelik bir saldırıydı. Finans kapitalin topyekun saldırısında Yunanistan, bir ön cephe işlevi gördü. Avrupa işçi sınıfına yönelik sosyal yıkım programı başta Yunanistan, Fransa, İtalya, Portekiz, İspanya işçi sınıfının ayağa kalkmasına yol açtı. Genel grevler, büyük kitle gösterileri, sokak savaşları, işgaller ve direnişlerle kıta Avrupa'sı sarsıldı.

Portekiz işçi sınıfı finans kapitalin kollektif saldırısına karşı 23 yıl sonra yeniden harekete geçti. Son derece geniş katılımlı bir genel grev gerçekleştirdi.

İktidarda bulunan Sosyalist Parti ve Başbakan Jose Socrates sınıfın yatıştırılması yönünde politikalar izledi. Ne var ki, Başbakan Socrates 2009 yılında ekonomide yaşanan 2,7'lik daralma, 2011 Nisan ayında 4.5 milyar €, Mayıs ayında 5 milyar €'luk borç ödemesinin gündeme gelmesi, bütçe açığının yükselmesi, yaşanan likidite sorunun-

dan dolayı borç çevriminin kırılmasıyla, Portekiz'in iflasın eşiğine geldiğini açıklamak zorunda kaldı. Yunanistan ve İrlanda'dan sonra üçüncü ülke olarak AB'ye kurtarma başvurusunda bulunacağını bildirdi. IMF ve Avrupa Merkez Bankası'ndan acil yardım tale-

binde bulundu.

Şiddetli likidite ve kaynak sorunu yaşayan Portekiz AB ve IMF'yle 78 milyar €'luk "finansal yardım" anlaşması yaptı. Socrates 3 yıllık periyotta bütçe açığını önce 2011 yılında 6.6, 2012'de 4.7, 2013'de 2.8'e indireceğini iddia etti. Muhalefet partileri dahil her kesimden "sorumluluk" istedi. Toplumsal konsensüs çağrısı yaptı. Fakat Parlamenta sunduğu "acil önlemler paketi" dördüncü kez red oyu aldı. Bu gelişme üzerine de Başbakan Socrates istifa etti. Böylece Portekiz mali kriz sarmalıyla birlikte, hızla siyasal kriz sürecine girdi. 5 Haziran'da erken genel seçimlerin yapılması kararı alındı.

KARANFİL DEVRİMİNDEN GÜNÜMÜZE (*)

AB ve IMF 78 milyar € karşılığında Portekiz'e sosyal yıkım programı dayattı. AB'nin I. periferisindeki en geri ülke olarak dikkat çeken Portekiz, uzun yıllar Salazar diktatörlüğü altında yaşadı. Ekim Devrimi'nden sonra Avrupa'yı saran I. sol dalganın kırılmasıyla finans kapital işçi sınıfına yönelik uluslararası düzeyde şiddetli bir saldırı başlattı. Bir karşı devrim hareketi olarak faşizm birçok ülkede iktidara geldi. 1922 yılında Mussolini Roma Yürüyüşü'yle İtalya'da iktidara el koydu. Bunu 1926 yılında Portekiz'de askeri darbe izledi. Darbe hükümetinde (1928-1932) maliye bakanlığı yapan Salazar, 1932 yılında başbakan oldu.

Salazar, faşist karşı devrim dalgasının (1933'te Almaya'da Hitler, iç savaş sonrasında İspanya'da Franco iktidara el koydu) erken döneminde iktidara gelmesine rağmen uzun yıllar (36 yıl) yönetimde kaldı. Salazar'ın pragmatist ve oportünist yönelimleri, Soğuk Savaş

Yarı sömürge niteliğindeki Portekiz 5 sömürge ülkeye sahipti. Geç kapitalistleşmenin bütün çarpıklıkları ve çelişkileri Portekiz'de somutlanmıştı. Özellikle Afrika'daki sömürgeleri olan Mozambik, Angola ve Gine-Bissau'da, 1960'ların ortalarında yükselen ulusal kurtuluş savaşları, 1970'lere doğru Portekiz'i sarsmaya başladı. Sömürge savaşları Portekiz bütçesini felç ediyordu. Bütçenin %40'ı savaşa ayrılıyordu. Ayrıca savaşların uzaması, sömürge halklarının muazzam direnişi ve verilen can kayıpları Portekiz'de toplumsal huzursuzluğu artırdı.

Aynı yıllarda ordu içinde sömürge savaşlarının yıkıcı etkilerine ve diktatörlüğe karşı gizli örgütlenmeler oluştu. Faaliyetlerini illegal olarak yürüten bu yapılar içinde MFA-Silahlı Kuvvetler Hareketi öne çıktı. Genç yüzbaşılardan oluşan bu hareket 25 Nisan 1974'te bir darbeye iktidara el koydu. Ordu içinde yaşanan klik savaşlarından sonra MFA, bütün denetimi eline aldı.

25 Nisan'da başta işçi sınıfı ve geniş kitleler sokakları yeniden kazandı. Kitleler darbeyi gerçekleştiren askerlerin silahlarına karanfeller koyarak, özgürlük özlemlerini dile getirdi. Bu davranış 25 Nisan 1974'ün Portekiz Karanfil Devrimi olarak anılmasına neden oldu.

Darbe uzun yıllar sınıf içinde biriken öfkenin patlamasına yol açtı. İşçi sınıfı 1970'lerin başında korporatizme karşı illegal temelde çeşitli işçi örgütlenmeleri yarattı. 25 Nisan'dan sonra bu örgütlenmeler İşçi Komisyonları adında bir özyönetim organı gibi hareket etmeye başladı. Faşizme karşı yarım asırlık öfke yoğun bir kitle mobilizasyonunu neden oldu. İşçi Komisyonlarının yanında alternatif yaşam örgütlenmeleri olan Mahalle Komisyonları kuruldu.

1974 Karanfil Devrimi bir politik devrim mahiyeti taşıdı. Devrim günlerinde işçi sınıfı, işçi komisyonları aracılığıyla yaygın bir şekilde fabrikalarda yönetime el koydu. Komisyon örgütlenmeleri Portekiz'in sanayi bölgelerinde kurulmaya başlandı. İşçi sınıfı büyük bir moral güç topladı ve muktedir olma duygusuyla hareket etti. Mahalle komisyonlarıyla alternatif toplumsal ilişkiler örülmeye başlandı. Öğrenci gençlik üniversitelerde benzer oluşumlara girdi. Memurlar işyerlerinde denetimi sağlayacak örgütlenmeler yarattı. Salazar döneminin yöneticileri ve faşistler işyerlerinden kovuldu. Bu gelişmeler ve devrimin yarattığı olağanüstü atmosfer MFA'yı radikalleştirdi. Portekiz'de sosyal devrimin bütün ola-

koşullarına hızla adapte olması, iktidarı sağlamlaştırıcı faktörler oldu.

Salazar İtalyan faşizminden esinlenerek, bir faşist devlet tipi olan Estado Nova adını verdiği, korporatist devletin inşasına girişti. Yine İtalyan faşist iş yasalarını, iktidarının ilk yıllarında Portekiz'e uyarladı. Kara Gömlekliler benzeri örgütlenmeyi Mavi Gömlekliler adıyla organize etti. Almanya'da SA'nın tasfiyesine benzer bir tasfiyeyi faşist hareket içinde yaptı. Portekiz gizli servisini Gestapo'dan esinlenerek, yeniden şekillendirdi.

Korporatist devlet, sendika, devlet, sermayenin organik birliğine dayandı. Finans kapitalin en çıplak diktatörlüğünü simgeledi.

Sınıfı bir zümreye indirgemeyi ve loncalık bilinciyle hareket etmesini amaçlayan korporatist devlet uygulamaları, faşist iş yasaları ve korporatist sendikalarla pekiştirildi. İşçi sınıfının örgütlenmeleri yoğun şiddet ve baskıyla dağıtıldı. Sınıf hızla atomize oldu.

70'li yıllara doğru korporatizm uygulamaları sermayeye sınırsız serbestlik tanırken, sınıfın maksimum düzeyde sömürülmesine olanak sağladı. Portekiz'de sermayenin hızla yoğunlaşması ve merkezileşmesi yaşandı. 150'ye yakın şirket Portekiz'in ve sömürgelerinin kaderini belirliyordu.

Portekiz Avrupa'nın en yoksul ve geri ülkesi olarak dikkat çekiyordu.

nakları doğdu. Fakat karşı devrim de boş durmuyordu. Faşist güçler ordu aracılığıyla birkaç darbe girişiminde bulundu. Fakat işçi sınıfının ve kitlelerin ayağa kalkması sokaklarda ve alanlarda barikat oluşturmasıyla bu darbeler boşa çıkarıldı.

Uzun yıllar illegal faaliyet yürüten Portekiz Komünist Partisi açık faaliyete başladı. Moskova'dan dönen komünist partisi genel sekreteri Alvaro Cunhal yeni kurulan hükümet içinde görev aldı. Sosyalist parti de legal faaliyete başladı. PKP ve sosyalist parti "normalleştirme" politikaları izlemeye başladı. İşçi sınıfından yükselen sosyalist iktidar talepleri komünist parti tarafından reddedildi ve "gerçek dışı" olarak tanımlandı. II. Paylaşım Savaşı sonrasında Fransa ve İtalya'da FKP ve İKP'nin yaptığına benzer bir politik tutum PKP tarafından da uygulandı. Prosovyetik çizgideki bu partiler, Sovyetler Birliği'nin dış politikasına uyumlu bir şekilde sosyal devrimin tüm şartlarına rağmen bu devrimi gerçekleştirmekten öte, devrimi engelleyerek, burjuva liberal bir sistemin kurulmasına öncülük etti. PKP bu rotayı bozacak gelişmelere karşı sert önlemler aldı, grevlere yasak getirdi. Grevci işçilere çeşitli baskılar uyguladı.

Sosyalist Parti, işçi komisyonlarını ve işçilerin çeşitli düzeydeki mücadelelerini "aşırılık" olarak tanımladı. PKP ve Sosyalist Parti ortak bir tavır içerisinde burjuva demokratik düzenlemelere girişti. Bu adımlar sınıf içinde yoğun bir demoralizasyon yarattı. Devrim sönümlenme sürecine girdi.

1975 Nisan ayında yapılan seçimlerde PKP %12.5 oy aldı ve seçimlerden üçüncü parti olarak çıktı. Ne var ki, PKP'nin çizgisi ve politik hattı, burjuva demokratik açılımlarla sınırlıydı. Bu arada burjuva güçler Sosyalist Parti ve orduyla birlikte ortak hareket ederek Portekiz devriminin yenilgisine neden olacak adımlar attı. MFA ordudan tasfiye edildi, grevler yasaklandı, çeşitli işçi örgütlenmeleri ve işçi komisyonları dağıtıldı.

1976 yılında yeni anayasa onaylandı. Sosyalist Parti, burjuvazinin hegemonyasını inşa edecek politikalar geliştirdi.

1983 seçimlerinden sonra Sosyalist Parti Başkanı Soares AET'ye katılım için Sosyal Demokrat Parti'yle yeni bir hükümet oluşturdu.

Portekiz 1986'da AET'ye üye oldu. Böylece Portekiz'deki geçiş süreci tamamlandı. Burjuva demokratik düzenlemeler gerçekleştirildi.

PORTEKİZ YENİDEN SÖMÜRGELEŞTİRİLİYOR

Portekiz AET ve daha sonra AB oluşumunda bir periferi ülke olarak yer aldı. Periferinin taşıdığı tüm problemleri üzerinde taşıdı.

Neo-liberal yıkım programları Portekiz'de radikal bir şekilde hayata geçirildi. Portekiz, özellikle İspanya'nın toksik bankacılığının merkezine dönüştü. İspanya'yla entegrasyonu derinleşti. Bundan dolayı Portekiz'i saran

bir krizin İspanya'da şiddetli etkiler yaratması kaçınılmaz oldu.

Partekiz, AB'nin I. periferisinde yer alan diğer ülkeler gibi, AB'nin emperyalist çekirdeğini oluşturan Almanya ve Fransa'nın ekonomik ve siyasi nüfuz alanına dönüştü. Sermaye transferleri ve sürekli dış kaynaklarla ekonomisi ayakta kaldı. Yani AB'nin emperyal çekirdeğinin sermaye ve mal fazlasını eriten, emen bir konumlanış içinde oldu. Emperyalizmin sermaye ihracının bir görünümü olan bu durum, AB içi iş bölümünün dışavurumuydu ve bir sömürgeleştirme stratejisini ifade ediyordu.

Kapitalizmin yapısal kriz süreci, kamu bütçelerinin bankalara ve tekelere transferi ve likiditede yaşanan sıkıntı, borç çevrimiyle dönen bu ülkelerde hızlı çöküşleri beraberinde getirdi.

Portekiz'de Sosyalist Parti, Yunanistan'da PASOK'un iktidara geldiği dönemde hükümet oldu. İki parti de krizin yıkıcı etkileri karşısında doğabilecek toplumsal patlamayı yatıştırmak, yumuşatmak işleviyle hareket etmeye

başladı. Türkiye'de Kılıçdaroğlu'nun bir siyasi aktör olarak hazırlanması da bu paralelde ele alınabilir. İspanya'da Zapatero iktidarıyla Sosyalist Parti 2008 sonrası krizin etkilerine karşı doğan toplumsal reaksiyonları bastırma politikası izledi. Bu pratikler sosyal demokrasinin yeni dönemdeki işlevini ortaya koyuyor: Neo-liberal sosyal yıkım programlarına istisnasız devam etmek, kitlelerin tepkilerini farklı yöntem ve araçlarla nötrleştirmeye çalışmak, "acı reçeteleri" yaratılan halüsinasyonlarla katlanılır kılmak ve finans kapitalin ihtiyaçlarını büyük bir titizlikle yerine getirmek.

Socrates, Mart ayında yapılan Sosyalist Parti genel başkanlık seçimlerini %93'lük bir oyla kazandı. Böylesi bir prestijle hareket eden Socrates, isteklerinin parlamentodan geçmemesi üzerine başbakanlıktan istifa etti ve 5 Haziran'a yıpranmamış bir vizyonla ve çeşitli atraksiyonlarla hazırlanıyor. AB merkez bankası başkanının Socrates'in tedbir politikasını son derece olumlu olarak değerlendirmesi ve Socrates'i

taltif etmesi AB'nin Sosyalist Partiye vizesi olarak ele alınabilir.

Socrates açıkça 78 milyar €'luk yardımın karşılığının son derece ağır olacağını açıkladı. Bu paralelde kamu harcamalarının %50 oranında azaltılacağı vurgulandı. Bunun anlamı sağlıkta, ulaşımda, eğitimde devlet sübvansiyonlarının kalkması ve bu sektörlerin hızla özelleştirilmesidir. Yine saldırı paketi içerisinde işçi sınıfının tarihsel kazanımlarının gaspı bulunuyor. En başta emeklilik yaşının yükseltilmesi ve ücretlerin düşürülmesi geliyor.

Portekiz'de 5 Haziran'da yapılacak genel seçim nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, finans kapital işçi sınıfına topyekun bir saldırıya hazırlanmaktadır. Portekiz'i sınıf mücadelesi açısından "sıcak bir yaz" bekliyor. 23 yıl sonra genel grev pratiğiyle toplumsal madde bir güç olduğunu ortaya koyan işçi sınıfı bu saldırılara karşı yanıtı da sert olacaktır. Portekiz, işçi sınıfının mücadelesi açısından, Avrupa'nın Akdeniz havzasındaki yeni odağına dönüştürecektir.

ALMANYA AB İÇİNDE HEGEMONYASINI YAYGINLAŞTIRIYOR

Portekiz'deki mali kriz süreci AB içinde Almanya'nın yeniden tartışılmasına neden oldu. Eski başbakan Suarez, Merkel'in tavrını "Avrupa'nın Almanlaştırılması" olarak değerlendirdi.

Kapitalizmin yapısal krizi emperyalist özneler arasında hegemonya krizine ve "savaşlarına" yol açtı. Almanya,

AB'nin I. periferisini saran mali krizi AB'nin yeniden yapılanması ve kendi hegemonyasını pekiştirme aracına çeviriyor. Almanya bu amaçla AB'yi daha da homojenleştirmek istiyor. Ayrıca I. periferide bulunan, şiddetli borç krizi içine düşmüş ülkeleri, başta Yunanistan, İrlanda, Portekiz ve sırada İspanya olmak üzere, yeniden sömürgeleştirmeyi hedefliyor.

Alman kapitalizmi aşırı sermaye birikimini, kriz koşullarından da faydalanarak, AB'nin periferisine aktarıyor. Almanya'nın Avro bölgesinde 1999-2008 arasındaki dönemde alacaklarının dört kat artması bunu gösteriyor. Bu alacakların büyük bir kısmını bugün mali kriz yaşayan ülkeler oluşturuyor.

Avro bölgesini saracak mali krizle karşı Avrupa Finansal İstikrar Fonu, bu yönde atılan önemli bir adım oldu. Fonun 250 milyar €'luk bütçesi, 400 milyar €'ya çıkarıldı. Ayrıca Avrupa İstikrar Mekanizması adı verilen organizasyonla 2013 yılında bütçe 700 milyar €'ya yükseltilecek. IMF'de benzer düzenlemelere girişti. "Kurtarma

operasyonları" için 580 milyar Dolar ayırdı.

Bugün mali kriz yaşayan Yunanistan, İrlanda ve Portekiz'de ABD bankalarının 133 milyar Dolar, Alman bankalarının 500 milyar Dolar, Fransız bankalarının 400 milyar Dolar alacağı bulunuyor.

Almanya'nın AB içinde hegemonyasını yayma ve derinleştirme stratejisi, diğer emperyalist özne Fransa'yı sıkıştırıyor, hamlelerini daraltıyor.

Fransa'nın, Libya'ya yönelik emperyalist müdahalede öncü güç olması ve agresyon politikaları izlemesi bu sürecin reaksiyonel bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Bütün bu faktörlerin yanında gözden kaçan şey, mali kriz senkronizasyonunun derinleşerek, başta İspanya'yı, daha sonra İtalya'yı ve Belçika'yı anaforu içine çekmesidir. Böylesine bir dalga en başta ayrılmış fonları yutacak boyuttadır. İspanya'da olası mali krizin mahiyeti bugün açısından 1,1 trilyon €'dur. İspanya'nın yaratacağı yıkım, Yunanistan, İrlanda ve Portekiz'in yaratacağı toplam yıkıma eşittir. Ardından olası İtalya ve Belçika'da yaşanacak mali kriz dalgası sistemin bütün kontrol mekanizmalarını kırabilir. Avrupa finans sistemi çökebilir. Bu bir anlamda dünya finans sisteminin çökmesi demektir.

Daha da önemlisi Avrupa işçi sınıfının sınıfsal antagonizmanın derinleşmesine paralel olarak ayağa kalkışıdır. 2009 ve 2010 yıllarında Avrupa işçi sınıfının gerçekleştirdiği pratikler muazzam bir potansiyel yaratmıştır. Avrupa'nın Akdeniz havzasındaki olası yeni işçi dalgasının Fransa kadar Almanya'yı da etkilemesi kaçınılmazdır. Alman işçi sınıfı bütün ataletine, atomizasyonuna ve demoralizasyonuna karşı Avrupa'nın Akdeniz havzasından kendisini kuşatan sosyal ayaklanmalarla harekete geçebilir.

AB'nin II. periferisinde bulunan Tunus ve Mısır'daki ayaklanmalar ve isyan ve ihtilalci ruh, AB'nin birinci periferisinde 2009 ve 2010'da gerçekleşen büyük kitle grevleri, sokak savaşlarıyla bütünleşmiş neo-liberalizmin çeyrek asırdan beri yarattığı sinik ve pesimist havayı dağıtmıştır. ABD'de Wisconsin eyaletindeki işçilerin Mısır ve Tunus işçilerini örnek alması boşuna değildir. Yeni oluşan küresel ve kolektif ruh halinin göstergesidir. Bu süreç başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelere özgüven aşılamış, muktedir olma duygusu yaratmıştır. Zamanın ruhu değişmektedir. Bugün Kuzey Afrika'dan Ortadoğu'yu, Avrupanın Akdeniz havzasından merkez ülkeleri saran sosyal mücadele dalgası yeni bir tarihsel momentumun göstergeleridir.

(* Portekiz'de Salazar diktatörlüğü, Portekiz İşçi Sınıfı Tarihi, Karanfil Devrimi, İşçi ve Mahalle Komisyonları ve Portekiz'deki geçiş süreci hakkında daha geniş bilgi için bkz., Volkan Yarışır, *Uluslararası İşçi Hareketleri*; Tüm zamanlar Yay., 2004

ATİK 22. Gençlik Tatil Kampında Buluşalım!

TARİH:
17.07.2011 - 07.08.2011

Kamp Programı:

- Açılış Şöleni -
- Güncel Siyasal Paneller
- Tarihi ve Doğa Gezileri
- Müzik ve Şiir Dinletileri
- Kültür Akşamları
- Sportif Aktiviteler
- Atölye Çalışmaları
- Gençlik, Kadın, Çocuk Programları
- Kapanış Şöleni

Kamp Ücreti:

Tam: 3 Haftalık 550 €, (günlük 30€)

Öğrenciler: 3 Haftalık 400 €, (günlük 22€)

Çocuklar (6-11 yaş): 3 haftalık 300 €, (günlük 15€)

Çocuklar 0- 5 yaş arası: Ücretsizdir

Kamp Adresi:

Camping Reina Maris

Apartado de Correos 236

17300 Blanes GIRONA-İSPANYA

Telefon:0034-972 33 15 31